

ข้อตกลงวิเคราะห์เหตุผล

ข้อตกลงวิเคราะห์เหตุผลทรัพยากรของกรม จังหวัดสงขลา

1. ลักษณะภูมิประเทศ

1.1 ขนาด มีพื้นที่ 7,150 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,464,375 ไร่ ความยาวนับจากตอนเหนือสุดของจังหวัด ค่าปลกลองแคน อำเภอระโนด จนถึงใต้สุดบริเวณตำบลมาไทย อำเภอสะบ้าย้อย วัดได้ประมาณ 192.5 กิโลเมตร ความกว้างของพื้นที่จากบ้านตะวันออกที่ตำบลปากบาง อำเภอเทพาถึงตะวันตกบริเวณตำบลเบงชารี อำเภอสะเตกา ยาวประมาณ 95 กิโลเมตร และชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย ยาวประมาณ 160 กิโลเมตร

1.2 ที่ตั้ง สงขลาตั้งอยู่บริเวณภาคใต้ตอนล่างติดกับอ่าวไทย อยู่ระหว่างละติจูดที่ 6 องศา 14 ลิบคา ถึง 7 องศา 50 ลิบคาเหนือ และลองจิจูดที่ 100 องศา 01 ลิบคา ถึง 101 องศา 07 ลิบคาตะวันออก

มีอาณาเขตติดต่อกับดังนี้

ทิศเหนือ

จก จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง

ทิศใต้

จก จังหวัดยะลา ปัตตานี รัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส

ของสหพันธรัฐมาเลเซีย

ทิศตะวันออก

จก อ่าวไทย

ทิศตะวันตก

จก จังหวัดพัทลุงและจังหวัดสตูล

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มไค้แกมบริเวณรอบทะเลสาบสงขลาทางบ้านตะวันออกบริเวณที่เรียกว่าคาบสมุทรสทิงพระนับตั้งแต่อำเภอระโนดจนถึงกิ่งอำเภอสิงหนครเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ทางบ้านตะวันตกและบ้านไค้เป็นภูเขาและที่ราบลุ่มฟูก สลับด้วยเนินเขาเตี้ยเทือกเขาที่สำคัญทางบ้านตะวันตกเป็นเทือกเขานครศรีธรรมราช วางตัวในแนวเหนือใต้ ภูเขาที่สำคัญไค้แกมภูเขาบรรทัด แนวภูเขาจะอยู่ในเขตอำเภอรัตภูมิ อำเภอหาดใหญ่ และบริเวณติดกับจังหวัดสตูล สภาพพื้นที่ลาดเอียงไปสู่ทะเลสาบสงขลา ทำให้มีการระบายน้ำลงทะเลสาบ คลองที่สำคัญ เช่น คลองอู่กะเปาะ คลองวาค คลองรัตภูมิ เป็นต้น ส่วนทางบ้านทิศใต้จากเทือกเขา

สันกาลาคีรี ซึ่งเป็นเทือกเขาพรมแดนระหว่างไทยกับพม่าและจีน เขาส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอ
สะบาย้อย อำเภอนาทวี และอำเภอสะเตกา เขาที่สำคัญได้แก่ เขาหน้าคาง การระบายน้ำจะ
ไหลลงสู่คลองเทพา ซึ่งไหลผ่านอำเภอสะบาย้อย และอำเภอเทพา ไหลออกสู่อ่าวไทย ส่วน
คลองนาทวีไหลผ่านอำเภอนาทวี อำเภอจะนะ ออกสู่ทะเลอ่าวไทยที่สะกอม

ลักษณะภูมิประเทศมีทั้งที่ราบลุ่ม ที่ราบ ที่ราบชายฝั่งทะเล และภูเขา นอกจากนั้น
ยังมีภูเขาเล็ก ๆ กระจุกกระจาย ใต้แก เขาตั้งกวน เขาแดง เขาเขียว เขาเกาะยอ เขารูปช้าง
เขาน้ำกระจาย เขาคอหงส์ เขารักเกียรติ เขามีเกียรติ เป็นต้น

2. ลักษณะภูมิอากาศ

2.1 อุณหภูมิ เนื่องจากจังหวัดสงขลาอยู่ติดกับทะเลและอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม
ทั้งสองฤดู จึงทำให้อุณหภูมิไม่แตกต่างกันมากนัก อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.4° ซ.
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 24.0° ซ. และอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีประมาณ 27.7° ซ.
เดือนที่มีอุณหภูมิสูงสุดส่วนใหญ่อยู่ในเดือนเมษายน อุณหภูมิเฉลี่ย 28.9° ซ. ในบางปี
อุณหภูมิสูงสุดเคยวัดได้ 38.2° ซ. เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2519 และอุณหภูมิต่ำสุด
 19.1° ซ. เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2504 ส่วนเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำสุดในรอบปีคือเดือน
ธันวาคม อุณหภูมิเฉลี่ย 26.7° ซ.

2.2 ปริมาณน้ำฝน

จังหวัดสงขลามีฝนตกชุกในช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะลมพัดผ่านอ่าวไทย
และบางครั้งได้รับอิทธิพลของหย่อมความกดอากาศต่ำบริเวณทะเลจีนใต้ และบริเวณอ่าวเบงกอล
ปริมาณน้ำฝนตกมากที่สุดในเดือนพฤศจิกายน เฉลี่ยประมาณ 585.7 มม. รองลงมาคือเดือน
ธันวาคมเฉลี่ยประมาณ 424.7 มม. และฝนตกน้อยที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ เฉลี่ยประมาณ 26.2 มม.
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปีประมาณ 2078.7 มม.

ปริมาณน้ำฝนในช่วงเกิดอุทกภัยฉะวักไ้ ตั้งแต่วันที่ 19 - 23 พฤศจิกายน 2531 ที่
สถานีตรวจอากาศสงขลาวัดไ้ 412 มม. ซึ่งในช่วงเดียวกันที่สุราษฎร์ธานีวัดไ้ 491.5 มม.
นครศรีธรรมราชวัดไ้ 1049.0 มม.

2.3 สภาพลมฟ้าอากาศ

จังหวัดสงขลาอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมทั้งสองชนิด คือมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ซึ่ง

พื้จากมหาสมุทรอินเดียระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ทำให้ฝนตกหนักในบริเวณภาคใต้ ชายฝั่งตะวันตก ส่วนสงขลาฝนตกน้อยกว่าเพราะอิทธิพลของเทือกเขานครศรีธรรมราชก่ามังลม ไร่และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพื้จากหย่อมความกดอากาศสูงในประเทศจีน ทำให้ ประเทศไทยตอนบนอากาศหนาวเย็นแห้งแล้ง แต่เมื่อพื้ผ่านอ่าวไทยทำให้มีฝนตกชุกในภาคใต้ ชายฝั่งตะวันออก จังหวัดสงขลาฝนจะตกชุกตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงธันวาคม

โดยเฉพาะในเดือนพฤศจิกายนมรสุมจะเคลื่อนผ่านลงมาปกคลุม และมีพายุหมุน เฮอร์รอนหรือหย่อมความกดอากาศต่ำที่เกิดในทะเลจีนใต้ตอนล่าง เคลื่อนตัวมาทางค่านกตะวันตก เข้าสู่อ่าวไทยและภาคใต้ซึ่งส่งผลให้เกิดฝนตกชุกหนาแน่นตามบริเวณเทือกเขาและชายฝั่ง คลื่น ลมในอ่าวไทยก็จะมีกำลังแรง

3. สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติและระบบการชลประทาน

3.1 ลำน้ำ (คลอง) ที่สำคัญได้แก่

3.1.1 คลองอุทะเกา ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาคีรี ในตำบลสำนักแก้ว อำเภอสะเคา จังหวัดสงขลา ไหลผ่านอำเภอสะเคา อำเภอหาคใหญ่ ลงสู่ทะเลสาบยาวประมาณ 90 กิโลเมตร

3.1.2 คลองวาก ต้นน้ำเกิดจากทิวเขาตะนาวศรี ในอำเภอหาคใหญ่ ไหลลงทาง ตะวันออกเฉียงเหนือลงสู่คลองอุทะเกา ยาวประมาณ 37 กิโลเมตร

3.1.3 คลองเทพา (แม่น้ำ) ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาคีรี ไหลไปทาง ตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านอำเภอสะบาย้อย และอำเภอเทพา ลงสู่อ่าวไทย ยาวประมาณ 80 กิโลเมตร

3.1.4 คลองนาทวี ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาคีรี ไหลไปทางตะวันออก เฉียงเหนือ ผ่านอำเภอนาทวี อำเภอจะนะ ไปรวมกับคลองสะกอมไหลลงสู่อ่าวไทยที่ปากบาง สะกอม ยาวประมาณ 70 กิโลเมตร

3.1.5 คลองรัษฎุมิ ต้นน้ำเกิดจากทิวเขาตะนาวศรี (เขานครศรีธรรมราช) ลำน้ำ กอนต้นไหลลงทางทิศเหนือ แล้วลงมาทางตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านอำเภอรัษฎุมิ ไหลลงสู่ทะเล สาบ

3.1.6 คลองท่า ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรี (เขาพระ) ไหลลงมาทาง ตะวันออกเฉียงเหนือ ลงสู่คลองอุทะเกา ใกล้กับอำเภอหาคใหญ่

ลำนํ้าในสงขลาเป็นลำนํ้าสายสั้น ๆ ส่วนใหญ่ไหลลงสู่ทะเลสาบซึ่งมีส่วนช่วยลดความเค็มในทะเลสาบ บางฤดู (ฤดูฝน) ลำนํ้าสำคัญที่สุด คือ คลองอู่ตะเภาที่มีการใช้ประโยชน์สูงสุด เพราะไหลผ่านชุมชนถึง 7 แห่ง

3.2 ทะเลสาบสงขลา

ทะเลสาบสงขลาเป็นทรัพยากรน้ำที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีสภาพเป็นทะเลในแผ่นดิน มีพื้นที่กว้างถึง 679,250 ไร่ ครอบคลุมทั้งจังหวัดสงขลาและพัทลุง แบ่งพื้นน้ำออกเป็น 3 ส่วนคือ ทะเลสาบตอนนอก ทะเลสาบตอนใน (ทะเลหลวง) และทะเลน้อย เป็นทะเลสาบแห่งเดียวของประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากร และความสวยงามทางธรรมชาติ โดยเฉพาะส่วนของทะเลตอนใน น้ำเค็มขึ้นไม่ถึง จะมีพืชน้ำและพันธุ์ไม้น้ำขึ้นกระจัดกระจายปกคลุมอยู่หนาแน่น ความลึกโดยเฉลี่ย 1-3 เมตร จึงมีแสงแดดและอาหารเพียงพอเหมาะสมควรการเจริญเติบโตของพืชน้ำและสัตว์น้ำ จากการสำรวจของสถานีประมงสงขลาพบพันธุ์ปลาในทะเลสาบสงขลาและแหล่งน้ำใกล้เคียงประมาณ 214 ชนิด

* ทะเลสาบตอนนอก บางที่เรียกทะเลสาบสงขลา อยู่แถวหัวเมืองสงขลา แถวเกาะยอ จะเป็นน้ำเค็ม ทะเลสาบตอนใน (ทะเลหลวง) เป็นน้ำจืด แต่บางช่วงที่น้ำทะเลไหลเข้ามามาก ตอนใต้ของทะเลสาบตอนในจะเค็ม ทะเลสาบส่วนนี้เรียกว่า "ทะเลน้อย" เป็นทะเลน้ำจืด

* คลอง เป็นภาษาท้องถิ่น ภาษาทางกลาง ใช้คำว่า "ลำนํ้า" ถ้าคลองขนาดใหญ่ เรียกว่า แม่นํ้า ปกติถ้าเป็นศัพท์วิชาการจริง "คลอง" ต้อง man made.

4. การปกครอง

สงขลาแบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ 5 กิ่งอำเภอ ดังนี้

1. อำเภอเมืองสงขลา
2. อำเภอหาดใหญ่
3. อำเภอสะเตกา
4. อำเภอรัตนภูมิ
5. อำเภอระโนด
6. อำเภอสติงพระ
7. อำเภอจะนะ
8. อำเภอนาทวี
9. อำเภอเทพา
10. อำเภอชะบ้ายอ
11. กิ่งอำเภอกระแสสินธุ์ อยู่ในความปกครองของอำเภอระโนด
12. กิ่งอำเภอนาทม่อม อยู่ในความปกครองของอำเภอหาดใหญ่
13. กิ่งอำเภอควนเนียง อยู่ในความปกครองของอำเภอรัตนภูมิ
14. กิ่งอำเภอบางกล่ำ อยู่ในความปกครองของอำเภอหาดใหญ่
15. กิ่งอำเภอสิงหนคร อยู่ในความปกครองของอำเภอเมืองสงขลา

เมืองคการบบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล ตำบลและหมู่บ้าน ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา
2. เทศบาลเมืองสงขลา
3. เทศบาลเมืองหาดใหญ่
4. เทศบาลตำบลสะเตกา
5. สุขาภิบาล 14 แห่ง
6. ตำบล 120 ตำบล (รวมอยู่ในเขตเทศบาล 3 ตำบล)
7. หมู่บ้าน 936 หมู่บ้าน

มีส่วนราชการทั้งสิ้น 234 ส่วนราชการ แยกเป็นส่วนราชการส่วนกลาง 151 ส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค 31 ส่วนราชการ ส่วนท้องถิ่น 18 ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ 34 ส่วนราชการ

5. ประชากร สํารวจเมื่อ 30 มิถุนายน 2531

5.1 โครงสร้างประชากร มีประชากรทั้งสิ้น 1,045,348 คน บ้านเรือนอยู่อาศัย 227,623 หลังคาเรือน

5.2 จำนวนประชากร ทั้งสิ้น 1,045,348 คน จำแนกตามเพศ เป็นชาย 526,748 คน หญิง 518,600 คน นับถือศาสนาพุทธ 66 เปอร์เซนต์ อิสลาม 33 เปอร์เซนต์ และศาสนาอื่น ๆ 1 เปอร์เซนต์

5.3 การกระจาย ประชากรจะหนาแน่นในเขตเทศบาล สุขาภิบาล การตั้งถิ่นฐานจะสัมพันธ์กับที่ราบ ลุ่มคลอง ทะเล และเส้นทางคมนาคม ส่วนเขตที่เป็นภูเขาประชากรจะเบาบาง ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 146.20 คน ต่อตารางกิโลเมตร

6. การศึกษา

จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่สำคัญและใหญ่ที่สุดของภาคใต้ มีสถานับการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ตามข้อมูลดังนี้

6.1 หน่วยงานการศึกษาที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

6.1.1 กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้ 1 แห่ง โรงเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 จำนวน 14 แห่ง โรงเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 - 5 จำนวน 2 แห่ง มีห้องสมุดประชาชน 9 แห่ง และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน 434 แห่ง

6.1.2 กรมอาชีวศึกษา มีหน่วยงานในสังกัด 6 แห่งคือ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา วิทยาลัยประมงสงขลาทัศนสุสานนท์ โรงเรียนสํารพทักษังสงขลา และศูนย์ฝึกวิชาชีพหลวงประธานราษฎรนิกร

- 6.1.3 กรมสามัญศึกษา มีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 14 แห่ง
โรงเรียนมัธยมศึกษา (ม.ต้น - ม.ปลาย) 19 แห่ง โรงเรียนโสตศึกษา
1 แห่ง
- 6.1.4 การศึกษาเอกชน มีโรงเรียนอนุบาล 18 แห่ง โรงเรียนอนุบาล -
ประถม 22 แห่ง โรงเรียนอนุบาล - มัธยมศึกษาตอนต้น 5 แห่ง
โรงเรียนอนุบาล - มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 แห่ง โรงเรียนมัธยมตอนต้น-
ปลาย 1 แห่ง และโรงเรียนอาชีวศึกษา 20 แห่ง
- 6.1.5 กรมการฝึกหัดครู มีวิทยาลัยครูสงขลา
- 6.1.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ 1 แห่ง
- 6.1.7 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา มีจำนวนโรงเรียน
12 แห่ง

6.2 หน่วยงานการศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

มีหน่วยงานในสังกัด 16 แห่ง คือ มหาวิทยาลัย 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย วิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกระทรวงมหาดไทย 1 แห่ง และโรงเรียนเทศบาล จำนวน 12 แห่ง

สถิติ จำนวนนักเรียน - ห้องเรียนในสถานศึกษาจังหวัดสงขลา ปี 2530

ประเภท	จำนวนครู						จำนวนนักเรียน						จำนวนห้องเรียน		
	โรงเรียนรัฐบาล			โรงเรียนเอกชน			โรงเรียนรัฐบาล			โรงเรียนเอกชน			รัฐบาล	เอกชน	รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม			
มัธยม	524	727	1,251	130	180	310	19,487	18,193	37,680	4,546	4,181	8,727	919	224	1,143
ประถม	2,641	3,448	6,089	113	497	610	63,822	157,934	21,756	11,030	9,630	20,660	7,264	473	7,737
อนุบาล	156	334	490	15	306	321	7,059	7,023	13,956	3,226	4,980	8,206	645	250	895
โสตศึกษา	10	27	37	-	-	-	192	141	333	-	-	-	30	-	30
อาชีวะ	331	216	546	157	226	383	5,686	4,411	10,097	2,605	4,389	6,994	194	217	411

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา

7. การสาธารณสุข *

7.1 จังหวัดสงขลามีสถานบริการสาธารณสุขดังนี้*

1. โรงพยาบาล	28	แห่ง
2. โรงพยาบาลประจำ	1	แห่ง
3. สถานีอนามัย	157	แห่ง
4. สถานีบริการสาธารณสุขชุมชน	12	แห่ง
5. หน่วยงานเลเวีย	10	แห่ง
6. หน่วยงานโรค	2	แห่ง
7. หน่วยควบคุมโรคเรื้อน	1	แห่ง

7.2 อัตราส่วนของบุคลากรสาธารณสุขภาครัฐและเอกชนของเขตจังหวัดสงขลา ปี 2531 มีดังนี้

1. แพทย์ : ประชากร	1 : 3,149
2. พยาบาล : ประชากร	1 : 801
3. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอื่น ๆ : ประชากร	1 : 1,562

7.3 โรคภัยไข้เจ็บที่พบบ่อยในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา มีดังนี้

โรกระบบหายใจ โรกระบบย่อยอาหาร โรคติดเชื้อและปรสิต โรกระบบอวัยวะสืบพันธุ์รวมปัสสาวะ โรกระบบประสาทและอวัยวะสัมผัส

* ข้อมูลสาธารณสุขปี 2529 - 2531 สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสงขลา

8. การสาธารณูปโภค*

8.1 การประปา จังหวัดสงขลามีกิจการประปาที่ให้บริการแก่ชุมชนและเมืองทั้งหมด 8 แห่ง เป็นกิจการที่อยู่ในความรับผิดชอบของสภามณฑลและหมู่บ้าน จำนวน 5 แห่ง อยู่ในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 3 แห่ง คือ

8.1.1 การประปาสงขลา (เขตจำหน่ายน้ำสงขลาและเขตจำหน่ายน้ำหาดใหญ่) อัตราการผลิต 48,000 ม³ / วัน จำนวน 20,659 ราย มีปริมาณน้ำจำหน่ายในรอบปีงบประมาณ 2531 จำนวน 12,116,410 ม³ และการประปาส่วนภูมิภาคมีแผนงานที่จะปรับปรุงขยายอัตราการผลิตเพิ่มเป็น 2 ระยะ คือ ในระยะที่ 1 จะเพิ่มกำลังผลิตเป็น 144,000 ม³/วัน คาดว่าจะเริ่มดำเนินการในปี 2534 และในระยะที่ 2 จะเพิ่มกำลังผลิตเป็น 192,000 ม³/วัน คาดว่าจะเริ่มดำเนินการในปี 2544

8.1.2 การประปาพะตง - พังลา อัตราการผลิต 2,400 ม³ / วัน มีผู้ใช้น้ำ 420 ราย มีปริมาณน้ำจำหน่ายในรอบปีงบประมาณ 2531 จำนวน 247,823 ม³

8.1.3 การประปาสะเคา อัตราการผลิต 2,400 ม³ / วัน มีผู้ใช้น้ำ 2,035 ราย มีปริมาณน้ำจำหน่ายในรอบปี 2531 จำนวน 1,075,455 ม³ การประปาสะเคากำลังดำเนินการปรับปรุงระบบผลิตเพิ่มเป็น 6,000 ม³ / วัน คาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ในปีงบประมาณ 2532 พร้อมทั้งปรับปรุงเส้นทางนำจากโรงกรองน้ำของการประปาสะเคาไปยังเขตจำหน่ายน้ำปากังเบซาร์

8.2 ไฟฟ้า จังหวัดสงขลาได้รับกระแสไฟฟ้าจากหลายแห่ง ได้แก่ โรงไฟฟ้าลิกไนท์จังหวัดกระบี่ โรงไฟฟ้าน้ำมันและแก๊ส จังหวัดนครศรีธรรมราช ไฟฟ้าจากมาเลเซียเข้าทางสะเคา โรงไฟฟ้ากังหันแก๊สกำลังผลิต 45 เมกกะวัตต์ ที่อำเภอหาดใหญ่ซึ่งมีหม้อแปลง 2 ตัวใช้ลดแรงดันจาก 115 กิโลวัตต์ ลงเหลือ 33 และ 11 กิโลวัตต์ จำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งนำไปจำหน่ายแก่สถานีจ่ายไฟ 21 แห่ง สถานีที่ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด คือ สถานีไฟฟ้าหาดใหญ่ รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยและธุรกิจ มีแนวโน้มใช้ไฟฟ้าสูงขึ้นทุก ๆ ปี

* บรรยายสรุป จังหวัดสงขลาปี 2532

8.3 โทรศัพท

8.3.1 โทรศัพทภายในประเทศ อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การโทรศัพทแห่งประเทศไทย (ท.ศ.ท) สำหรับจังหวัดสงขลาอยู่ในเขตโทรศัพทภูมิภาคที่ 8 ซึ่งรับผิดชอบจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีชุมสายโทรศัพทหาคีใหญ่เป็นที่ทำการโทรศัพทภูมิภาคที่ 8 มีฐานะเป็น Tertiary exchange ซึ่งควบคุมชุมสายระดับรองลงมา ขณะเดียวกันเป็นศูนย์คิดคั่งอุปกรณ์การคิดเงินค่าใช้โทรศัพทระดับรองลงมาทั้งหมด สำหรับจังหวัดสงขลามีชุมสายโทรศัพทรวม 5 แห่ง คือ ชุมสายโทรศัพทสงขลา หาคีใหญ่ สะเกา คลองแงะ และปากังเบซาร์ คิดเป็นจำนวนเลขหมายที่มี 7,700 เลขหมาย ขอบเขตการบริการทางโทรศัพทและปริมาณการใช้มากที่สุดกในชุมสายโทรศัพทหาคีใหญ่รองลงมาคือสงขลา

8.3.2 โทรศัพทภายนอกประเทศ เป็นบริการที่อยู่ในความรับผิดชอบของการสื่อสารแห่งประเทศไทย (ก.ส.ท) จังหวัดสงขลา ปัจจุบันมีโทรศัพท 4 สาย จากชุมขนสายหาคีใหญ่ ผ่านดาวเทียมติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และการสื่อสารแห่งประเทศไทยจะติดตั้งชุมสายโทรศัพทระบบ SPS ที่ชุมสายหาคีใหญ่จะสามารถบริการโทรศัพทต่างประเทศได้อีก 100 สาย และมีโครงการโทรคมนาคมระหว่างประเทศในเครืออาเซียน คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย โดยผ่านสายเคเบิลใต้น้ำ

8.3.4 โทรพิมพ์ ดำเนินการโดยการสื่อสารแห่งประเทศไทย อุตัยเช่าวงจร 8 วงจร จากองค์การโทรศัพทแห่งประเทศไทยใช้ในกิจการโทรพิมพ์ 6 วงจร และใช้ในกิจการโทรเลข 2 วงจร แต่ละวงจรจะติดต่อดูกค้าได้ 46 เครื่อง (ระบบ TDM) หาคีใหญ่เป็นชุมสายของระบบโทรพิมพ์ในภูมิภาค มีระบบแยกวงจรออกไปจากหาคีใหญ่ ให้แก่ลูกค้าที่ สงขลา และภูเก็ต ยังมีโครงการดาวเทียมระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มวงจรติดต่อรหว่างกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดและต่างประเทศ

8.5 ไปรษณีย์โทรเลข

สงขลามีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 20 ที่ทำการ สามารถติดต่อกันได้โดยสะดวก ทั้งที่ทำการไปรษณีย์ประจำอำเภอ และไปรษณีย์ย่อยกระจายในท้องที่ต่าง ๆ ดังนี้

1. ปท.สงขลา	11. ปท.บ้านพรุ
2. ปท.เกาเต็ง	12. ปท.ระโนด
3. ปท.คลองแงะ	13. ปท.รัษฎา
4. ปท.ควนเนียง	14. ปท.รัตการ
5. ปท.คอกหงส์	15. ปท.ลำไพล
6. ปท.จะนะ	16. ปท.สติงพระ
7. ปท.ทุ่งดง	17. ปท.สะเคา
8. ปท.ทุ่งหมอ	18. ปท.สะบายออย
9. ปท.เทพา	19. ปท.ทาคีใหญ่
10. ปท.นาทวี	20. ปท.ชิงโค

9. การขนส่ง

จังหวัดสงขลานั้นเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง ของภาคใต้โดยเฉพาะการขนส่ง ผู้โดยสารและสินค้า สามารถอำนวยความสะดวกทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะที่อำเภอ ทาคีใหญ่ มีสถานีรถไฟชุมทางทาคีใหญ่ ท่าเรือน้ำลึก และสนามบินนานาชาติ จะเห็นได้ว่าสงขลา เป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

9.1 ทางบก

9.1.1 รถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ทางสายเอเชีย ทางหลวงจังหวัด และทางหลวงชนบท ทางหลวงแผ่นดินเป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ผ่านทุกอำเภอ คัดต่อกันมาเลเซียที่อำเภอสะเคา ใต้แกที่ปากังเบซาร์ และจังโหลน นอกจากนั้นยังมีรถประจำ ทางระหว่างอำเภอ และระหว่างจังหวัด ตลอดจนรถยนต์โดยสารขนาดเล็กไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลาอีก จำนวน 52 เส้นทาง และมีรถโดยสารขนาดเล็กวิ่งในเขตเทศบาลเมือง สงขลาประมาณ 1,000 คัน เทศบาลเมืองทาคีใหญ่ประมาณ 2,000 คัน ตลอดจนมีการขนส่ง ผู้โดยสารรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นจำนวนมาก

9.1.2 รถไฟ มีเส้นทางรถไฟจากกรุงเทพมหานครผ่านจังหวัดสงขลา โดยมี ชุมทางรถไฟทาคีใหญ่ มีเส้นทางแยก 3 ทาง คือ

9.1.2.1 สงขลา - หาดใหญ่ (ปัจจุบันเลิกใช้)

9.1.2.2 หาดใหญ่ - ปากังเบซาร์ - คอไปยงมาเดเซีย

9.1.2.3 หาดใหญ่ - ยะลา - นาราธิวาส - คอไปยงมาเดเซีย

9.2 ทางน้ำ จังหวัดสงขลาตั้งอยู่ปากทางเข้ทะเลสาบสงขลา มีเกาะหนู เกาะแมว ทำให้ตั้งได้เปรียบในการสร้างท่าเรือขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เพราะมีกำบังลม ซึ่งมีท่าเรือที่สำคัญ คือ ท่าเรือน้ำลึกตั้งอยู่บริเวณปากทะเลสาบคั่นกิ่งอำเภอสิงหนคร และท่าเทียบเรือประมงท่าสะอานซึ่งอยู่ภายในทะเลสาบ เพราะฉะนั้นการขนส่งทางน้ำนับว่าสะดวกพอสมควร ทั้งการขนส่งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

9.3 ทางอากาศ จังหวัดสงขลามีสนามบินนานาชาติตั้งอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ มีเครื่องบินโดยสารบินติดต่อภายในประเทศและต่างประเทศทุกวัน นอกจากนั้นยังมีสนามบินขนาดเล็กและขนาดกลาง คือสนามบินสงขลา ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง อยู่ในบริเวณกองทัพเรือ

10. สภาพเศรษฐกิจ

สงขลาอยู่ในแผนพัฒนาเมืองหลักของภาคใต้ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5-6 ใ้วางแผนพัฒนาเมืองสงขลา-หาดใหญ่ทางด้านเศรษฐกิจมีข้อมูลดังนี้

10.1 การกสิกรรม เป็นสาขาสำคัญทำรายได้ให้แก่จังหวัดมากที่สุด มีมูลค่า 2,137.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 35.23 ของจังหวัด มีพืชเศรษฐกิจสำคัญ คือ ยางพารา ข้าว และผลไม้สวนผลไม้ยืนต้น

ยางพาราทำรายได้ให้ประเทศเป็นอันดับ 4 ประมาณปีละ 13,000 ล้านบาท มีเนื้อที่ปลูกยางพารา 1,458,699 ไร่ หรือร้อยละ 14.6 ของพื้นที่ปลูกยางทั่วประเทศในท้องที่อำเภอหาดใหญ่ ปลูกมากที่สุด มีพื้นที่ปลูก 409,918 ไร่ รองลงมาอำเภอสะเดาปลูก 324,383 ไร่ ส่วนยางพาราร้อยละ 94.3 เป็นสวนยางขนาดเล็กมีเนื้อที่ปลูกเฉลี่ย 1-50 ไร่

ข้าว สงขลามีพื้นที่ปลูกข้าวเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ รองจากนครศรีธรรมราชและพัทลุงมีพื้นที่เพาะปลูก 657,623 ไร่ ผลผลิตรวม 360,000 ตัน ในปีการเพาะปลูก 2530/31 พื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดในท้องที่อำเภอระโนด รองลงมาคืออำเภอรักขุมิ และอำเภอหาดใหญ่ตามลำดับ

สวนผลไม้ยืนต้น ที่เพาะปลูกมากที่สุดคือมะพร้าว มีพื้นที่เพาะปลูกมากในท้องที่อำเภอเทพา และอำเภอจะนะ รองลงมาคือทุเรียน และเงาะ โดยมีพื้นที่เพาะปลูก มะพร้าว ทุเรียน

และเงาะเป็นตัวเลข 37,714 ไร่ , 15,663 ไร่ และ 12,135 ไร่ ตามลำดับ

10.2 การประมง

มีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากกสิกรรม เพราะสงขลามีฝั่งทะเลยาวประมาณ 160 ก.ม. และมีทะเลสาบกว้างใหญ่ มีเนื้อที่ถึง 679,250 ไร่ การทำประมงมีทั้งประมงน้ำเค็ม ประมงน้ำกร่อย และประมงน้ำจืด ร้อยละ 70 เป็นการประมงน้ำเค็ม ซึ่งทำกันมากในอ่าวไทย และตามชายฝั่งทะเลของอำเภอต่าง ๆ และทะเลสาบตอนล่าง ประมงน้ำกร่อยทำในทะเลสาบ บางส่วน การประมงน้ำจืดทำในทะเลสาบตอนใน ลำคลอง หนอง บึง ต่าง ๆ พื้นที่จับสัตว์น้ำ ประมาณ 30,590,000 นอกจากนี้มีการเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง การทำนากุ้งในบริเวณอำเภอ ระโนด อำเภอสิงหนคร อำเภอเมือง อำเภอจะนะ และอำเภอเทพา ผลผลิต สัตว์น้ำประมาณ 268,086,807 ก.ก. มูลค่าประมาณ 8,012,235,000 บาท

10.3 การปศุสัตว์

ในจังหวัดสงขลา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้งาน และเพื่อการค้าปี พ.ศ. 2528 การปศุสัตว์จังหวัดสงขลา ทำรายได้มากที่สุดในจังหวัดชายแคว้นภาคใต้มีจำนวนถึง 500.4 ล้านบาท สัตว์ที่เลี้ยงมากมีโค สุกร กระจับปี่ จากตัวเลขปี พ.ศ. 2532 จำนวนปศุสัตว์ที่เลี้ยงโค สุกร กระจับปี่ มีจำนวน 107,211 , 27,328 และ 4,628 ตามลำดับ พื้นที่ที่เลี้ยงสัตว์ก็มากสุกร เลี้ยงมากในอำเภอหาดใหญ่ อำเภอระโนด อำเภอเมือง และอำเภอสะเตกา โคเลี้ยงมากใน อำเภอหาดใหญ่ อำเภอเมือง อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอจะนะ กระจับปี่เลี้ยงกันมากในอำเภอระโนด อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอเทพา

10.4 การอุตสาหกรรม

จังหวัดสงขลาอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ สัตว์น้ำ ยางพารา าลา อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสงขลา เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรเกือบทั้งสิ้น และผลิตเพื่อการส่งออก ได้แก่ อุตสาหกรรมจากยางพารา เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางเครพ ยางแท่ง ที.ที.อาร์ ยางเส้น น้ำยางข้น กุ้งมือยาง อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา เช่น เครื่อง เรือนจากไม้ยางพารา อุตสาหกรรมผลิตพลาสติก เช่น กุ้งพลาสติก หมวกคลุมอาบน้ำ ถังพลาสติก อุตสาหกรรมจากสัตว์น้ำ มีอาหารทะเลกระป๋อง อุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็ง อุตสาหกรรม ผลิตน้ำแข็งเพื่อการประมง อุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลาเมื่ออัตราเพิ่มค่อนข้างสูง ปีพ.ศ. 2530 โรงงานเพิ่มขึ้น 42 โรง ปี พ.ศ. 2531 เพิ่มขึ้น 91 โรง คิดเป็นร้อยละ 116.67 จำนวน

โรงงานอุตสาหกรรมจากตัวเลขเรื่องค่านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลา (บรรยายสรุป จังหวัดสงขลา 2532) มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งจังหวัด 1,171 โรง เงินลงทุน 2,096,177 ล้านบาท จำนวนคนงาน 18,230 คน

โครงสร้างพื้นฐานค่านเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา เอื้ออำนวยต่อการลงทุนอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก เช่น ท่าเรือน้ำลึก สะพานคิงสุลต่านนท์ โครงการพัฒนาเมืองหลัก สงขลา - หาดใหญ่ การพัฒนาท่าอากาศยานหาดใหญ่ โครงการนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้

10.5 การพาณิชย์กรรม

จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางการค้าสำคัญในภาคใต้มีแหล่งใหญ่อยู่ 2 จุดคือ ในท้องที่อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่รวมแหล่งสินค้าอุตสาหกรรม และเฉพาะอุตสาหกรรมคานเกษตร สินค้าที่สำคัญได้แก่ ยางพารา ปลาป่น มีการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา และอำเภอหาดใหญ่ยังเป็นศูนย์รวมการคมนาคมทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และสนามบิน

ท้องที่อำเภอเมืองสงขลามีท่าเรือน้ำลึก ส่งสินค้าออกทางเรือและเป็นศูนย์รวมหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมทางการค้า

10.6 การท่องเที่ยว

สงขลาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และเป็นเมืองชายแดนคึกคักกัน ประเทศมาเลเซีย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นรายได้สำคัญอย่างหนึ่งของจังหวัด และอยู่ในโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ประชากรจังหวัดสงขลา มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 17,418 บาท ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรทั้งประเทศคือประมาณ 20,365 บาท

11. ทรัพยากรธรรมชาติ

11.1 พื้นที่ป่าไม้*

1. พื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งจังหวัด จำนวน 2,561.77 กม²?
2. ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 41 ป่า เนื้อที่ 2,012.10 กม² หรือ 1,257,568 ไร่ คิดเป็น 26.54 % ของเนื้อที่จังหวัด

3. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไถนงาช้าง
เนื้อที่ 113,750 ไร่

4. เขตห้ามล่าสัตว์ป่ามี 3 แห่ง
5. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าหาคีใหญ่
6. วนอุทยานน้ำตกบริพัตร
7. อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง
8. สวนป่า 5 แห่ง

จังหวัดสงขลาประกอบด้วยป่าดิบชื้นอยู่บริเวณภูมิประเทศเป็นภูเขา ป่าชายเลน
และป่าพรุ อยู่รอบทะเลสาบสงขลาและชายฝั่งบางพื้นที่คานอ่าวไทย ปัจจุบันมีปัญหาการบุกรุก
ทำลายป่าทั้งถูกต้องตามกฎหมายหรือผิดกฎหมาย หรือการบุกรุกเพื่อทำสวนยางพารา ในปี
2528 พื้นที่ป่าในท้องที่จังหวัดสงขลาเหลือเพียง 12 % หรือ 5 แสนกว่าไร่
(สุทธิ มโนธรรมพิทักษ์)* *

11.2 แร่ธาตุและสินแร่ จังหวัดสงขลามีแร่ธาตุกระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ ในปี
2520 มีเหมืองแร่จำนวน 19 เหมือง แร่ที่สำคัญมีดังนี้

แร่ดีบุก มีมากในท้องที่อำเภอหาคีใหญ่ และอำเภอจะนะ

แร่ซุลเฟอร์ มีมากในท้องที่อำเภอสะเตกา

ทรายแก้ว มีมากในท้องที่อำเภอเมือง

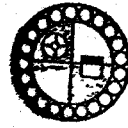
แบไรท์ มีมากในท้องที่อำเภอรัตภูมิ

ลิกไนท์ พบในปริมาณมากที่อำเภอสะบ้าย้อย

การผลิตแร่ในจังหวัดสงขลาเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ จะเห็นว่ามีผลผลิตไม่มากนัก โดยมีพื้นที่
ทำเหมืองแร่เพียง 20,235 กม.² และมีพื้นที่ประทานบัตรเพียง 45,071 กม.² จะเห็นได้จาก
ผลผลิตจากการทำเหมืองแร่ ในปี 2530 ดังนี้

* บรรยายสรุป จังหวัดสงขลา ปี 2532

**สุทธิ มโนธรรมพิทักษ์ "การแก้ปัญหาหน้าท่วมในเขตลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา"
สง.ป่าเขตสงขลา

ตาราง ข้อมูลการทำเหมืองแร่จังหวัดสงขลาปี 2530

ประเภท/ชนิดแร่	จำนวนเหมือง	ผลผลิต (ตัน)	ค่าภาคหลวง (บาท)	ค่าใช้จ่ายที่ท่าเหมือง (บาท)
ดีบุก	11	13,419.00	2,884,001.27	279,525.58
วุลแฟรม	4	966.00	155,689.76	-
ตะกั่ว	4	321.00	171,668.72	-
ค่าอื่น ๆ จำนวน	165,686.18	บาท		

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัดสงขลา

การทำเหมืองแร่ขบเซาะลงมากเนื่องจากราคาตกต่ำเนื่องมาจากราคาแร่ในต่างประเทศลดลงเพราะมีการผลิตล้นตลาด ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายต้องหยุดกิจการไป แต่มีแนวโน้มในเรื่องลิกไนท์ก็ขึ้น เพราะมีการสำรวจพบที่อำเภอสะบ้าย้อย

11.3 สภาพดินและประเภทดิน

จากการสำรวจดินในการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่าจังหวัดสงขลาที่มีดินที่เหมาะสมในการทำสิกรวมเพียง 31.29 % ของเนื้อที่จังหวัด ในดินจำนวนพื้นที่เป็นดินที่เหมาะสมในการทำนา 402,042 ไร่ (27.80 %) เหมาะต่อการทำไร่ 979,669 ไร่ (67.76 %) และเหมาะสมต่อการทำสวนยางพารา 64,234 ไร่ (4.44 %)

จากข้อมูลของสำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา ในปีเพาะปลูก 2528/2529 พบว่า การใช้ที่ดินเพื่อการสิกรวมประมาณ 2,208,563 ไร่ ในจำนวนนี้ใช้ทำนา 607,336 ไร่ สวนยางพารา 1,439,779 ไร่ สวนผลไม้ 82,462 ไร่ ไม้ยืนต้น 71,513 ไร่ พืชผัก 16,473 ไร่ จะเห็นได้ว่าการใช้ที่ดินเพื่อการสิกรวมเกินขั้นสมรรถนะที่ดิน ต้องหันไปทำการสิกรวมในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการทำสิกรวม โดยมีเนื้อที่ประมาณ 26 % ของเนื้อที่จังหวัดเป็นเทือกเขามีสภาพเป็นป่าคงคิบบหรือพื้นที่ที่มีความลาดชัน หรือที่ราบกินไม้ดี

บริเวณที่ราบที่มีการทำนาส่วนใหญ่เป็นดินที่มีการระบายน้ำเลง เป็นดินเหนียวเนื้อละเอียด ผลผลิตของข้าวเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำประมาณ 20-40 ถัง/ไร่ในบริเวณเชิงเขาที่มีความลาดชันพบดินหลายชนิดแล้วแต่สภาพภูมิประเทศและวัตุถูกกำเนิดดิน ส่วนใหญ่จะปลูกยางพาราและ

85816

331.12
ว.24ค
ค.2

สวนผลไม้ กินบริเวณสันหาคจะมีเนื้อกินเป็นทรายจืด จะพบกินชุกบ้านทอน กินชุกบาเจาะซึ่ง
 ไขปลุกมะพร้าว ส่วนดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนจะมีเนื้อกินไม่แน่นอน อาจมีเนื้อหยาบ
 จนถึงละเอียด หรือเป็นดินที่มีลูกรังปน ไค้แก่ กินชุกชุมพร ชุกคองหงส์ ชุกลำภูรา ชุกคลองท่อม
 ชุกหาคใหญ่ เป็นต้น ดินที่พบในบริเวณเชิงเขาที่มีความลาดชันมากมักจะเป็นดินเนื้อหยาบมีเศษ
 หินปะปน หรือมีหินอยู่ชั้นล่างไค้แก่กินชุกพะโต๊ะ และกินชุกระนอง ดินดังกล่าวจะมีการระบายน้ำ
 ไค้ดีแต่ความอุดมสมบูรณ์ต่ำหรือค่อนข้างต่ำ

จังหวัดพัทลุง

1. ลักษณะภูมิประเทศ

1.1 ขนาด จังหวัดพัทลุงมีเนื้อที่ประมาณ 3,530.08 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,206,300 ไร่ นับเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 11 ของภาคใต้ มีความยาวจากเหนือสุดถึงใต้สุดประมาณ 78 กิโลเมตร มีส่วนกว้างจากทิศตะวันออกถึงทิศตะวันตกประมาณ 53 กิโลเมตร

1.2 ที่ตั้ง

ทิศเหนือ

ติดต่อกับ

อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ทิศใต้

ติดต่อกับ

อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันออก

ติดต่อกับ

ทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นน่านน้ำเขตติดต่อกับอำเภอระโนด กิ่งอำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันตก

ติดต่อกับ

เทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็นเขตติดต่อกับอำเภอห้วยยอด อำเภอเมืองตรัง อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

2. ลักษณะภูมิอากาศ

2.1 อุณหภูมิ ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดพัทลุง มีอากาศอบอุ่น ไม่ร้อนจัดและไม่หนาวจัด มีอุณหภูมิระหว่าง 17.7 - 37.7 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ย 27.4 องศาเซลเซียส อากาศค่อนข้างชื้น มีความชื้นระหว่าง 61.4 - 96.5 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

2.2 ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนทั้งปีเฉลี่ยได้ 1,920.9 มิลลิเมตร ฝนจะตกน้อยที่สุดในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน แต่ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม จะเป็นช่วงที่ฝนตกมากที่สุด

2.3 สภาพลมฟ้าอากาศ จังหวัดพัทลุงมี 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนสิงหาคม และฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนมกราคม ใ้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดจากประเทศจีนผ่านอ่าวไทย ทำให้ฝนตกทั่วไป และได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย พาเอาไอน้ำและความชุ่มชื้นมาสู่จังหวัดพัทลุง

3. สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติและระบบการชลประทาน

3.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

3.1.1 ทะเลสาบสงขลาตอนใน ซึ่งอยู่ในเขตของอำเภอปากพะยูน อำเภอเขาชัยสน อำเภอเมือง และอำเภอควนขนุน

3.1.2 ทะเลน้อย เป็นส่วนหนึ่งของทะเลสาบสงขลาตอนใน อยู่ในท้องที่ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน มีเนื้อที่ประมาณ 17,500 ไร่

3.1.3 ลำคลอง มีอยู่ทั่วไปซึ่งต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ทางทิศตะวันตก ไหลลงสู่ทะเลสาบสงขลาทางทิศตะวันออก คลองที่สำคัญ ได้แก่ คลองป่าพะยอม คลองท่าแนะ คลองนาหอม คลองสะพานหยี คลองท่าเขียด คลองป่าบอน คลองพรุพรือ คลองโงกน้ำ คลองปากปะ คลองลำปำ เป็นต้น

3.2 ระบบการชลประทาน จังหวัดพัทลุงมีเนื้อที่ในเขตโครงการชลประทานรวมทั้งสิ้น 363,900 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 23.50 ของพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งถือว่าเป็นจังหวัดที่มีระบบการชลประทานค่อนข้างดีที่สุดในภาคใต้ มีโครงการเกี่ยวกับการชลประทานทั้งการส่งน้ำและบำรุงรักษา ชลประทานขนาดเล็ก และศูนย์บริการเกษตรกรเคลื่อนที่ ทั้งประเภทเหมืองฝาย อ่างเก็บน้ำ และระบายน้ำ

- 6.2.1 การให้ความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต กิจกรรมที่จัด เช่น
- การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ
 - การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
 - การศึกษาต่อเนื่อง แบบชั้นเรียน แบบเรียนทางไกล และแบบเรียน
ด้วยตนเอง
- 6.2.2 การให้บริการข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมที่จัด เช่น
- ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
 - ห้องสมุดประชาชน
 - บริการโสตทัศนศึกษา
- 6.2.3 การเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ กิจกรรมที่จัด เช่น
- การศึกษาผู้ใหญ่ระบบอาชีพ
 - การจัดกลุ่มสนใจ
 - การฝึกอบรมประชาชน

7. การสาธารณสุข

7.1 การบริการด้านสาธารณสุข

7.1.1 จำนวนโรงพยาบาล มีโรงพยาบาลทั่วไป 1 โรง โรงพยาบาลชุมชน
ขนาด 30 เตียง 1 โรง โรงพยาบาลชุมชนขนาด 10 เตียง 7 โรง

7.1.2 จำนวนสถานบริการด้านสาธารณสุข มีสถานีอนามัย 108 แห่ง สถาน
บริการสาธารณสุขชุมชน 6 แห่ง ส่วนมาเลเรีย 4 แห่ง หน่วยควบคุมกามโรค 1 แห่ง ศูนย์
บริการสาธารณสุขเทศบาล 1 แห่ง สถานีแพทย์อาสาทางอากาศ (พอ.สว.) 24 แห่ง

7.1.3 จำนวนสถานบริการสาธารณสุขเอกชน มี สถานพยาบาล (มีเตียง) 3
แห่ง สถานพยาบาล (ไม่มีเตียง) 14 แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 32 แห่ง ร้านขายยา
แผนโบราณ 45 แห่ง (ข้อมูลปี 2530)

7.2 บุคลากรด้านสาธารณสุข

7.2.1 จำนวนแพทย์และพยาบาล มีแพทย์ 33 คน ทันตแพทย์ 4 คน เภสัชกร
9 คน พยาบาลและเจ้าหน้าที่พยาบาล 373 คน เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ 18 คน

คิดเป็นอัตราส่วน แพทย์ 1 คน ต่อประชากร 23,202 คน และอัตรายาบาล 1 คน ต่อประชากร 5,093 คน

7.2.2 จำนวนพนักงานอนามัย และบุคลากรด้านสาธารณสุขอื่น ๆ มีพนักงานอนามัยและเจ้าหน้าที่สุขาภิบาล 85 คน ผู้คงครรภสาธารณสุข 159 คน ทันตภิบาล 9 คน เจ้าหน้าที่กายภาพบำบัด 3 คน เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 5 คน

7.3 โรคที่พบบ่อย จากสถิติของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจังหวัดพัทลุง ได้แก่ โรคไข้เลือดออก และท้องร่วง 1,344 ราย ไข้เลือดออก 333 ราย โรคติดเชื้ออื่น ๆ ทั้งหมดและโรคปรสิต 320 ราย โรคจิตและภาวะแปรปรวนทางจิต 251 ราย ไข้รากสาค้น้อย 209 ราย และวัณโรคของระบบหายใจ 203 ราย (สถิติปี 2529)

8. การสาธารณสุขโลก

8.1 การประปา มีการประปาภูมิภาค 1 แห่ง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง มีกำลังผลิตน้ำประปา 3,840 ม³/วัน ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุงและชุมชนใกล้เคียง มีการประปาสุขาภิบาลอีก 7 แห่ง เพื่อจ่ายน้ำประปาให้แก่ สุขาภิบาลควนขนุน มะกอกเหนือ เขาชัยสน ท่ามะเกลือ ปากพะยูน แม่ขี และตะโหมก

8.2 การไฟฟ้า มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 1 แห่ง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าไปยังท้องที่ต่าง ๆ ของจังหวัดเกือบทุกหมู่บ้าน โดยมีผู้ใช้ไฟฟ้าไม่ต่ำกว่า 54,118 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 58.44 ของครอบครัวทั้งหมดในจังหวัด และกำลังดำเนินการเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าตามโครงการเร่งรัดพัฒนาการไฟฟ้าชนบทอีกหลายหมู่บ้าน

8.3 การไปรษณีย์โทรเลข จังหวัดพัทลุงมีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 10 แห่ง ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขพัทลุง ควนขนุน ปากคลอง เขาชัยสน บางแก้ว กงหรา ปากพูน แม่ขี ศรีบรรพต และป่าบอน นอกจากนี้ยังมีไปรษณีย์เอกชั้นอีก 3 แห่ง ไปรษณีย์ตำบล 5 แห่ง ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองพัทลุง

8.4 โทรศัพท์ มีชุมสายโทรศัพท์ 1 ชุมสาย จำนวน 1,400 หมายเลข มีโครงการโทรศัพท์ทางไกลชนบท ที่อำเภอควนขนุน 3 จุด อำเภอปากพูน 2 จุด อำเภอกงหรา 1 จุด และอำเภอตะโหมก 2 จุด

9. การคมนาคมขนส่ง

9.1 ทางรถไฟ มีเส้นทางรถไฟสายใต้ผ่านพัทลุงเป็นระยะทางประมาณ 78 กิโลเมตร โดยผ่านอำเภอควนขนุน อำเภอเมือง อำเภอเขาชัยสน และอำเภอปากพะยูน และมีรถไฟรับส่งผู้โดยสารรวมทั้งบรรทุกสินค้าผ่านประจำวันละ 22 ขบวน

9.2 ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดิน สายประธาน 3 สาย คือ ทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ช่วงพัทลุง - ตรัง ระยะทาง 65 กิโลเมตร ช่วงพัทลุง - หาดใหญ่ ระยะทาง 95 กิโลเมตร และทางหลวงหมายเลข 41 (เอเชีย) ช่วงพัทลุง - ร่อนพิบูลย์ ระยะทาง 76 กิโลเมตร มีทางหลวงจังหวัด 15 สาย ระยะทาง 286 กิโลเมตร ทางหลวง รพช. 14 สาย ระยะทาง 134 กิโลเมตร ทางหลวงชนบท 239 สาย ระยะทาง 1,143 กิโลเมตร การติดต่อระหว่างจังหวัดกับอำเภอโดยทางรถยนต์มีระยะทางดังนี้ อำเภอควนขนุนระยะทาง 17 กิโลเมตร อำเภอเขาชัยสน ระยะทาง 28 กิโลเมตร อำเภอปากพะยูนระยะทาง 66 กิโลเมตร อำเภอทุ่งธารระยะทาง 40 กิโลเมตร อำเภอตะโหมดระยะทาง 39 กิโลเมตร กิ่งอำเภอศรีบรรพต ระยะทาง 35 กิโลเมตร กิ่งอำเภอบำบอนระยะทาง 50 กิโลเมตร

9.3 ทางน้ำ มีเส้นทางคมนาคมทางน้ำเพียงสายเดียวเท่านั้น โดยใช้ทะเลสาบสงขลา เป็นเส้นทางเดินเรือระหว่างพัทลุงกับอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

9.4 ทางอากาศ จังหวัดพัทลุงไม่มีสนามบินพาณิชย์ แต่สามารถเดินทางโดยเครื่องบินจากสนามบินจังหวัดตรัง และสนามบินหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และเดินทางต่อโดยรถยนต์เข้าจังหวัดพัทลุง ซึ่งมีระยะทางประมาณ 62 กิโลเมตร และ 109 กิโลเมตร ตามลำดับ

10. สภาพเศรษฐกิจ

10.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจจังหวัดพัทลุงมีประชากรประมาณร้อยละ 85 ประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร 1,549,157 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 70.2 ของเนื้อที่ทั้งหมด มีครัวเรือนเกษตรกรทั้งจังหวัด 69,523 ครัวเรือน และกลุ่มเกษตรกร 288 กลุ่ม

10.2 การกสิกรรม มีการปลูกข้าวเป็นเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของจังหวัด มีพื้นที่ปลูกข้าว 628,726 ไร่ ผลผลิตข้าวเปลือกในฤดูการทำนา 2530/2531 ได้ 282,957.64 ตัน แหล่งผลิตข้าวสำคัญ ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอควนขนุน และอำเภอควนขนุน ยางพารามีเนื้อ

เนื้อที่เพาะปลูก 396,657 ไร่ ผลิตยางได้จำนวน 68,242 เมตริกตัน แหล่งปลูกสำคัญ ได้แก่ อำเภอกวนขนุน อำเภอเขาชัยสน อำเภอตะโหนด และกิ่งอำเภอบำบอน พื้นที่ปลูกรองลงมา ได้แก่ มะพร้าว มีเนื้อที่เพาะปลูก 21,673 ไร่ ทุเรียน มีเนื้อที่เพาะปลูก 6,191 ไร่ เงาะ มีเนื้อที่เพาะปลูก 3,248 ไร่

10.3 การอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมโดยเฉพาะโรงสีข้าว และยังมีอุตสาหกรรมขนาดกลางบ้าง ได้แก่ โรงอบไม้ยางพารา โรงเลื่อย โรงน้ำแข็ง โรงโม่หิน ส่วนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ยังไม่มี จำนวนโรงงานนับทั้งสิ้น เดือนตุลาคม 2531 มีทั้งหมด 747 โรง เงินลงทุนทั้งสิ้น 152,106,000 บาท การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมมีจำนวน 1,614 คน

10.4 รายได้เฉลี่ยของประชากร ผลิตภัณฑ์รวมของจังหวัดพัทลุง 5,123 ล้านบาท คิดเป็นรายได้เฉลี่ยของประชากร 11,137 บาท/คน/ปี (ข้อมูลปี 2531)

11. ทรัพยากรธรรมชาติ

11.1 ป่าไม้ จังหวัดพัทลุงมีป่าไม้อยู่ในแถบเนินเขาและภูเขาทางค้ำานทิศตะวันตก ในแถบเทือกเขาบรรทัด ส่วนทางค้ำานตะวันออกนั้นเป็นที่ราบลุ่ม สภาพที่เป็นป่ามีน้อย มีเนื้อที่ป่าไม้ที่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้ว จำนวน 32 ป่า เนื้อที่ประมาณ 1,212.93 ตารางกิโลเมตร หรือ 758,081.25 ไร่ และมีป่าเตรียมการสงวนอีก 2 ป่า เนื้อที่ประมาณ 14.91 ตารางกิโลเมตร หรือ 9,318.75 ไร่ รวมเนื้อที่ป่าทั้งหมด 1,227.84 ตารางกิโลเมตร หรือ 767,400 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.8 ของเนื้อที่ทั้งจังหวัด

11.1.1 ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์

ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุงได้กำหนดเป็นป่าเพื่อการอนุรักษ์ คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ในท้องที่จังหวัดพัทลุง มีเนื้อที่ประมาณ 426.33 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 266,456.25 ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ในท้องที่จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ประมาณ 167.00 ตารางกิโลเมตร หรือ 104.375 ไร่ อุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า ในท้องที่จังหวัดพัทลุงเนื้อที่ประมาณ 526.75 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 329,218.75 ไร่

11.1.2 ผลิตภัณฑ์ได้จากป่า ปัจจุบันผลผลิตจากป่าได้ลดลงเป็นอันมาก อันเนื่องจากป่าถูกบุกรุกทำลาย และเนื่องจากนโยบายปิดป่าของรัฐบาล ไม้ที่เข้าสู่โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา จำนวน 6 โรง ผลผลิตจากป่าอื่น เช่น ทวาย ไม้ไผ่ มีไม่มาก

11.2 แร่ธาตุและสินแร่ จังหวัดพัทลุงมีสินแร่ไม่มาก แร่ที่พบบ้าง ได้แก่ แร่พลวง มีที่ตำบลเกาะคำ อำเภอกวนขนุน และอำเภอกงหรา แร่เหล็ก แร่ตะกั่ว แร่ดีบุก และแร่ซุลเฟลม มีที่อำเภอกงหรา อำเภอเมือง และที่เกาะสี่เกาะห้า อำเภอปากพูน แร่ยิบซั่ม มีที่เขตตำบลชัยบุรี อำเภอเมือง แร่โรคฟอสเฟสมีที่อำเภอเขาชัยสน อำเภอกวนขนุน

การประกอบกิจการเกี่ยวกับแร่ มีผู้ขอคำเ็นการเกี่ยวกับแร่จนถึงปัจจุบัน มีดังนี้

11.2.1 อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ แร่พลวง แร่ตะกั่ว แร่ซุลเฟลม และแร่ดีบุก ที่ตำบลชะรัก ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา รวม 11 ราย

11.2.2 ขอสำรวจแหล่งแร่ฟอสเฟสที่อำเภอเขาชัยสน 1 ราย

11.2.3 ประธานบัตรทำเหมืองแร่ แร่ตะกั่ว แร่ดีบุก ที่กิ่งอำเภอบำบอน 1 ราย
อำเภอกงหรา 11 ราย แร่ฟอสเฟสที่อำเภอกวนขนุน 2 ราย

11.2.4 ร่อนแร่ ได้มีการพิจารณาออกใบอนุญาตร่อนแร่ กิ่งอำเภอบ้านดอน ให้ราษฎร 75 ราย แต่มีราษฎรขอต่ออายุใบอนุญาตร่อนแร่ในปี 2530 64 ราย

11.3 สภาพและประเภทดิน

11.3.1 กลุ่มดินนา ประกอบด้วย

11.3.1.1 ดินนาทั่วไป จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกข้าวโดยทั่วไปประมาณ 285,126 ไร่ หรือร้อยละ 13.32 ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งจังหวัด ซึ่งเป็นดินที่ไม่ค่อยอุดมนักมีหน้าดินชั้นและการซึมซับน้ำเร็ว

11.3.1.2 ดินนาดี เป็นดินที่มีความเหมาะสมอย่างในการปลูกข้าว มีประมาณ 4,958 ไร่ หรือร้อยละ 0.24 ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งจังหวัด

11.3.2 กลุ่มดินไร่ เป็นพื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่

11.3.2.1 ดินที่เหมาะสมสำหรับพืชไร่ทั่วไป จำแนกพื้นที่ออกได้ 6,841 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 0.32 ดินตามลักษณะนี้จะมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำ

11.3.2.2 ดินที่เหมาะสมอย่างก็สำหรับการปลูกพืชไร่ จำแนกพื้นที่ออกได้ 1,605 ไร่ หรือร้อยละ 0.07 ของพื้นที่ปลูกพืชไร่ทั้งหมด ซึ่งจะมีปัญหาเกี่ยวกับดินชั้น

11.3.2.3 ดินเปรี้ยว จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ดินเปรี้ยวประมาณ 58,738 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 3.80 ของพื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัด ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณที่ราบริมทะเลสาบสงขลา ตั้งแต่อำเภอกวนขนุน ไปจนถึงอำเภอปากพะยูน

12 การท่องเที่ยว

12.1 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

12.1.1 วัดวัง ตั้งอยู่ที่ตำบลลำปำ อำเภอเมืองพัทลุง ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 7 กิโลเมตร เป็นสถานที่สำคัญที่ไขกระหม่อมให้น้ำพิพัฒน์สัตยาแก่อดีต สิ่งสำคัญที่น่าสนใจของวัดนี้ได้แก่ พระอุโบสถเก่าแก่สร้างราว พ.ศ. 2359 ซึ่งมีพระพุทธรูป 108 องค์ ระเบียบวิหารคกรอบอุโบสถ ภายในอุโบสถมีภาพฝาผนัง รูปปั้นแบบทองคำธรรมาสันไม้สลักลายทอง ตู้พระไตรปิฎกและพระคัมภีร์ เป็นต้น

12.1.2 วัดเขียน ตั้งอยู่ริมทะเลสาบสงขลา - พัทลุง บริเวณหมู่ที่ 4 บ้านบางแก้ว ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสนสันนิษฐานว่าสร้างมาตั้งแต่สมัยศรีวิชัย มีสิ่งที่น่าสนใจ

เช่น พระบรมธาตุเจดีย์ ซึ่งเชื่อว่าบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า ลักษณะรูปทรงเจดีย์เป็นศิลปะแบบลังกา พระอุโบสถรูปทรงศิลปะสมัยสุโขทัย พระกุลาศรีมหาโพธิ์เป็นพระพุทธรูปจำหลักหินทรายแดง ปางมารวิชัย ศิลปะสมัยอยุธยา พระสองพี่น้อง ทำควยหินแดงประทับนั่งปางมารวิชัย เป็นต้น

12.1.3 วัดสุนทรवास ตั้งอยู่ที่ตำบลบันแต อำเภอกวนขนุน ห่างจากตัวอำเภوبرะมาณ 8 กิโลเมตร สิ่งสำคัญที่น่าสนใจ เช่น พระอุโบสถเก่าแก่สร้าง พ.ศ. 2385 ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนัง พระพุทธรูปยืนทรงเครื่องใหญ่ หล่อสัมฤทธิ์ ปางห้ามมาร โองมิ่งกรชนิกปากฉาย เป็นต้น

12.1.4 วัดคอนศาลา ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 8 ตำบลมะกอกเหนือ อำเภอกวนขนุน ห่างจากตัวอำเภอไปตามถนนสายกวนขนุน - ทะเลน้อย ประมาณ 4 กิโลเมตร สร้างราว พ.ศ. 2033 เคยเป็นสำนักเรียนทางไสยศาสตร์ มีพระอุโบสถสร้างใหม่เมื่อพ.ศ. 2519 มีพระประธานในพระอุโบสถหึงกงามมาก หล่อควยสัมฤทธิ์ตั้งรักบิณฑอง ปางชกัสมาริเพชร

12.1.5 วัดกุหาสวรรค์ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง บริเวณเชิงเขากุหาสวรรค์ เป็นวัดเก่าแก่อายุหลายร้อยปี สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยา พ.ศ. 1929 ปัจจุบันเป็นอารามหลวง มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น ถ้าพระภายในมีหินงอกหินย้อยสวยงามมากมีพระพุทธไสยาสน์ยาว 12 เมตร พระพุทธรูปปางมารวิชัยสูง 6 เมตร หน้าผาเชิงถ้ามีพระปรมาภิไธยย่อ จ.ป.ร. ภ.ป.ร. และ สก. มีบันไดทอดลึกลงไปถึงแอ่งน้ำในถ้ำคานยาวของถ้ำพระสูงขึ้นไปประมาณ 60 เมตร มีพระพุทธรูปจำลองสร้างเมื่อ พ.ศ. 2471 และยังมีถ้ำนางคลอก หรือบางคนเรียก "ถ้ำพ่อท่านคราม" มีภาพปั้นการแต่งกายสมัยก่อนและการลงโทษสมัยก่อน เป็นต้น

12.1.6 พระพุทธรูปนิรโรคันตรายชัยวัฒน์จตุรทิศ (พระสี่มุมเมือง) ตั้งอยู่ที่ใกล้ศาลากลางจังหวัด เมื่อพ.ศ. 2519 พระพุทธรูปนี้เดิมเป็นพระราชปรารภของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลและเป็นการสมโภชสิริราชสมบัติของพระองค์ โปรดให้หล่อพระพุทธรูปที่ซีกสมาธิกาไหลทอง รวม 16 องค์ ถวายนามว่า "พระนิรโรคันตราย" ทอมากมกรักษาคนแทนค่าเป็นการจัดสร้าง และประดิษฐานไว้ 4 ทิศของราชอาณาจักรไทย คือ

ทิศเหนือ	ประจักษ์ฐานไว้ที่จังหวัดลำปาง
ทิศใต้	ประจักษ์ฐานไว้ที่จังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันออก	ประจักษ์ฐานไว้ที่จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันตก	ประจักษ์ฐานไว้ที่จังหวัดราชบุรี

ทั้งนี้เพื่อเป็นสิริมงคลแก่พลกนิกร ให้อยู่เย็นเป็นสุข ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง

12.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

12.2.1 หาดแสนสุขลำปำ อยู่ที่ตำบลลำปำ ห่างจากเขตเทศบาลเมืองพัทลุง ประมาณ 8 กิโลเมตร เป็นสถานที่ตากอากาศที่ร่มรื่น อากาศเย็นสบาย มีทิวทัศน์สวยงามมาก มีร่มไม้ หาดทราย สนามหญ้า และสวนอาหารซึ่งสามารถเลือกพักผ่อนหย่อนใจได้ตามต้องการ

12.2.2 ทะเลน้อย เป็นแอ่งน้ำจืดขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 17,500 ไร่ อยู่ที่บ้านอ่าวควนขนุน มีลำคลองเชื่อมระหว่างทะเลน้อยกับทะเลสาบสงขลาชื่อ "คลองนางเรียง" ปัจจุบันตั้งเป็นอุทยานนกน้ำทะเลน้อย เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ชมนกน้ำนานาชนิด มีเรือแพกักรับรองและศาลาอเนกประสงค์ และบริการอื่น ๆ สำหรับนักท่องเที่ยว หรือการจัดประชุมสัมมนา นอกจากนี้มีเรือหางยาวให้เช่าชมทิวทัศน์และนกน้ำในทะเลน้อยอีกด้วย

12.2.3 บ่อน้ำร้อน - บ่อน้ำเย็น อยู่ที่อำเภอเขาชัยสน ห่างจากตัวอำเภอ ประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นบ่อน้ำร้อนธรรมชาติ ซึ่งไหลออกมาจากภูเขา สามารถต้มอาบได้ โดยมีห้องอาบน้ำไว้บริการนักท่องเที่ยว ปัจจุบันยังมีบ่อน้ำร้อนไว้บริการอีกด้วย ชาวบ้าน เชื่อว่าจะสามารถรักษาโรคภัยบางอย่างให้หายได้ ห่างจากบ่อน้ำร้อนไปทางทิศเหนือประมาณ 200 เมตร มีบ่อน้ำเย็น น้ำลึกประมาณ 1 เมตร ใสสะอาดสวยงามมาก จึงเป็นบ่อน้ำร้อน - บ่อน้ำเย็นธรรมชาติที่หาได้ยาก

12.2.4 ถ้ำมดลย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 ตำบลปรางหมู่ อำเภอเมือง ห่างจากสถานีรถไฟพัทลุงไปทางทิศเหนือ $1\frac{1}{2}$ กิโลเมตร ห่างจากทางรถไฟประมาณ 100 เมตร เป็นถ้ำที่มีหินงอกหินย้อยแบบต่าง ๆ บางถ้ำคล้ายเศียรเอราวัณ บางถ้ำคล้ายฉากระดก กูเพิลิดเพลินตาสวยงามมาก โดยไม่มีการตกแต่งให้ผิดเพี้ยนไปจากธรรมชาติแต่ประการใด ทางขึ้นลงก็สะดวก ภายในมีไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างแก่ผู้ชม ถ้ำนอกมีเจดีย์และปัจจุบันเป็นที่ตั้งของสำนักสงฆ์อีกด้วย

12.2.5 น้ำตกหม่อมจุ้ย ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลตะโหมก อำเภอตะโหมก ห่างจาก อำเภอไปทางทิศตะวันตกประมาณ 12 กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด

ปัจจุบันกรมป่าไม้ได้จัดตกแต่งสถานที่ให้ร่มรื่นสวยงาม เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจได้เป็นอย่างดี

12.2.6 น้ำตกเขาคกราม ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านนา อำเภอเมือง ห่างจาก
ตัวเมืองพัทลุงไปทางถนนสายพัทลุง - ตรังประมาณ 25 กิโลเมตร มีทางแยกเข้าน้ำตกอีก 6
กิโลเมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบรรยากาศดีและสงบ

12.2.7 น้ำตกบ้านโตน ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลลำสินธุ์ อำเภอเมือง ห่างจาก
ตัวเมืองพัทลุงประมาณ 32 กิโลเมตร มีทางน้ำไหลเป็นชั้น ๆ ลดหลั่นลงมา ก้อนหินน้อยใหญ่
เรียงรายสวยงามมาก

12.2.8 น้ำตกไพรวัลย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหราเป็น
น้ำตกที่ใหญ่และมีความสวยงามมากที่สุดแห่งหนึ่งในภาคใต้ มีลักษณะเป็นชั้น ๆ ประมาณ 9 ชั้น
ระยะห่างจากถนนสายคลองหมวย - ป่าบอน ประมาณ 3 กิโลเมตร

12.2.9 อุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า ตั้งอยู่ที่ตำบลเขาปู่ กิ่งอำเภอ
ศรีบรรพต ห่างจากจังหวัดพัทลุงตามเส้นทางรถยนต์ถนนหมายเลข 4 ประมาณ 40 กิโลเมตร
เป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อปีพ.ศ. 2525 มีพื้นที่ 4 แสนกว่าไร่ ดินเขต 3 จังหวัดพัทลุง นคร
ศรีธรรมราช และตรัง มีสภาพป่าและสัตว์ป่าชุกชุม นำไปเที่ยวชมและพักผ่อน

12.3 สถานเริงรมย์ต่าง ๆ

12.3.1 โรงภาพยนตร์ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุงมีโรงภาพยนตร์ 2 แห่งคือ
โรงภาพยนตร์แกรนด์ และโรงภาพยนตร์รามесวร

12.3.2 โรงแรม มีโรงแรมไว้บริการนักท่องเที่ยว 3 แห่ง คือโรงแรมหอฟ้า
โรงแรมไทยโฮเต็ล โรงแรมคีน่าอินน์

12.3.3 อื่น ๆ เช่น บาร์ ไนท์คลับ อาบอบนวดไม่มี

13. สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของธุรกิจ พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมในท้องถิ่น

เนื่องจากเศรษฐกิจของจังหวัดพัทลุง เป็นเศรษฐกิจที่ขึ้นอยู่กับการผลิตเบื้องต้น
ได้แก่ การผลิตกรรม โดยมีพืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา เป็นหลัก การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่
การเลี้ยงโคนม ดังนั้นธุรกิจของจังหวัดพัทลุงจะแปรผันตามราคาของผลิตภัณฑ์ทั้งสองอย่าง เมื่อใด
ราคาของผลผลิตทางการเกษตรขยับตัวสูง ทำให้ธุรกิจด้านต่าง ๆ ได้รับผลดีตามไปด้วยในทาง
ตรงข้าม เมื่อราคาของผลผลิตตกต่ำจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจของเขา

ปัจจุบันมีผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าและบริการประเภททะเบียนพาณิชย์
สิ้นเดือนธันวาคม 2530 มีจำนวน 1919 ราย และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการขยาย
ตัวทางกานอุตสาหกรรม

ในคานอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัดมีจำนวนน้อย ส่วนใหญ่
เป็นโรงงานแปรรูปผลผลิตขั้นต้น ได้แก่ โรงสีข้าว โรงไม้แปรรูปจากไม้ยางพารา โรงงาน
แปรรูปนมสด ฯลฯ นอกจากนั้นเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่นการทอเสื่อจุกของราษฎร
ตำบลละเลน้อย การแกะรูปหนังตะลุงของชาวบ้านบางแห่งจังหวัดพัทลุงผลผลิตดังกล่าวยังคง
มีเป็นจำนวนน้อย เป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ สภาวะอุตสาหกรรมของ
จังหวัดพัทลุง ในปี 2531 จังหวัดพัทลุงมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 747 โรงงาน เงินลงทุนรวม
ทั้งสิ้น 152.1 ล้านบาท คนงานทั้งสิ้น 1,614 คน

อุตสาหกรรมที่มีลู่ทางในการขยายตัว ได้แก่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์นมสดและ
นมกึ่งรูป ทั้งนี้จังหวัดพัทลุงปัจจุบันเกษตรกรในจังหวัดกำลังได้รับการส่งเสริมเลี้ยงโคนมและ
ความคองการในการบริโภคของประชาชนในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่ง
ปัจจุบันมี เมโก้ที่จะบ่อนโรงงานมีไม่เพียงพอ

อุตสาหกรรมที่มีลู่ทางการลงทุนใหม่ ได้แก่

- อุตสาหกรรมยางแผ่นอบแห้ง ยางแผ่นทั้งหมดจะถูกส่งไปจังหวัดใกล้เคียง
เครื่องอบแห้ง
- อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา เนื่องจากพัทลุงมีวัตถุดิบ คือ
ไม้ยางพาราไม่มากพอ
- อุตสาหกรรมผลิตวุ้นเส้น ทั้งนี้เพราะจังหวัดพัทลุงปลูกถั่วเขียวได้มากที่สุด
ภาคใต้
- อุตสาหกรรมผลิตอาหารสำเร็จรูป ทั้งนี้จังหวัดพัทลุงมีการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวน
มาก โดยเฉพาะโค สุกร ไก่ และปลา และวัตถุดิบในการผลิตมีมาก ซึ่งได้แก่ถั่ว
ปลายข้าว และรำข้าว

ปัจจุบันได้มีโครงการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมดังนี้

- โครงการศึกษาความเป็นไปได้ การจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมในจังหวัดพัทลุง

- โครงการส่งเสริมโรงงาน จังหวัดพัทลุง
- โครงการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในการเกษตร แบบครบวงจรในชนบท
- โครงการส่งเสริมให้มีการลงทุน ทั้ง โรงงานยางอบแห้ง
- โครงการส่งเสริมการอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร

- โครงการสร้างวิทยากรฝึกอบรมอาชีพด้านหัตถกรรมในจังหวัดพัทลุง
- โครงการจัดตั้งศูนย์หัตถกรรม กระจุกทะเลน้อย

จึงกล่าวได้ว่าแนวโน้มของธุรกิจ พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมในจังหวัดพัทลุง
จะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับการขายตัวของผลผลิตทางด้านเกษตรกรรม

จังหวัดสตูล

1. ลักษณะภูมิประเทศ

1.1 ขนาด

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ทั้งสิ้น 2,478,977 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,741,750 ไร่ มีฝั่งทะเลยาว 114.80 กิโลเมตร และมีเกาะประมาณ 83 เกาะ เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศ ทางชายฝั่งทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 973 กิโลเมตร

1.2 ที่ตั้ง

สตูลเป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ และอยู่ในเขตภาคใต้ตอนล่าง ตั้งอยู่ทางใต้สุดของประเทศด้านฝั่งทะเลอันดามันหรือตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 6 องศา 15 ลิปดาเหนือ ถึงละติจูดที่ 7 องศา 15 ลิปดาเหนือ และระหว่างลองจิจูดที่ 99 องศาตะวันออก ถึงลองจิจูดที่ 100 องศา 15 ลิปดาตะวันออก และมีอาณาเขตติดต่อกับดินแดนโดยรอบดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดตรัง พัทลุง และสงขลา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสงขลา และรัฐเปอรลิส ประเทศมาเลเซีย

ทิศใต้ ติดต่อกับรัฐเปอรลิสประเทศมาเลเซีย และทะเลอันดามัน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง คือภูเขาบรรทัดทาง และภูเขาสันกาลาครีทางตะวันออก ซึ่งเป็นแนวพรมแดนกับประเทศมาเลเซีย พื้นที่ค่อย ๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลทางทิศใต้และทิศตะวันตก พื้นที่ระหว่างภูเขาทางเหนือและตะวันออกกับชายฝั่งทะเลทางตะวันตกและใต้ จะเป็นที่ราบซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันออกไปคือตอนบนจะเป็นที่ราบเชิงเขา ที่ราบลูกคลื่น ส่วนพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเล จะเป็นที่ราบชายฝั่ง ลักษณะของชายฝั่งจะเป็นฝั่งชายเลนซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ชายเลน นอกฝั่งออกไปจะมีเกาะชายฝั่งมากมาย มีจำนวนถึง 100 กว่าเกาะอยู่กันเป็นหมู่ ๆ ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ หมู่เกาะตะรุเตา หมู่เกาะอาดัง หมู่เกาะเกตรา หมู่เกาะบุโหลน เป็นต้น นอกจากนี้มีลำน้ำสายสั้น ๆ ซึ่งเกิดจากภูเขาทางตอนเหนือและตะวันออกไหลผ่านที่ราบลงสู่ทะเล ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำละงู แม่น้ำมาราเกต แม่น้ำเจ๊ะสมาน และแม่น้ำท่าจีน

กล่าวโดยสรุป จังหวัดสตูลมีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบ คือประมาณร้อยละ 81.01 ของพื้นที่ทั้งหมด และพื้นที่เป็นภูเขา เนินเขา และหุบเขา ประมาณร้อยละ 18.99

2. ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดสตูลอยู่ในเขตภูมิอากาศร้อนชื้นเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของภาคใต้ คือมีอุณหภูมิสูงและเกือบสม่ำเสมอตลอดทั้งปี มีฝนตกชุก และอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมทั้งมรสุมหนารอนและหนาวหนาว

2.1 อุณหภูมิ สตูลอยู่ในเขตอากาศร้อนชื้น มีอุณหภูมิเฉลี่ย 27.7 องศาเซลเซียส เดือนที่มีอุณหภูมิสูงสุดคือเดือนเมษายน มีอุณหภูมิ 29.2 องศาเซลเซียส เดือนที่มีอุณหภูมิต่ำสุดคือเดือนธันวาคม มีอุณหภูมิ 26.8 เซลเซียส ในฤดูร้อนมีอุณหภูมิเฉลี่ย 27.9 เซลเซียส และในฤดูหนาวมีอุณหภูมิเฉลี่ย 24.1 เซลเซียส

2.2 ปริมาณน้ำฝน สตูลตั้งอยู่บนฝั่งทะเลอันดามัน จึงเป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกในหนารอน มีปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ยทั้งปี 2,540.1 มม. ในรอบปีปริมาณน้ำฝนที่วัดได้สูงสุด 3,602.1 มม. ในปี 2499 วัดได้ต่ำสุด 1,205.1 มม. ปี 2520 และช่วงเวลาที่มีฝนตกมากที่สุดคือฤดูร้อน และเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคม มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 80 %

2.3 ลมและทิศทางลม ลมประจำทิศทางและอิทธิพลต่อภูมิอากาศของจังหวัดสตูลมากที่สุด คือลมมรสุม ซึ่งเป็นลมประจำฤดูกาลชนิดหนึ่ง อาจแบ่งเป็น 2 ชนิด คือมรสุมหนารอนและมรสุมหนาว กล่าวคือ

ลมมรสุมหนารอน (หรือมรสุมตะวันตกเฉียงใต้) เป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านช่องแคบมะละกา ทะเลอันดามัน ผ่านจังหวัดสตูลในระหว่างเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม ลมนี้จะทำให้เกิดฝนตกโดยทั่วไป โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นภูเขาสูงซึ่งขวางกั้นทางลมก็มีฝนตกมากกว่าบริเวณอื่น

ลมมรสุมหนาว (หรือมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ) เป็นลมที่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือผ่านอ่าวไทย ฝั่งตะวันออกของภาคใต้เข้าสู่จังหวัดสตูลในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ ในช่วงนี้เป็นฤดูแล้งของจังหวัด โดยเฉพาะเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน มีฝนตกบ้างแต่ไม่มาก

3. สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติและระบบชลประทาน

จังหวัดสตูลมีแม่น้ำใหญ่ ๆ ไหลผ่าน มีเฉพาะสายน้ำเล็ก ๆ ซึ่งมีต้นน้ำลำธารจากภูเขาสูงที่อยู่ทางตอนเหนือและตะวันออกของจังหวัด แหล่งน้ำที่สำคัญดังนี้

3.1 แม่น้ำสะงู ต้นน้ำเริ่มจากทิวเขาทางตอนเหนือ ไหลผ่านพื้นที่อำเภอควนกาหลง สะงู อยู่สู่ทะเลที่ปากน้ำสะงู

3.2 แม่น้ำมาพัง ต้นน้ำเริ่มจากภูเขาทางทิศตะวันออกโดยมีลำน้ำย่อย ๆ มารวมกันที่อำเภอควนโดน และไหลผ่านอำเภอเมืองและออกสู่ทะเลทางทิศใต้

3.3 แม่น้ำบาราเกต (ทวาแพ) ต้นน้ำเริ่มจากภูเขาทางตะวันออกเฉียงเหนือในเขตอำเภอควนกาหลง ไหลผ่านอำเภอควนกาหลง และถึงอำเภอทวาแพ ออกสู่ทะเลที่อ่าวเกาะเตง ตำบลสาคร

3.4 แม่น้ำทุ่งหวา เป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ เกิดจากภูเขาทางตอนเหนือ ไหลผ่านอำเภอทุ่งหวา และออกสู่ทะเลที่ตำบลทางทิศตะวันตก

3.5 ทะเลบัน เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก กว้างประมาณ 200 - 600 เมตร อยู่ระหว่างหุบเขาในเขตอำเภอควนโดน ปัจจุบันอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทะเลบัน

3.4 โครงการชลประทานคูสัน เป็นแหล่งน้ำชลประทานขนาดกลาง ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านคูสัน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน เป็นฝายน้ำล้นกั้นแม่น้ำมาพังตอนบน มีวัตถุประสงค์เพื่อการเพาะปลูก และคลองส่งน้ำไปสู่พื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ตำบลควนสะคอ ไปจนถึงตำบลบ้านควนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล คลองชลประทานยาว 18 กิโลเมตร กลุ่มพื้นที่เพาะปลูกได้ 32,600 ไร่ นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำชลประทานขนาดเล็กอีก 11 โครงการดังนี้

- 1) โครงการฝายคลองเขาไคร หมู่ที่ 2 ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง บริการพื้นที่เพาะปลูกได้ 3,000 ไร่
- 2) โครงการขุดคลองระบายน้ำคลองกาณะ หมู่ที่ 1, 2, 7 ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง บริการพื้นที่เพาะปลูกได้ 5,000 ไร่
- 3) โครงการฝายคลองวังพะเนียด หมู่ที่ 3 ตำบลเกตรี อำเภอเมือง บริการพื้นที่เพาะปลูกได้ 2,000 ไร่
- 4) โครงการฝายป่าแกบอหิน หมู่ที่ 10 ตำบลป่าแกบอหิน อำเภอทุ่งหวา บริการพื้นที่เพาะปลูกได้ 2,000 ไร่

- 5) โครงการทรบ.นิคมพัฒนาฝั่ง 18 หมู่ 7 ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอควนกาหลง
บริการพื้นที่เพาะปลูกได้ 2,000 ไร่
- 6) โครงการฝายห้วยน้ำงาม หมู่ 1 ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู บริการพื้นที่เพาะปลูก
ได้ 2,300 ไร่
- 7) โครงการฝายห้วยลานเสือ หมู่ 7 ตำบลยานซ้อ อำเภอควนโดน บริการพื้นที่
2,000 ไร่
- 8) โครงการฝายคลองการากेत หมู่ 2 ตำบลสูงนุ้ย อำเภอควนกาหลง บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 4,000 ไร่
- 9) โครงการฝายคลองกลางนา หมู่ 6 ตำบลแปะ-ระ กิ่งอำเภอท่าแพ บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 2,000 ไร่
- 10) โครงการชลประทานคลองบาโรย หมู่ 2 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 3,000 ไร่
- 11) โครงการอ่างเก็บน้ำคลองเจ หมู่ 6 ตำบลสูงหว่า อำเภอทุ่งหว้า บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 1,000 ไร่
- 12) โครงการฝายคลองลังกา หมู่ 1 ตำบลท่าเรือ กิ่งอำเภอท่าแพ บริการพื้นที่เพาะ
ปลูกได้ 2,000 ไร่
- 13) โครงการอ่างเก็บน้ำ ซ้อย 4 หมู่ 7 ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง บริการ
พื้นที่เพาะปลูกได้ 1,000 ไร่
- 14) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยตะแบก หมู่ 5 ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 400 ไร่
- 15) โครงการ ทรบ.วังทรายทอง หมู่ 10 ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู บริการพื้นที่เพาะ
ปลูกได้ 1,500 ไร่
- 16) โครงการ ทรบ.คลองน้ำพระ หมู่ 10 ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 1,200 ไร่
- 17) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยโต๊ะไส่ หมู่ 5 ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า บริการพื้นที่
เพาะปลูกได้ 400 ไร่

4. การปกครอง

จังหวัดสตูลแบ่งการปกครองและการบริหารออกเป็น 3 ส่วนคือ การบริหารส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และส่วนกลาง

4.1 การบริหารราชการส่วนภูมิภาคของจังหวัดสตูลแบ่งออกเป็น 5 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 35 ตำบล และ 239 หมู่บ้าน คือ

1) อำเภอเมืองสตูล	มี	12	ตำบล	62	หมู่บ้าน
2) อำเภอละงู	มี	6	ตำบล	53	หมู่บ้าน
3) อำเภอทุ่งหวา	มี	5	ตำบล	32	หมู่บ้าน
4) อำเภอกงหรา	มี	5	ตำบล	39	หมู่บ้าน
5) อำเภอกงหรา	มี	3	ตำบล	25	หมู่บ้าน
6) กิ่งอำเภอท่าแพ	มี	4	ตำบล	28	หมู่บ้าน

4.2 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แบ่งได้ดังนี้

- 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล 1 แห่ง
- 2) เทศบาล 1 แห่งคือเทศบาลเมืองสตูล มีเนื้อที่ 5.96 ตารางกิโลเมตร
- 3) สุขาภิบาล 3 แห่งคือ
 - สุขาภิบาลสูง (อำเภอเมืองสตูล) มีเนื้อที่ 125 ตารางกิโลเมตร
 - สุขาภิบาลท่าแพ (อำเภอละงู) มีเนื้อที่ 31.25 ตารางกิโลเมตร
 - สุขาภิบาลทุ่งหวา (อำเภอทุ่งหวา) มีเนื้อที่ 2.94 ตารางกิโลเมตร

4.3 การบริหารราชการส่วนกลาง ในจังหวัดสตูลมีส่วนราชการที่สังกัดส่วนกลางมาตั้งอยู่มากมายเช่นเดียวกับจังหวัดอื่น คือส่วนราชการดังนี้

- 1) สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสตูล
- 2) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนสตูล
- 3) แขวงการทางสตูล
- 4) นิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ จังหวัดสตูล
- 5) สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสตูล
- 6) สถานีอาหารสัตว์สตูล

- 7) สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล
- 8) อุทยานแห่งชาติตะรุเตา
- 9) อุทยานแห่งชาติทะเลบัน
- 10) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตุรา
- 11) สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์
- 12) สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสตูล
- 13) สถานีตรวจอากาศสตูล
- 14) สถานีประมงน้ำจืดสตูล
- 15) สถานีอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำจืด
- 16) ค่ายสุลต่านรามาธิบดี
- 17) ค่ายสุลต่านรามาธิบดี
- 18) ค่ายสุลต่านรามาธิบดี
- 19) ชลประทานจังหวัดสตูล
- 20) หน่วยมาเลเรีย 5 สตูล
- 21) สว.ผ.4 กก.5 รบ.
- 22) กองรอยตชด.ท 436
- 23) กองรอย อสจ.

5. ประชากร

5.1 โครงสร้างประชากร สตูลมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น (30 มิถุนายน 2531) 210,853 คน เป็นชาย 107,895 คน หญิง 102,958 คน มีอัตราเกิดร้อยละ 1.24 อัตราตายร้อยละ 0.19 และมีอัตราเพิ่มร้อยละ 1.09

5.2 จำนวนประชากร จังหวัดสตูลมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 210,853 คน แยกเป็นชาย 107,895 คน และหญิง 10,295 คน

5.3 การกระจาย จังหวัดสตูลมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นต่อพื้นที่เฉลี่ย 85 คน/ตารางกิโลเมตร ซึ่งกระจายอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

ลำดับที่	เทศบาล/อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร			ความหนาแน่นต่อ พ.ท. กม ²
		ชาย	หญิง	รวม	
1	เทศบาลเมืองสตูล	11,139	10,078	21,217	3,512
2	อำเภอเมืองสตูล	32,449	31,336	63,785	72
3	อำเภอลง	22,964	22,559	45,523	139
4	อำเภอทุ่งหวา	7,696	7,408	15,104	58
5	อำเภอกวนกาหลง	15,807	14,105	29,912	47
6	อำเภอกวนโดน	8,506	8,416	16,922	92
7	กิ่งอำเภอท่าแพ	9,334	9,056	18,390	84
	รวม	107,895	102,958	210,853	

6. การศึกษา

จังหวัดสตูลมีระบบการศึกษาอยู่ 2 ระบบ

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

1.1 ระดับก่อนประถมศึกษา 3 โรงเรียน เป็นของรัฐ 1 โรงเรียน และเป็นของเอกชน 2 โรงเรียน

1.2 ระดับประถมศึกษา 169 โรงเรียน สังกัดกองกำกับการศต.ที่ 42 2 โรงเรียน และของเอกชน 3 โรงเรียน

1.3 ระดับมัธยมศึกษา มีเฉพาะของรัฐจำนวน 7 โรงเรียน

1.4 ระดับอาชีวศึกษา มีเฉพาะวิทยาลัยของรัฐ รวม 2 แห่ง คือวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล และวิทยาลัยเทคนิคสตูล

1.5 มีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามอีก 13 โรงเรียน

ส่วนจำนวนผู้เรียนในแต่ละระดับ มีรายละเอียดดังนี้

ระดับ	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน
ก่อนประถม	3		
ประถมศึกษา	169	2,011	36,699
มัธยมศึกษา	7	290	4,705
อาชีวศึกษา	2	135	1,675
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา	13	113	2,174
รวม			

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการศึกษานอกระบบทั้งสำหรับผู้ที่ไม่โอกาสเข้าระบบโรงเรียนได้ โดยกระจายการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ออกสู่ชนบท ลักษณะการจัดการศึกษานอกระบบของจังหวัดสตูลแบ่งได้ 3 ประเภท

1. การศึกษาผู้ใหญ่เปิดเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน ปี 2530 มีนักเรียน 208 คน
2. การศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ ปี 2530 มีนักเรียน 1,062 คน
3. การศึกษามวลชน

3.1 หอสมุดประชาชน ไต่แก

3.1.1 หอสมุดประชาชนจังหวัดสตูล

3.1.2 หอสมุดประชาชนอำเภอละงู

3.1.3 หอสมุดประชาชนอำเภอกวนโดน

3.2 หอหนังสือประจำหมู่บ้าน ในปี 2530 มี 159 แห่ง กระจายอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 อำเภอเมืองสตูล จำนวน 24 แห่ง

3.2.2 อำเภอละงู จำนวน 51 แห่ง

3.3.3 อำเภอทุ่งหวา จำนวน 32 แห่ง

3.3.4 อำเภอกวนกาหลง จำนวน 19 แห่ง

3.3.5 อำเภอกวนโดน จำนวน 16 แห่ง

3.2.6 กิ่งอำเภอท่าแพ จำนวน 17 แห่ง

7. การสาธารณสุข

จังหวัดสตูลมีสถานบริการสาธารณสุข ดังนี้

1. โรงพยาบาล	5	แห่ง
2. สถานีอนามัย	41	แห่ง
3. สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	3	แห่ง
4. สำนักงานส่วนมาเลเรีย	2	แห่ง
5. หน่วยควบคุมกามโรค	1	แห่ง
6. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	1	แห่ง
7. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	6	แห่ง

สำหรับอัตราส่วนของจำนวนแพทย์ และพยาบาลต่อจำนวนประชากรในปี 2531 พบว่า

แพทย์ 1 คนต่อประชากร 9,584.2 คน และพยาบาล 1 คนต่อประชากร 1,405.6 คน ส่วนโรคภัยไข้เจ็บที่พบบ่อย ก็มีโรคระบบหายใจ โรคติดเชื้อ โรคระบบย่อยอาหาร โรคผิวหนัง และเนื้อใต้ผิวหนัง เป็นต้น

8. การสาธารณูปโภค

8.1 การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูลมีสถานีไฟฟ้าย่อย 2 สถานี คือสถานีย่อยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล และสถานีไฟฟ้าย่อยของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตจังหวัดสตูล สามารถจ่ายไฟฟ้าให้ประชาชนในเขตอำเภอเมืองสตูล อำเภอละงู อำเภอทุ่งหวา และกิ่งอำเภอท่าแพ สำหรับเขตอำเภอควนกาหลงและอำเภอควนโดนรับกระแสไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าย่อยฝ่ายผลิตจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เนื่องจากสถานีไฟฟ้าย่อยส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูลยังไม่เรียบร้อย ปัจจุบันพื้นที่มีไฟฟ้าใช้แล้วกระจายทั่วทุกอำเภอ จำนวน 31 ตำบล 208 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 88.5 ของพื้นที่ที่มีการใช้ไฟฟ้า

8.2 การประปา

การประปาอุตสาหกรรมสังกัดการประปาสวนภูมิภาค เป็นประปาขั้นที่ 3 ขึ้นอยู่กับสำนักงานการประปาเขต 5 สงขลา บริการจำหน่าย บริการในเขตอำเภอเมืองสตูลและอำเภอควนโดน เมื่อสิ้นปี 2531 มีผู้ใช้น้ำทั้งหมด 2,532 ราย มีอัตราการผลิต 250 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง หรือ 180,000 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน

8.3 โทรศัพท์

จังหวัดสตูลมีชุมสายโทรศัพท์ 8 แห่ง ได้แก่ อำเภอเมือง 2 แห่ง ควนกาหลง 2 แห่ง ควนโดน 1 แห่ง ละงู 1 แห่ง หงหวา 1 แห่ง และกิ่งอำเภอท่าแพอีก 1 แห่ง ปัจจุบันมีบริการโทรศัพท์จำนวน 1,319 เลขหมาย และมีโครงการขยายเลขหมายซึ่งสามารถบริการได้ถึง 10,000 เลขหมาย ตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม 2532 ขึ้นเป็นต้นไป

8.4 การไปรษณีย์

จังหวัดสตูลมีทำการไปรษณีย์โทรเลข รวม 6 แห่ง ซึ่งสามารถบริการในทันที รับผิดชอบและกระจายอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

1. ทำการไปรษณีย์โทรเลขสตูล
 2. ทำการไปรษณีย์โทรเลขละงู
 3. ทำการไปรษณีย์โทรเลขหงหวา
 4. ทำการไปรษณีย์โทรเลขควนกาหลง
 5. ทำการไปรษณีย์โทรเลขควนโดน
 6. ทำการไปรษณีย์โทรเลขคลอง อำเภอเมืองสตูล
- ส่วนกิ่งอำเภอท่าแพยังไม่มีการไปรษณีย์โทรเลข

9. การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสตูลมีการคมนาคมติดต่อและขนส่งสินค้าระหว่างอำเภอในเขตจังหวัด จังหวัดใกล้เคียงและประเทศมาเลเซีย มีอยู่ 2 ทางคือ ทางบก และทางน้ำ

9.1 ทางบก

มีทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด ซึ่งเป็นถนนลาดยาง จำนวน 7 สายคือ

- 1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 406 สายยนตการกำศิร (สตูล - สามแยกท่าชะมวง) ยาว 67 กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลักจากสตูลมายังจังหวัดสงขลาและต่อไปยังจังหวัดอื่นได้ ทางหลวงแผ่นดินสายนี้เริ่มจากตัวเมืองสตูล ผ่านอำเภอควนโดน อำเภอควนกาหลง และเชื่อมกับทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ที่อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4078 (สายฉลุง - ตรัง) มีความยาว 151 กิโลเมตร เป็นเส้นทางหลักอีกสายหนึ่งจากจังหวัดสตูลไปยังจังหวัดตรังและจังหวัดอื่น ๆ ได้ โดยเริ่มจากทางแยกของถนนยนตการกำธรที่ตำบลฉลุง (สามแยกฉลุง) อำเภอเมืองสตูล ผ่านกิ่งอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหวา จังหวัดสตูล และเชื่อมกับอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

3) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4164 (สายควนสะตอ - วังประจัน) ยาวประมาณ 22 กิโลเมตร เป็นเส้นทางที่สร้างขึ้นเพื่อการติดต่อกับประเทศมาเลเซียที่รัฐเปอร์ลิส โดยเริ่มต้นจากสายแยกควนสะตอ คือแยกจากถนนยนตการกำธร ผ่านตำบลควนสะตอและเขตอุทยานแห่งชาติทะเลบัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เชื่อมกับถนนของประเทศมาเลเซียที่ทะเลบัน รัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย

4) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4051 (สายสตูล - เจะบิลัง) ระยะทางยาว 13 กิโลเมตร เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างตัวเมืองสตูลกับท่าเรือเจะบิลัง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ใช้ประโยชน์ในการขนส่งผลผลิตทางด้านการประมงและการเกษตรอื่น ๆ ไปยังตลาด

5) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4052 (สายละงู - ปากบารา) ระยะทาง 10 กิโลเมตร เป็นถนนที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอีกสายหนึ่ง คือเชื่อมอำเภอละงูกับท่าเรือปากบารา ซึ่งเป็นที่เทียบเรือประมงและขนถ่ายสินค้า รวมทั้งเป็นที่เทียบเรือที่อยู่ใกล้กับเกาะตะรุเตา ที่เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเล มากที่สุด และแม่แตชายะลาปากบาราเองก็ยังมีชายหาดที่สวยงาม นับเป็นสถานท่องเที่ยวและพักผ่อนที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดสตูลด้วย

6) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4137 (สายทุ่งตำเสา - แป-ระ) มีระยะทาง 28 กิโลเมตร โดยเริ่มต้นจากทางแยกจากถนนยนตการกำธรบ้านทุ่งตำเสา ตำบลสูงนุ้ย อำเภอควนกาหลง ผ่านทิวการอำเภอควนกาหลง นิคมพัฒนาภาคใต้ ไปพบกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4078 (ฉลุง - ตรัง) ที่ตำบลแป-ระ กิ่งอำเภอท่าแพ เป็นถนนที่มีความสำคัญยุทธศาสตร์ และทางเศรษฐกิจ

7) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4183 (สายเกาะนกง - ตำบลัง) ระยะทางยาวประมาณ 5 กิโลเมตร โดยเริ่มต้นจากบ้านเกาะนกง ตำบลคลองซุด ไปจนถึงท่าเทียบเรือขององค์การสะพานปลา บ้านตำบลัง อำเภอเมืองสตูล เป็นถนนที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและท่องเที่ยวมาก คือใช้ขนส่งผลผลิตด้านการประมง ขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยวจากสตูลไปยังประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศอื่นได้

นอกจากนี้ยังมีทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4145 (สายคลองแวง - หุงตำเสา) เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์เชื่อมจังหวัดสตูลกับสงขลา กำลังดำเนินการอยู่ระยะทางประมาณ 48 กิโลเมตร รวมทั้งถนนของรพช. และกสช. ซึ่งเป็นถนนลูกรัง แต่ก็สามารถติดต่อไปมาได้สะดวกอีกมากมาย

9.2 ทางน้ำ

กิ่งแม่น้ำสตูลจะมีที่ติดกับฝั่งทะเลอันดามันถึง 3 อำเภอ กับอีก 1 กิ่งอำเภอ คืออำเภอเมืองสตูล ละงู หุงหาว และกิ่งอำเภอท่าแพ แต่การคมนาคมทางน้ำไม่เป็นที่นิยม เพราะการคมนาคมขนส่งทางบกสะดวกและรวดเร็วกว่าทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำจึงมีอยู่เพียงสายเดียวที่นิยมกันคือท่าเรือตำมะลัง - ปากน้ำเปอร์ลิส รัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย มีเรือเมล์ทางยาวแล่นรับผู้โดยสารและบรรทุกสิ่งของสัมภาระตลอดทั้งวัน ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทาง 1 - 1 : 30 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ

10 สภาพเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดสตูลมีลักษณะเช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ คือมีการผลิตในสาขาเกษตรกรรมเป็นหลัก ตามข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2530 การผลิตในสาขาเกษตรประมาณร้อยละ 48.7 และการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมประมาณร้อยละ 2.23 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของจังหวัด ซึ่งมีมูลค่าทั้งสิ้น 4,373 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.7 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของภาคใต้ (117,000 ล้านบาท) และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจประมาณร้อยละ 1.4 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี 20,233 บาท ซึ่งจัดอยู่ในอันดับที่ 4 ของภาค และสูงกว่ารายได้เฉลี่ยของประชากรภาคใต้ (16,724 บาท) และมีรายได้จากการเก็บภาษีอากรในประเภทต่าง ๆ ของจังหวัด รวมทั้งสิ้น 37,334,725 บาท เพิ่มขึ้นจากที่แล้ว 10.88 %

สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด โดยขยายตัวในอัตราค่อนข้างสูง ทั้งนี้เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจทั่วไปของจังหวัดในภาคการผลิต ภาคเกษตรกรรม และภาคอุตสาหกรรม มีอัตราการขยายตัวในเกณฑ์ชะลอตัว แต่ในภาคการค้า การบริการและการท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวสูง ซึ่งเป็นผลจากนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้เป็นเป้าหมายการท่องเที่ยว และมีผลให้มีการลงทุนในกิจการท่องเที่ยวสูง

10.1 อาชีพของประชากร

อาชีพหลักของประชากรในจังหวัดสตูล คือการเกษตรกรรม โดยเฉพาะการ

กิจกรรม ได้แก่การทำสวนยางพารา การทำนา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ การประมงและการทำเหมืองแร่ ส่วนการอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมยังไม่ขยายตัวเท่าที่ควร

10.1.1 การกสิกรรม

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1,714,750 ไร่ เป็นพื้นที่ถาวรเพื่อการเกษตร 554,168 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31 ของพื้นที่ทั้งหมด และร้อยละ 85 ของประชากรเป็นเกษตรกร และพื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่ใช้ในการทำสวนยางพารา ทำนา ทำสวนปาล์มน้ำมัน ทำสวนมะพร้าว และสวนผลไม้ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญดังนี้

1) ยางพารา ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญอันดับหนึ่ง มีพื้นที่ปลูกและทำรายได้มากที่สุดของจังหวัด ขณะนี้มีพื้นที่ปลูก 196,178 ไร่ เกษตรกร 12,226 ราย เป็นยางพันธุ์ดี 169,117 ไร่ ในผลผลิตแล้ว 106,493 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 250 กก.ต่อไร่ และเป็นพันธุ์ยางพื้นเมือง 27,061 ไร่ ในผลผลิตแล้ว 24,976 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 159 กก.ต่อไร่ รวมผลผลิต 30,519.50 ตัน คิดเป็นมูลค่า 717.20 ล้านบาท และมีลูกค้าไปทุกอำเภอ

2) ข้าว ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญอันดับสองรองจากยางพารา มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 129,933 ไร่ เกษตรกร 12,167 ราย ผลผลิตเฉลี่ย 410 กก.ต่อไร่ ผลผลิตรวม 53,272.53 ตัน คิดเป็นมูลค่า 197.11 ล้านบาท มีปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ และปลูกมากที่สุดในอำเภอละงู อำเภอเมืองสตูล และกิ่งอำเภอท่าแพตามลำดับ การทำนาส่วนใหญ่จะทำการบริโภคในครัวเรือน ผลผลิตข้าวส่วนใหญ่คุณภาพต่ำ และไม่เพียงพอกับการบริโภคภายในจังหวัด เนื่องจากเกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์พื้นเมือง สำหรับฤดูกาลผลิตปี 2531/2532 มีการปลูกข้าวพันธุ์ดีร้อยละ 47 ของพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด

3) ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับสามรองจากยางพาราและข้าว มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 45,595 ไร่ เกษตรกร 2,204 ราย ได้ผลผลิตแล้ว 29,514 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 2,325 กก.ต่อไร่ รวมผลผลิต 68,620 ตัน (ปาล์มทะเลสาบ) คิดเป็นมูลค่า 192.13 ล้านบาท มีปลูกกระจายไปทุกอำเภอ และปลูกมากที่สุดในอำเภอกวนกาหลง

4) ไม้ผล ไม้ผลไม้ยืนต้นที่สำคัญได้แก่ มะพร้าว ทุเรียน เงาะ มะม่วงหิมพานต์ ขนุน จำปา มะม่วงคุด ลองกอง และอื่น ๆ การปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นส่วนใหญ่จะปลูกในบริเวณที่มีสภาพดินอุดมสมบูรณ์และอยู่ใกล้แหล่งน้ำ ส่วนมะพร้าวส่วนใหญ่จะปลูกบริเวณที่ดินชายทะเล มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 28,156 ไร่ กระจายปลูกในทุกอำเภอ และปลูกมากที่สุดในเขตอำเภอควนโดน และ

อำเภอควนลาฬง ทำรายได้ให้กับจังหวัดประมาณ 87 ล้านบาท

พืชเศรษฐกิจสำคัญ ปี 2531

พืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ยางพารา	156,178	250	30,519.51	717.20
ขาน้ำปี	129,933	410	53,272.53	197.11
ปาลมน้ำมัน	45,595	2,325	68,620.00	192.13
มะพร้าว	9,929	777	6,933.95	18.72
ข้าวไร	7,466	270	2,015.08	6.05
ขาน้ำปริง	3,294	560	1,844.64	7.00
ทุเรียน	4,394	744	1,371.19	31.95
เงาะ	2,587	1,200	1,786.80	14.65
จำปาตะ	1,152	740	852.48	17.05
ไม้ผลอื่น ๆ	10,139	-	798.33	4.79
พืชไร	5,353	-	6,015.00	30.05
พืชผัก	6,155	-	6,542.08	45.80
รวม	422,100	-	-	1,282.50

ที่มา สำนักงานจังหวัดสตูล "บรรยายสรุปจังหวัดสตูล ปี 2532"

10.1.2 การประมง

สตูลมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 114.80 กิโลเมตร มีพื้นที่ทำการประมงประมาณ 434 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประกอบอาชีพประมงประมาณ 4,675 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 14 ของครัวเรือนทั้งหมด ปลาส่วนใหญ่ที่จับได้ ได้แก่ ปลาทู ปลาลัง ปลาหมึก และปลาเบญจพรรณ ผลผลิตด้านการประมงในปี 2531 ประมาณ 110,000 ตัน คิดเป็นมูลค่า 770,000,000 บาท

ปัจจุบันมีเรือประมงที่ใช้เครื่องยนต์ประกอบประมงและจดทะเบียนเครื่องยนต์ประมง 555 ลำ มีเรือประมงที่ไม่จดทะเบียนเครื่องยนต์ประมงประมาณ 569 ลำ ปัจจุบันการจับสัตว์น้ำได้ลดปริมาณลง เนื่องจากสภาพแวดล้อมและภาวะเกินดุลการผลิตของทะเล กรมประมงจึงหันมาส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด สัตว์น้ำกรวยชนิดต่าง ๆ หน่วยงานต่าง ๆ รับผิดชอบ เช่น สถานประมงน้ำกรวย ส่งเสริมการทำนาถุง ปัจจุบันมี 5 ราย ไร่พื้นที่ 297 ไร่ การเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังมี 104 ราย ไร่พื้นที่ 9,225 ตารางเมตร ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งแบบปล่อยเสริมในนา 2 ราย ไร่พื้นที่ 80 ตารางเมตร ส่งเสริมการเลี้ยงหอยแครง 2 ราย ไร่พื้นที่ 200 ไร่ สัตว์น้ำที่ใ้รับการส่งเสริมมีปลากระพงขาว ปลากะรัง กุ้งกุลาดำ และกุ้งแบริวย เป็นต้น

10.1.3 การเลี้ยงสัตว์

สภาพการเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดสตูล ยังไม่มีการเลี้ยงเป็นลำเป็นสันเพื่อขาย แต่นิยมเลี้ยงกันทั่วไปเกือบทุกครัวเรือน คือเลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือน ถ้าเหลือจากบริโภคก็จะนำไปขาย จึงนับว่าเป็นอาชีพเสริม สัตว์เลี้ยงกึ่งคตงแต่ โค กระบือ สุกร แพะ และสัตว์ปีกพวกเป็ดไก่

10.1.4 การอุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล เมื่อเปรียบเทียบกับ 14 จังหวัดในภาคใต้แล้ว นับว่าเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมน้อยที่สุด คือเมื่อสิ้นปี 2531 มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุญาตจากราชบัณฑิตโรงงานจำนวนทั้งสิ้น 25 โรงงานและมีโรงงานทั้งหมด 107 โรงงาน ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก จำนวนเงินลงทุนก่น้อย เช่น โรงงานที่ใช้เงินลงทุนต่ำกว่า 1 ล้านบาท มีจำนวน 88 โรง คิดเป็นร้อยละ 80.7 ได้แก่ โรงสีข้าว โรงกลึงเชื่อมโลหะ โรงงานซ่อมรถยนต์ เป็นต้น มีเงินลงทุนเฉลี่ยโรงละ 59,118 บาท

โรงงานขนาดกลาง ใช้เงินลงทุนระหว่าง 1 - 10 ล้านบาท มีจำนวน 14 โรง คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด ได้แก่ โรงงานน้ำแข็ง โรงงานรมควันยางพารา โรงงานไม้กั้น โรงงานเกี่ยวกับห้องเย็น รวมเงินลงทุนทั้งสิ้น 62.33 ล้านบาท เฉลี่ยเงินลงทุนโรงงานละ 4.45 ล้านบาท มีคนงานทั้งสิ้น 465 คน เฉลี่ยโรงงานละ 33 คน

โรงงานขนาดใหญ่ มีเงินลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป มีจำนวน 7 โรง คิดเป็นร้อยละ 6.3 ได้แก่ โรงงานสกัดน้ำมันพืช โรงงานอาหารกระป๋อง โรงงานผลิตอิฐดินเผา เป็นต้น มีเงินทุน 174 ล้านบาท เฉลี่ยโรงงานละ 25 ล้านบาท มีคนงานทั้งสิ้น 587 คน เฉลี่ยโรงงานละ 83 คน

ประเภทโรงงาน	จำนวน (โรง)
1. โรงสีข้าว	17
2. โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม	2
3. โรงงานแปรรูปไมยางพารา	5
4. โรงงานรมควันยางพารา	1
5. โรงงานปลาน้ำ	4
6. โรงงานห้องเย็น	2
7. โรงงานทำน้ำแข็ง	4
8. โรงงานอาหารทะเลกระป๋อง	1
9. โรงงานผลิตอิฐก่อสร้าง	3
10. โรงงานเชื่อมกลึง-เชื่อมโลหะ	17
11. โรงเชื่อมเรือขนาดเล็ก	6
12. โรงเชื่อมรถยนต์	16
13. โรงไม้ บด ข่อย หิน	2
14. โรงงานผลิตกั๊กพีเมนต์	7
15. โรงงานทำเครื่องเรือน	7
16. โรงงานทำประตู หน้าต่าง เหล็ก	11
17. โรงเลื่อยไม้ ใสไม้	4

ที่มา อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล 2532

กล่าวโดยสรุป แม้อุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลจะมีจำนวนน้อยและจำกัดอยู่ไม่กี่ประเภท ก็จัดได้ 5 ประเภทใหญ่ ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมการประมง อุตสาหกรรมการก่อสร้าง อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมในครัวเรือน โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้เริ่มขยายตัวมาในช่วงตั้งแต่ 2525 - ปัจจุบันเท่านั้นเอง ก่อนหน้านั้นทั้งจังหวัดมีโรงงานไม่กี่โรง

10.1.5 การพาณิชย์

จังหวัดสตูลเป็นตลาดขนาดเล็ก การประกอบธุรกิจการค้าในจังหวัดเป็นเพียงธุรกิจขนาดย่อมในระบบครัวเรือน มีลักษณะเป็นร้านค้าขายปลีกมีเจ้าของคนเดียว การรวมทุนกันประกอบการค้าขนาดใหญ่มีเพียงเล็กน้อย และอัตราการขยายตัวทางธุรกิจการค้าค่อนข้างต่ำ เพราะจังหวัดสตูลอยู่ไกลศูนย์กลางตลาดขนาดใหญ่ คืออำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคทั่วไปนิยมส่งสินค้าจากหาดใหญ่ ซึ่งสามารถเลือกซื้อสินค้าได้ตามความต้องการและราคาถูกกว่า นอกจากนี้สตูลก็ไม่ได้เป็นแหล่งผลิตสินค้ารายใหญ่ที่สำคัญ จึงไม่แรงจูงใจในการลงทุนประกอบการค้าขนาดใหญ่ คงมีแต่ธุรกิจแปรรูปสินค้าเกษตรขนาดย่อมเท่านั้น

จำนวนร้านค้าเอกชนจากสถิติการจดทะเบียนพาณิชย์ในจังหวัดสตูลจนถึงสิ้นปี 2531 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,271 ราย อัตราเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยต่อปี ตั้งแต่ปี 2529 - 2531 ร้อยละ 2.29 ส่วนจำนวนนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนบริษัท ปรากฏตามทะเบียนเมื่อสิ้นปี 2531 มีจำนวน 117 ราย อัตราการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยต่อปี ตั้งแต่ปี 2529 - 2531 ร้อยละ 9.27

การค้าชายแดน เนื่องจากจังหวัดสตูลมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ทั้งทางบกและทางน้ำ แม้ว่าการคมนาคมติดต่อจะไม่ค่อยสะดวกมากนัก แต่สามารถติดต่อค้าขายกันได้ สินค้าที่ส่งออกได้แก่ ยางพารา ถ่านไม้ป่าชายเลน สัตว์น้ำ อุดดินเผา กระเบื้องมุงหลังคา ส่วนสินค้านำเข้าได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอาหารหยาบ รถยนต์ สัตว์น้ำ ผลไม้

ลักษณะของการค้าชายแดน มี 2 ลักษณะคือ ผ่านพิธีการศุลกากรและไม่ผ่านพิธีการศุลกากร อันเป็นลักษณะของการค้าชายแดนทั่วไป เพราะประชาชนชาวไทยและชาวมาเลเซียที่อยู่ตามชายแดนมีความผูกพันกันในฐานะญาติมาก่อน ลักษณะอีกประการหนึ่งคือไม่มีการชำระเงินค่าสินค้าผ่านระบบธนาคาร แต่เป็นการชำระเงินสดทั้งเงินบาทของไทยและเงินเหรียญของมาเลเซียแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณสินค้านำเข้าแต่ละครั้งมีมูลค่าไม่สูงมากนักประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเพราะผู้ค้าเห็นว่าวิธีการนี้สะดวกและรวดเร็วกว่าที่จะติดต่อผ่านระบบธนาคารพาณิชย์

หากพิจารณาสถิติสินค้าส่งออกและนำเข้าของจังหวัดแล้วจะพบว่าไทยได้เปรียบดุลการค้าในช่วงปี 2529 - 2531 เป็นเงินจำนวนปีละ 23.39 , 9.79 และ 15.91 ล้านบาทตามลำดับ และสาเหตุสำคัญที่การค้าไทยได้เปรียบดุลการค้าลดลง เนื่องจากในปี 2530 - 2531 โรงงานยางแผนรมควันยางที่ตั้งอยู่ในจังหวัดจึงเป็นผู้ส่งออกยางพาราหยุดกิจการชั่วคราว และเริ่มเปิดดำเนินการใหม่ตั้งแต่ปลายปี 2531 เป็นต้นมา และคาดว่าตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นไปไทยคงจะได้เปรียบดุลการค้าเพิ่มขึ้นมากพอสมควร

11. ทรัพยากรธรรมชาติ

11.1 ป่าไม้

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าไม้ทั้งสิ้น 1,167.959 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 729,974.55 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.12 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดสตูล เป็นป่าบกหรือป่าดอน 452,538.00 ไร่ และป่าชายเลน 277,436.55 ไร่

สภาพพื้นที่ป่าไม้ปัจจุบันของจังหวัดสตูลทั้งป่าบกและป่าเลนได้ถูกบุกรุกถือครองทำประโยชน์จากราษฎรในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในด้านการเกษตรและเป็นที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากประชากรเพิ่มขึ้น และประกอบกับได้มีราษฎรจากจังหวัดใกล้เคียงอันได้แก่จังหวัดตรัง พัทลุง สงขลา และนครศรีธรรมราช เข้ามายังถิ่นฐานในจังหวัดสตูล จากข้อมูลที่สำรวจจากภาพถ่ายเทียมถึงปี 2528 ปรากฏว่าพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดสตูลถูกทำลายเนื่องจากราษฎรเข้าถือครองทำประโยชน์ตลอดทั้งส่วนราชการที่เข้าไปใช้ประโยชน์ก่อนได้รับอนุญาตทั้งป่าบกและป่าชายเลน มีเนื้อที่ถึง 513.672 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 321,017 ไร่ ส่วนสถิติการลักลอบทำไม้ในไม่มากนัก และพื้นที่ป่าถูกแผ้วถางทำลายบางเหมือนกัน เช่นในปี 2529 พื้นที่ถูกแผ้วถางทำลายประมาณ 302 ไร่ ปี 2530 ถูกทำลาย 545 ไร่ และปี 2531 ถูกทำลาย 326.35 ไร่

ส่วนผลประโยชน์ที่รัฐจัดเก็บได้จากป่าไม้ มีสถิติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาดังนี้

ปี 2529	จัดเก็บได้	5,723,707.00	บาท
ปี 2530	จัดเก็บได้	2,404,828.94	บาท
ปี 2531	จัดเก็บได้	2,023,751.23	บาท

11.2 แร่ธาตุและสินแร่

ทรัพยากรแร่ธาตุของจังหวัดสตูลพบว่า มีแร่พลูมเฟรม แปะไรท์ และแรพลวง ฝังกระจายอยู่ในท้องที่อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหวา แต่กิจการทำเหมืองแร่ยังมีน้อย และเป็นเหมืองแร่ขนาดเล็ก

11.3 สภาพและประเภทของดิน

ทรัพยากรดินได้มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดสตูลมาเป็นเวลานาน สภาพของดินในจังหวัดสตูลสามารถจำแนกตามความเหมาะสมของการใช้ดินออกได้เป็น 3 กลุ่ม และประกอบด้วยชุดดิน 8 ชุด ดังนี้

11.3.1 กลุ่มดินที่เหมาะสมแก่การทำน้ำ มี 2 ชุด คือ

11.3.1.1 ดินตะกอนน้ำกร่อย เป็นดินใหม่ที่เกิดจากอิทธิพลของน้ำกร่อยมีฤทธิ์ เป็นกรดจัด เนื่องจากมีกรดกำมะถันสูง เนื้อดินละเอียด ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง พบในเขตอำเภอเมืองสตูล มีเนื้อที่ประมาณ 57.5 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของพื้นที่จังหวัดเป็นดินที่เหมาะสมแก่การปลูกข้าว และพืชหมุนเวียนในนา โดยอาศัยการชลประทาน ปู๋ยและการปรับปรุงดินเพื่อช่วยในการเพิ่มผลผลิต

11.3.1.2 ดินโลว์ฮิวมิกเคลย์ เป็นดินค่อนข้างใหม่ถึงเก่า เกิดจากการทับถมของตะกอนแม่น้ำ ลักษณะเป็นพื้นที่ราบสูง ๆ ต่ำ ๆ เนื้อดินร่วนถึงดินทราย มีการระบายน้ำเร็วถึงดี ความอุดมสมบูรณ์เร็วถึงปานกลาง ในฤดูฝนจะมีระดับน้ำใต้ดินสูง พบเป็นหย่อม ๆ 2 บริเวณ คืออำเภอละงู และบริเวณติดต่อกองอำเภอเมืองสตูลกับกิ่งอำเภอตาแพ และอำเภอควนโดน รวมพื้นที่ประมาณ 200 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 8.32 ของพื้นที่จังหวัด ดินชุดนี้เหมาะสมแก่การปลูกข้าว และพืชหมุนเวียนในนา เช่นเดียวกับดินชุดตะกอนน้ำกร่อย

11.3.2 กลุ่มดินที่มีความเหมาะสมแก่การปลูกพืชไร่ ประกอบด้วยชุดดิน 2 ชุด

11.3.2.1 ดินพอดโรลิกส์เทา เป็นดินเก่าเกิดจากอิทธิพลของน้ำจืดที่ท่วมทับถม เนื้อดินร่วนถึงดินทราย มีการระบายดีถึงดีมาก มีปริมาณแร่ที่ละลายตัวง่าย มีคุณสมบัติเป็นคางน้อย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ พบเป็นบริเวณกว้างต่อเนื่องในบริเวณตอนกลางของจังหวัดและบริเวณเล็ก ๆ ในเขตอำเภอทุ่งหว้า รวมพื้นที่ 435 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 18.1 ของพื้นที่จังหวัด ดินชุดนี้เหมาะสมแก่การปลูกพืชไร่ ส่วนมะพร้าว ส่วนยางพารา โดยอาศัยปุ๋ยและวิธีป้องกันการสึกกร่อนและพังทลายของดินในที่สูงขึ้นเพื่อการเพิ่มผลผลิต

11.3.2.2 ดินพอดโรลิกส์แดง - เหลือง เป็นดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินที่ของดินพวกที่มีคุณสมบัติเป็นกรด ลักษณะพื้นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ จนถึงสูงชัน เนื้อดินเหนียวและร่วน การระบายน้ำดี มีความเป็นคางต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ พบเป็นหย่อม ๆ คือ ตอนเหนือของเกาะตะรุเตา อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนกาหลง และบริเวณรอยต่อของอำเภอทุ่งหว้ากับอำเภอควนกาหลง รวมพื้นที่ 720 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 13.3 ของพื้นที่จังหวัด ดินชุดนี้มีความเหมาะสมกับกการปลูกพืชไร่ มะพร้าว และยางพารา เช่นเดียวกับดินชุดพอดโรลิกส์เทา

11.3.3 กลุ่มดินที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก มี 4 ชุด คือ

11.3.3.1 ดินริโกโซล เป็นดินที่เกิดขึ้นใหม่หรือค่อนข้างใหม่ตามชายทะเล ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเรียบหรือสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นลูกคลื่น เนื้อดินปนทราย มีการระบายน้ำดีมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ พบเป็นบริเวณเล็ก ๆ ในเขตอำเภอละงู พื้นที่ 11.25 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของพื้นที่จังหวัด เป็นดินที่มีความเค็มจัด ไม่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม จึงเป็นสภาพป่าชายเลนหรือป่าโกงกาง

11.3.3.2 ดินตะกอนน้ำเค็ม เป็นดินเค็มที่เกิดจากอิทธิพลของน้ำทะเลท่วมทับถม ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม เนื้อดินเป็นดินเหนียว มีการระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง น้ำทะเลท่วมถึงเป็นบางครั้งบางคราว พบเป็นบริเวณแนวชายหาดตลอดชายฝั่งตั้งแต่อำเภอทุ่งหวา ถึงอำเภอเมืองสตูล รวมพื้นที่ 380 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 24.1 ของพื้นที่จังหวัด เป็นดินเค็มไม่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม และมีสภาพเป็นป่าชายเลน

11.3.3.3 ดินภูเขาเกิดจากที่สูงชัน เป็นหินปูนอย่างหยาบมีความชันสูง พบเป็นบริเวณกว้าง คือ บริเวณเทือกเขาดันตะวันออกของอำเภอเมืองสตูลติดต่อกับอำเภอควนโดน และบริเวณเล็ก ๆ ในเขตอำเภอทุ่งหวาและอำเภอละงู รวมพื้นที่ประมาณ 175 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 7.3 ของพื้นที่จังหวัด ดินชนิดนี้เหมาะต่อการปลูกยางพารา และสวนผลไม้

11.3.3.4 ดินภูเขาที่เกิดตามที่สูงชัน ส่วนใหญ่เป็นดินพ็อทโซลิกสีแดง-เหลือง ชั้นดินชั้นบนมีก้อนหิน พบเป็นบริเวณกว้างในเขตอำเภอควนกาหลง เกาะตะรุเตาและบริเวณเกาะอาดัง รวมพื้นที่ 626.25 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 26.0 ของพื้นที่จังหวัด ดินชนิดนี้จะทำสวนยางพาราและสวนผลไม้ได้

12. การท่องเที่ยว

จากสภาพภูมิศาสตร์จะพบว่า จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวเหมือนกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั่วไป พร้อมทั้งสถานที่ตั้งของจังหวัดที่เอื้ออำนวยต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย เข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจที่จังหวัดสตูล

12.1 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

12.1.1 มัสยิดมาบัง เดิมชื่อมัสยิดอาบี เมืองมาบัง มาบังเป็นชื่อตัวเมืองสตูลในสมัยก่อน ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นตำบลหิมาณ มัสยิดมาบังสร้างมาในสมัยพระยาสุนทรบริรักษ์

(ตบฏข่มหม้อเอาเก็บ : จุลศักราช 1210) คือประมาณ 120 กว่าปีแล้ว คือก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติ มัธยมศึกษา สยาม เติมนั้นตัวมัธยมเป็นอาคารชั้นเดียว หลังคามุงกระเบื้องสีอิฐที่ส่งร้อมมาจากไทรบุรี ต่อมา เมื่อ พ.ศ. 2490 ทางราชการได้ออกพระราชบัญญัติมัธยมเป็นกฎหมาย มัธยมศึกษาบังคับได้จดทะเบียน ในปี 2493

เนื่องจากมัธยมมาบังคับแล้ว ก็มีสภาพชำรุดและคับแคบไม่เพียงพอต่อการประกอบศาสนกิจ สมควรก่อสร้างหลังใหม่ จึงเสนอเรื่องของประมาณแผ่นดิน 4 ล้านบาท และได้รับเงินสมทบจาก ประชาชนด้วย สร้างเสร็จเมื่อเดือนพฤษภาคม 2522 มัธยมมาบังคับเป็นมัธยมกลางของจังหวัดสตูล และนับเป็นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตั้งเป็นสง่าอยู่กลางเมืองสตูล

12.1.2 สถานักกัณฑ์โทษทางการเมืองเกาะตะรุเตา นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2482 เกาะตะรุเตาถูกเปลี่ยนสถานักกัณฑ์โทษการเมือง โดยมีนักโทษการเมืองชุดแรกจำนวน 70 คน คือชุด กบฏวรเดช และกบฏนายสิบ ได้ขึ้นเกาะตะรุเตาบริเวณอ่าวทะเลโละอูดัง โดยจำกัดให้อยู่ในบริเวณ เนื้อที่เพียง 10 ไร่ และสภาพของสถานักกัณฑ์โทษเกาะตะรุเตาสั้นสุดลงในปี 2486 เนื่องจาก ได้มีการย้ายสถานักกัณฑ์โทษการเมืองไปกุ่มขี้ที่เกาะเตา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และตะรุเตาได้ ถอนจากสภาพการเป็นเขตหวงห้ามเพื่อการราชทัณฑ์ และประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2517 นับเป็นอุทยานทางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย

12.2 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

12.2.1 อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งแรกและ สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย ตั้งอยู่ในทะเลนอกฝั่งจังหวัดสตูล หรือช่องแคบมะละกา ใน ท้องที่ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล และอยู่ห่างจากตัวเมืองสตูลไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 40 กิโลเมตร แนวเขตทิศใต้ของเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตาติดกับเส้นเขตแดนระหว่างไทย กับมาเลเซีย และดินแดนที่อยู่ตรงกับเกาะตะรุเตาทางทิศใต้ก็คือเกาะลังกาวิ ของมาเลเซีย

อุทยานแห่งชาติตะรุเตา ประกอบด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยมากมาย มีพื้นที่ทั้งเกาะและ ทะเลรวมกันประมาณ 1,490 ตารางกิโลเมตร ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2517 มีเกาะทั้งหมดจำนวน 51 เกาะ เป็นเกาะใหญ่ 7 เกาะ ได้แก่เกาะตะรุเตา ซึ่งเป็นที่ตั้ง ของที่ทำการอุทยาน เกาะอาดัง ราวี หลีเป๊ะ เกาะกลาง เกาะบาตวง และเกาะบัสส์

ในบรรดาเกาะทั้งหลาย ตะรุเตานับเป็นเกาะที่สำคัญที่สุด คือเป็นเกาะแห่งประวัติศาสตร์ ซึ่งเคยเป็นกักขังนักโทษการเมืองมาก่อน มีหลักฐานหลายอย่างทนทานท่องเที่ยวสามารถไปได้ ส่วนลักษณะ

ธรรมชาติที่น่าสนใจ ก็มีชายหาด หนองผา ถ้ำ น้ำตก และอ่าวเล็กอ่าวน้อยอยู่รอบ ๆ เกาะ เช่น อ่าวพันเตมะละกา อ่าวสน อ่าวตะโล๊ะดั่ง อ่าวตะโล๊ะวาว อ่าวชู้ และอ่าวมะขาม เป็นต้น

นอกจากบริเวณที่สนใจมากอีกแห่งหนึ่งคือ หมู่เกาะอาดัง ราวี เป็นเขตน่านน้ำของ อาณาจักรปะการังอันยิ่งใหญ่ ที่ลานตาอยู่ใต้ทะเล ความกว้างไกล ความสลับซับซ้อนของชั้นปะการัง แต่ละชั้น ความหนาของกิ่งก้านสาขาสวย สีสรร และความหลากหลายของชนิดปะการัง รวมทั้งพันธุ์สัตว์น้ำ นานาชนิดที่พักพิงอาศัยปะการังเหล่านั้น ทำให้กลายเป็นอาณาจักรที่มหัศจรรย์ จึงต้องใช้เวลาวัดนาการนับร้อย ๆ ปี กว่าจะยิ่งใหญ่อย่างทุกวันนี้

12.2.2 อุทยานแห่งชาติทะเลบัน เป็นอุทยานแห่งชาติอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสตูล ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 11 ตำบลควนสะตอ จังหวัดสตูล อยู่ห่างจากจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร ห่างจาก ชายแดนไทย-มาเลเซีย 2 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 300 ตารางกิโลเมตร นับเป็นอุทยานแห่งชาติ แห่งหนึ่งที่มีสภาพป่าไม้สมบูรณ์ที่สุด

สภาพทั่วไปของอุทยานแห่งชาติทะเลบัน ส่วนใหญ่เป็นป่าเขตร้อนชื้น มีพันธุ์ไม้ ขึ้นหนาที่ก่อเป็นป่าดิบชื้นที่สมบูรณ์มาก มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่หลายชนิด เช่น สมเสร็จ เลียงผา ช้างป่า หมูป่า กระซัง ค่าง ชนง ลิงลม ไก่ฟ้า ฯลฯ

สถานที่น่าสนใจของอุทยานแห่งชาติทะเลบัน มีอยู่หลายแห่ง ที่สำคัญคือทะเลบัน คำว่า "ทะเลบัน" เป็นคำมาจากภาษาท้องถิ่นคือภาษามลายู จากคำว่า "ลาโอด" แปลว่า "ทะเล" และ "เรอบัน" แปลว่า พัง หรือ ญบ" จึงรวมแล้วเป็น "ลาโอดเรอบัน" แปลว่า ทะเลญบ ทะเล บันก็คือแหล่งน้ำที่เกิดจากการยุบตัวของแผ่นดิน กลายเป็นหนองน้ำที่กว้างใหญ่และลึกมาก เป็นที่ตั้งของที่ ทำการอุทยานฯ มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว สถานที่ประชุมสัมมนา พร้อมทั้งอาหารและความสะอาด สบายต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังมีสถานที่น่าสนใจอีกมาก เช่น น้ำตกยาโรย น้ำตกโตนปลิว น้ำตกกราม และทุ่งวังประ ซึ่งล้วนอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทะเลบันทั้งสิ้น และอยู่ไม่ห่างไกลกันมาก

12.2.3 อุทยานนกน้ำพระยาบังสา ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ 8 ตำบลลุง อำเภอมือเืองสตูล จังหวัดสตูล ห่างจากตัวเมือง 17 กิโลเมตร ตามเส้นทางจลุง - ลุงง สภาพทั่วไปเป็นหนองน้ำ ธรรมชาติมีพื้นที่ประมาณ 1 ตารางกิโลเมตร มีนกเป็ดน้ำ และนกอื่น ๆ มากมาย ปัจจุบันป่าไม้กำลัง ปรับปรุงให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ และเป็นสถานที่พักผ่อนอีกแห่งหนึ่ง

12.2.4 น้ำตกป่าหนึ่ม ตั้งอยู่ในท้องที่หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง ห่างจากตัวเมืองสตูลประมาณ 35 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่สวยงามและมีน้ำไหลตลอดปี ในบริเวณป่าแถบนี้มีพวกเงาะ "งาโก" อาศัยอยู่

12.2.5 น้ำตกวังทรายทอง ตั้งอยู่ที่ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู ห่างจากตัวอำเภอ 29 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีน้ำไหลออกมาจากช่องเขาตกลงมาข้างล่างเป็นชั้น ๆ แต่ละชั้นมีแอ่งน้ำเล็ก ๆ บริเวณน้ำตกป่าไม่ปกคลุมหนาแน่นและสวยงาม

12.2.6 ลำเจ็ทตก ตั้งอยู่ในหมู่ 10 ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู อยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 35 กิโลเมตร นับเป็นลำธารขนาดใหญ่ มีความกว้าง 70-80 เมตรและยาวประมาณ 600 เมตร บางช่วงมีความสูงระหว่าง 100 - 200 เมตร มีหินก้อนน้อยสวยงาม และมีน้ำไหลทะลุผาภูเขา สามารถล่องเรือเที่ยวได้ ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อใหม่ว่า "น้ำตกศักดิ์คูหา" มีเจดีย์ชั้นด้วย ก้อน แต่ละชั้นก็มีชื่อเรียกเฉพาะ คือ สาวงาม นางคอย เพชรรวง เจดีย์สามยอด น้ำพิชัย ฉัตรทอง และสองนภา ตามลำดับ

12.2.7 หาดปากบารา แม่น้ำกระสายฝั่งทะเลของจังหวัดสตูลจะเป็นฝั่งชายเลน แต่ก็มีชายหาดสั้นอยู่บ้าง หาดปากบารา นับเป็นชายหาดที่กว้างขวางและสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของฝั่งทะเลอันดามัน อยู่ในท้องที่ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล อยู่ห่างจากตัวอำเภอ 10 กิโลเมตร สภาพทั่วไปเป็นหาดทรายที่กว้างขวาง โดยเฉพาะเวลาน้ำลด และมีแอ่งน้ำหลายแอ่งเรียงเป็นเส้นพาดของหาดปากบารา

บริเวณนี้เหมาะเที่ยวประมง และเป็นจุดลงเรือเดินทางไปเกาะตะรุเตาที่ใกล้ที่สุดและใกล้ที่สุดด้วย

12.2.8 หาดทุ่งสะโบะ เป็นชายหาดอีกแห่งหนึ่งที่สวยงามและสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ อยู่ในท้องที่ตำบลทุ่งสะโบะ อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เป็นชายหาดที่ประกอบด้วยทรายละเอียดสวยงาม มีความยาวมากทำให้มีชื่อเฉพาะในแต่ละแห่ง เช่น หาดทรายทอง หาดแหลมทุ่งสะโบะ จะเป็นหมู่บ้านชาวประมง และท่าเรือประมง มีชาวประมงคอยบริการพานักท่องเที่ยวไปตกปลาและชมความงามของธรรมชาติ

12.3 สถานเริงรมย์ต่าง ๆ

เนื่องจากจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดขนาดเล็ก และเป็นจังหวัดปิด มิได้เป็นศูนย์กลางในทางใด ๆ จึงไม่ค่อยมีคนต่างถิ่นผ่านไป ทำให้กิจการด้านเริงรมย์มีน้อยมาก สถานเริงรมย์ในจังหวัดสตูลมีดังนี้

12.3.1 โรงภาพยนตร์ 2 แห่ง คือ โรงภาพยนตร์สตูลธานี และโรงภาพยนตร์พิศาลเกษ

12.3.2 โรงแรม มีโรงแรมชั้น 1 ไว้บริการนักท่องเที่ยวพร้อมทั้งห้องอาหารและไนท์คลับอยู่ 2 โรง คือ โรงแรมวังใหม่ และโรงแรมสลินดา นอกจากนี้มีโรงแรมเล็ก ๆ อีก 3 แห่ง คือ โรงแรมสตูลธานี โรงแรมสุขสมบูรณ์ และโรงแรมเหรียญทอง

3. สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของธุรกิจ พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมท้องถิ่น

จังหวัดสตูลมีลักษณะภูมิศาสตร์ซึ่งถือได้ว่าเป็นเมืองปิด เนื่องจากตั้งอยู่ทางใต้สุดของประเทศ คานฝั่งทะเลอันดามัน และไม่ใดเป็นเมืองด่านเหมือนจังหวัดอื่นๆโดยทั่วไป การคมนาคมขนส่งเชื่อมระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดใกล้เคียงรวมทั้งการติดต่อกับประเทศมาเลเซียในปัจจุบันยังไม่สะดวก และไม่อำนวยความสะดวกขยายความเจริญสู่จังหวัดใกล้เคียงเท่าที่ควร นอกจากจังหวัดสตูลยังเป็นเมืองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและราษฎรส่วนใหญ่อยู่ในฐานะยากจน รายได้ของจังหวัดขึ้นอยู่กับผลผลิตด้านการเกษตรเป็นหลัก คือผลผลิตสูงกว่ากึ่งหนึ่งของผลผลิตรวมของจังหวัด

แนวโน้มทางเศรษฐกิจจะขยายตัวดีขึ้น ถ้ามีการดำเนินการพัฒนาจังหวัดสตูลให้เป็นเศรษฐกิจพิเศษตามมติ ค.ร.ม. ส่วนภูมิภาคครั้งแรกเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2532 ณ จังหวัดสงขลา คือยุทธศาสตร์การพัฒนาชายฝั่งและเมืองชายแดนภาคใต้ เพื่อเปิดประตูสู่นานาชาติและเชื่อมโยงกับเมืองอื่นๆ อันเป็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 14 จังหวัดภาคใต้

ตารางที่ 3

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดสงขลา
จัดตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ลำดับที่	อาชีพ
หมวดอาชีพ 1 วิชาชีพชั้นสูง/วิชาการ	13	สถาปนิกออกแบบก่อสร้าง
	14	วิศวกรแหล่งน้ำ
	15	วิศวกรเกษตร
หมวดอาชีพ 4 อาชีพบริการ กีฬาและการละเล่น ต่าง ๆ	16	ผู้จำหน่ายเที่ยว/มัคคุเทศก์
	17	เจ้าหน้าที่งานท่องเที่ยว
หมวดอาชีพ 5 อาชีพเกษตรกรรมการประมง ป่าไม้	1	ผู้ทำสวนผักผลไม้
	2	ผู้ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา/หอย
	3	ช่างไม้/ช่างก่อสร้าง
	4	ช่างปูน/อิฐ
	5	ผู้เลี้ยงปลุกุ้ง
	6	เกษตรกรทำนาข้าว
	7	ผู้ขายพันธุ์สัตว์
	10	ผู้ทำสวนยาง
	11	ผู้ทำพืชไร่
	12	ผู้ทำงานในฟาร์มสัตว์ปีก
	18	ผู้ทำประมงชายฝั่ง/ดำน้ำ
	19	ผู้ทำงานในฟาร์มโคนม
20	ผู้ขายพันธุ์พืช	

หมวดอาชีพ	ลำดับที่	อาชีพ
หมวดอาชีพ 7 อาชีพค้าขาย	8	ช่างไฟฟ้าเดินสายไฟ
	9	ช่างสี/อุปกรณ์

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดสงขลาพบว่า จังหวัดสงขลากำลังพัฒนา
อาชีพในหมวดอาชีพ 5 คืออาชีพค้าขายเกษตรกร การประมง โดยประกอบอาชีพทำสวนผักผลไม้
ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา/หอย ช่างไม้/ช่างก่อสร้าง ช่างปูน/อิฐ ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ เป็นต้น ส่วนใน
หมวดอาชีพ 1 หมวดอาชีพ 4 หมวดอาชีพ 7 มีการพัฒนาตามสมควร ส่วนหมวดอาชีพ 2 หมวด
อาชีพ 3 และหมวดอาชีพ 8 ไม่ปรากฏชัดในเอกสาร

ตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดสงขลา
จัดตามลำดับที่อาชีพ

ลำดับที่ของอาชีพ	ชื่ออาชีพ
1	ผู้ทำสวนผัก/ผลไม้
2	ผู้ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา/หอย
3	ช่างไม้/ก่อสร้าง
4	ช่างปูน/อิฐ
5	ผู้เลี้ยงปลาสัตว์
6	เกษตรกรทำนาข้าว
7	ผู้ขายพันธุ์สัตว์
8	ช่างไฟฟ้า/เดินสายไฟ
9	ช่างสี/อุปกรณ์
10	ผู้ทำสวนยาง
11	ผู้ทำพืชไร่
12	ผู้ทำงานในฟาร์มผัก
13	สถาปนิกออกแบบก่อสร้าง
14	วิศวกรแหล่งน้ำ
15	วิศวกรเกษตร
16	ผู้จัดการน้ำเที่ยว/มัคคุเทศก์
17	เจ้าหน้าที่งานท่องเที่ยว
18	ผู้ทำประมงชายฝั่ง/ลำน้ำ
19	ผู้ทำงานในฟาร์มโคนม
20	ผู้ขายพันธุ์พืช

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารของจังหวัดสงขลาพบว่า ลำดับที่ของอาชีพมีดังนี้ ผู้ทำสวนผัก/ผลไม้ ผู้ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา/หอย ช่างไม้/ช่างก่อสร้าง ช่างปูน/อิฐ ผู้เลี้ยงปลาสัตว์ ฯลฯ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดพิจิตร
จัดตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ลำดับที่	อาชีพ
หมวดอาชีพ 1 วิชาชีพชั้นสูง/วิชาการ	16	สัตวแพทย์
	10	ครู-อาจารย์อนุบาล
	17	ครู-อาจารย์ประเภทอื่น ๆ
	18	ครูพลศึกษา
	19	ครู-อาจารย์นักบริหาร การศึกษา
	11	เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์
	12	เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์
หมวดอาชีพ 2 อาชีพธุรการ เสมียน และผู้ ปฏิบัติการในสำนักงาน	14	เจ้าหน้าที่การเงินและการบัญชี
หมวดอาชีพ 3 อาชีพเกี่ยวกับการค้า	13	ผู้จัดการร้านค้า
	15	เจ้าของร้านค้า/กิจการค้า
หมวดอาชีพ 4 อาชีพบริการ กีฬาและการละเล่น ต่าง ๆ	7	นักประชาสัมพันธ์
หมวดอาชีพ 5 อาชีพเกษตรกร ชาวประมง ป่าไม้	8	เจ้าของฟาร์มโคนม
	9	ผู้จัดการฟาร์มโคนม
	1	ผู้ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา

หมวดอาชีพ	ลำดับที่	อาชีพ
หมวดอาชีพ 7 อาชีพคานช่าง	2	ชาวสวนผลไม้/ผัก
	3	ผู้ทำงานฟาร์มโคนม
	4	นักขยายพันธุ์สัตว์
	5	ชาวสวนยาง
	20	นักขยายพันธุ์พืช
	6	ช่างก่อสร้าง

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดพัทลุงพบว่า จังหวัดพัทลุงกำลังพัฒนาอาชีพในหมวดอาชีพ 5 คือเป็นไปคานอาชีพเกษตรกร การประมงโดยการประกอบอาชีพ ทำฟาร์มเลี้ยงปลา/กุ้ง ทำสวนผลไม้/ผัก ทำฟาร์มโคนม ทำสวนยาง เป็นต้น ส่วนในหมวดอาชีพ 6 และหมวดอาชีพ 8 คืออาชีพคานเหมืองแร่และอาชีพคานการขนส่งและคมนาคมไม่ปรากฏชัดในเอกสาร

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดพัทลุง
จัดตามลำดับที่อาชีพ

ลำดับที่	อาชีพ
1	ผู้ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา
2	ชาวสวนผลไม้/ผัก
3	ผู้ทำงานฟาร์มโคนม
4	นักขยายพันธุ์สัตว์
5	ชาวสวนยาง
6	ช่างก่อสร้าง
7	นักประชาสัมพันธ์
8	เจ้าของฟาร์มโคนม
9	ผู้จัดการฟาร์มโคนม
10	ครู-อาจารย์อนุบาล
11	เจ้าหน้าที่ใส่คัทศูญปกครอง
12	เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์
13	ผู้จัดการร้านค้า
14	เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
15	เจ้าของร้านค้าเนนกิจการค้า
16	สัตว์แพทย์
17	ครูอาจารย์ประเภทอื่น ๆ
18	ครูพลศึกษา
19	ครูอาจารย์นักบริหารการศึกษา
20	นักขยายพันธุ์พืช

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารของจังหวัดพัทลุง พบว่าลำดับที่ของอาชีพ
มีดังนี้ ผู้ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา ชาวสวนผลไม้/ผัก ผู้ทำฟาร์มโคนม นักขยายพันธุ์สัตว์
ชาวสวนยาง ฯลฯ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดสตูล
จัดตามลำดับหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ลำดับที่	อาชีพ
หมวดอาชีพ 1 วิชาชีพชั้นสูง/วิชาการ	4	วิศวกรแหล่งน้ำ
	10	วิศวกรโยธา
	12	นักสำรวจดิน
	11	นักสำรวจทั่วไป
	20	สถาปนิกออกแบบก่อสร้าง
	5	นักเคมีทั่วไป
	17	นักจุลชีววิทยา
	7	นักพฤกษศาสตร์
	13	นักพืชไร่
	8	นักพืชสวน
	9	นักนิเวศวิทยา
	6	นายแพทย์ทั่วไป
	3	นางพยาบาล
	15	เภสัชกร
	14	ครู-อาจารย์
	16	ช่างเขียนแบบทั่วไป
	1	พัฒนากร
หมวดอาชีพ 5 อาชีพเกษตร-ชาวประมง ป่าไม้	18	ประมงทะเลลึก
	7	นักขยายพันธุ์พืช

หมวดอาชีพ	ลำดับที่	อาชีพ
หมวดอาชีพ 7 อาชีพค่านช่าง	19 2	ช่างไม้ก่อสร้าง ช่างปูน ช่างอิฐ

ผลการวิเคราะห์หาอาชีพจากเอกสารจังหวัดสตูล พบว่าจังหวัดสตูลกำลังพัฒนาอาชีพ
 ในหมวดอาชีพที่ 1 คือวิชาชีพชั้นสูง/วิชาการ โดยประกอบอาชีพ นักพัฒนากร นางพยาบาล
 วิศวกรแหล่งน้ำ นักเคมีทั่วไป นายแพทย์ทั่วไป นักพฤกษศาสตร์ ฯลฯ เป็นต้น ในหมวดอาชีพ
 ที่ 5 คืออาชีพเกษตร ช่างประมง ป่าไม้ นั้นพบว่า มีอาชีพประมงทะเลเล็ก และนักขยายพันธุ์พืช
 และในหมวดอาชีพที่ 7 อาชีพค่านช่าง พบว่ามีอาชีพ ช่างปูน ช่างอิฐ และช่างไม้ก่อสร้าง
 ส่วนหมวดอาชีพอื่น ๆ นั้นมีไม่มากนัก ไม่ปรากฏชัดในเอกสาร

ตารางที่ 8

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสารจังหวัดสตูล
จัดตามลำดับที่อาชีพ

ลำดับที่	อาชีพ
1	พัฒนากร
2	ช่างปูน ช่างอิฐ
3	นางพยาบาล
4	วิศวกรแหล่งน้ำ
5	นักเคมีทั่วไป
6	นายแพทย์ทั่วไป
7	นักพฤกษศาสตร์
8	นักพีชสวน
9	นักนิเวศวิทยา
10	วิศวกรโยธา
11	นักสำรวจทั่วไป
12	นักสำรวจจกิน
13	นักพีชไร
14	ครู-อาจารย์
15	เภสัชกร
16	ช่างเขียนแบบทั่วไป
17	นักจุลชีวะ
18	ประมงทะเลลึก
19	ช่างไม้ก่อสร้าง
20	สถาปนิกออกแบบก่อสร้าง

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากเอกสาร ของจังหวัดสตูลพบว่าอาชีพที่มีความสำคัญตามลำดับดังนี้ พัฒนาการ ช่างปูน ช่างอิฐ นางพยาบาล วิศวกรแหล่งน้ำ นักเคมีทั่วไป นายแพทย์ทั่วไป ฯลฯ

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากการสัมภาษณ์ของจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 9

ลำดับที่ของอาชีพที่ลดความสำคัญลงแรงนับตามความถี่

ลำดับที่	อาชีพที่ลดความสำคัญลง	ความถี่
1.	การทำนา	21
2.	ทำสวนผลไม้	9
3.	ประมงชายฝั่ง	8
4.	ทำสวนยาง	7
5.	ทำเหมืองแร่	6
6.	ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน	5
7.	เลี้ยงสัตว์	4
8.	การทำป่าไม้	3

จากตาราง พบว่าอาชีพของคนในจังหวัดสงขลาที่มีความสำคัญลดลงได้แก่ การทำนา การทำสวนผัก/ผลไม้ การประมงชายฝั่ง การทำสวนยาง การทำเหมืองแร่ ฯลฯ

ตารางที่ 10 ลำดับที่ของอาชีพที่ลดความสำคัญลงไป จำแนกตามความถี่เหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่ลดความสำคัญลง	ความถี่ของเหตุผล					
		รายได้ไม่ ดี	พื้นที่ไม่ เหมาะสม	ต้นทุน สูง	ตลาดจำกัด	วัตถุดิบขาดแคลน	ขอการสนับสนุน จากรัฐ
1.	ทำนา	8	19				
2.	สวนผัก-ผลไม้	4	1	3			
3.	ประมงชายฝั่ง			3	3		
4.	ทำสวนยาง	6	1				
5.	ทำเหมืองแร่	3				3	
6.	อุตสาหกรรมในครัวเรือน	2		3	1	3	
7.	เลี้ยงสัตว์ (ปศุสัตว์)	2		4			
8.	การทำป่าไม้					1	3
	รวม	25	21	13	4	7	3

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่อาชีพบางอาชีพของจังหวัดสงขลามีความสำคัญลดลง เพราะรายได้ไม่ดี พื้นที่ไม่เหมาะสม ต้นทุนสูง วัตถุดิบขาดแคลน และตลาดจำกัด โดยเฉพาะอาชีพทำนา ทำสวนยาง สวนผัก/ผลไม้ และทำเหมืองแร่

ตารางที่ 11 ลำดับที่ของอาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ

ลำดับที่	อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ	ความถี่
1.	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ปลา	13
2.	ธุรกิจ/ค้าขาย	12
3.	โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป	11
4.	สวนยาง	9
5.	บริการ/การท่องเที่ยว	8
6.	ช่างก่อสร้าง	7
7.	วิศวกร/ช่างเทคนิค	4
8.	ปฏิบัติงานในโรงงาน	3

จากตาราง พบว่า อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจในจังหวัดสงขลาได้แก่ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา ธุรกิจ/ค้าขาย โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป สวนยาง บริการ/การท่องเที่ยว

ตารางที่ 12. ลำดับที่ของอาชีพที่ได้รับความสนใจ จำแนกตามความถี่ของเหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ	ความถี่ของเหตุผล						
		รายได้	ทรัพยากรสมบูรณ์	รัฐให้การสนับสนุน	การขยายตัวของเมือง	รายได้แน่นอน	หางานง่าย/แรงงานขาดแคลน	ตลาดต้องการ
1.	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	10						2
2.	ธุรกิจ/ค้าขาย	5			4			3
3.	โรงงานอุตสาหกรรม							
	แปรรูป		2	4				
4.	สวนยาง	9				2		
5.	บริการ/ท่องเที่ยว		2	3				2
6.	ช่างก่อสร้าง				3		4	
7.	วิศวกร/ช่างเทคนิค				3			2
8.	ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน					2	2	
	รวม	24	4	7	10	4	6	9

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่อาชีพบางอาชีพของจังหวัดสงขลากำลังได้รับความสนใจ เพราะรายได้ที่
การขยายตัวของเมือง ตลาดต้องการ รัฐให้การสนับสนุน หางานง่าย/แรงงานขาดแคลน ฯลฯ

ตารางที่ 3: ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในช่วงปี พ.ศ.2533-2539

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	ความถี่
1.	ทำสวนยาง	15
2.	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	15
3.	บริการ/การท่องเที่ยว	14
4.	ธุรกิจ/ค้าขาย	10
5.	ช่างก่อสร้าง	8
6.	ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ช่างไฟฟ้า	7
7.	การเกษตร/ประมง	7
8.	ผู้อำนวยการวิชาชีพ (หมอ หนวย พยาบาล ฯลฯ)	7
9.	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์/รถยนต์	5
10.	เจ้าหน้าที่พนักงานในโรงงาน	5
11.	ปลุ่สัตว์	4

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในจังหวัดสงขลาในช่วงปี พ.ศ.2533-2539 ได้แก่ การทำสวนยาง การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา การบริการ/การท่องเที่ยว ธุรกิจ/ค้าขาย ช่างก่อสร้าง

ตารางที่ 14 ลำดับของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ จำแนกตามความถี่ของเหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	เหตุผล					
		รายได้	พื้นที่เหมาะสม/ รัฐให้การสนับสนุน	เป็นศูนย์กลาง/ เมืองหลัก	ทรัพยากรธรรมชาติ อ่าว	การขยายตัวของเมือง/ ความเจริญของเมือง	ความต้องการตลาด/ แรงงานสูง
1.	การทำสวนยาง	12	7				
2.	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	10	10				
3.	บริการ/การท่องเที่ยว			9	6		
4.	ธุรกิจ/ค้าขาย			8			
5.	ช่างก่อสร้าง					7	3
6.	ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า					4	5
7.	การเกษตร/ประมง	2	5				
8.	ผู้อำนวยการวิชาชีพ					3	4
9.	ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	4				4	
10.	เจ้าหน้าที่โรงงาน	5					5
11.	ปลูสดั้ว	3	6				
	รวม	36	28	17	6	18	17

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่คาดว่าจะอาชีพบางอาชีพจะเป็นที่ต้องการ เพราะ รายได้ พื้นที่
เหมาะสม/รัฐให้การสนับสนุน การขยายตัวของเมือง/ความเจริญของเมือง เป็นศูนย์กลาง/เมืองหลัก
ความต้องการของตลาดแรงงานสูง

ตารางที่ 15 ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ จำแนกตามความถี่ของสิ่งสนับสนุน

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	สิ่งสนับสนุน						
		การสนับสนุนจากรัฐ	การมีเงินทุน	มีตลาดรองรับ	มีการขยายตัวของเมือง	วัตถุดิบเพียงพอ	การคมนาคมสะดวก	ความรู้/ประสบการณ์
1.	การทำสวนยาง	1	10					
2.	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา		10	4				
3.	บริการ/การท่องเที่ยว	8			6			
4.	ธุรกิจ/ค้าขาย		5		2			
5.	ช่างก่อสร้าง							6
6.	ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า				3			5
7.	การเกษตร/ประมง		33					2
8.	ผู้อำนวยการวิชาชีพ				4			
9.	ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์							5
10.	เจ้าหน้าที่พนักงานในโรงงาน					4	5	
11.	ปลุสัตัว		3					2
	รวม	9	31	4	15	4	5	20

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการนั้นมีสิ่งสนับสนุนคือ การมีเงินทุน ความรู้/ประสบการณ์ การขยายตัวของเมือง การสนับสนุนของรัฐ และการคมนาคมสะดวก

ตารางที่ 16 ลำดับความต้องการของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ

อาชีพ	ลำดับความต้องการ					ความถี่ รวม
	1	2	3	4	5	
1. ทำสวนยาง	4	5	3	4	6	22
2. เจ้าหน้าที่/พนักงานในโรงงาน	8	4	3	2	-	17
3. บริการ/การท่องเที่ยว	3	2	6	4	-	15
4. ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	5	-	4	2	3	14
5. ธุรกิจ/ค้าขาย	1	6	3	2	-	12
6. ช่างก่อสร้าง	1	-	-	5	5	11
7. ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า	1	1	2	2	2	8
8. ปศุสัตว์	-	1	1	1	2	5
9. ทำสวนผัก/ผลไม้	1	1	-	-	3	5
10. ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	2	2	-	-	-	4
11. การประมง/จับสัตว์น้ำ	1	-	2	-	-	3
12. ผู้ประกอบวิชาชีพ	1	-	-	1	-	2
13. การขนส่ง/คมนาคม	-	-	2	-	-	2

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการกำลังคนมาก ในช่วงปีพ.ศ.2533-2539 ได้แก่ การทำสวนยาง เจ้าหน้าที่/พนักงานในโรงงาน บริการ/การท่องเที่ยว การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา ธุรกิจ/ค้าขาย ฯลฯ

ตารางที่ 17 ลำดับที่ของคุณลักษณะทั่วไป ของผู้ประสบความสำเร็จในการอาชีพ
ที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

ลำดับที่	คุณลักษณะทั่วไป	ความถี่
1.	ขยัน	19
2.	ซื่อสัตย์	18
3.	อดทน	14
4.	มีความรู้	13
5.	มีมนุษยสัมพันธ์	9
6.	ตั้งใจจริง	8
7.	เฉลียวฉลาด	8
8.	มีความรับผิดชอบ	6
9.	มีประสบการณ์	6
10.	มีทุนทรัพย์	5
11.	มีความสุขุมรอบคอบ	4
12.	ประหยัด/อดออม	3
13.	รักงาน	3
14.	รู้หลักการบริหาร	2
15.	มีความคิดสร้างสรรค์	2
16.	ฟังความคิดเห็นคนอื่น	2
17.	หากความรู้อยู่เสมอ	2

จากตาราง พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพ ได้แก่ ขยัน ซื่อสัตย์
อดทน มีความรู้ มีมนุษยสัมพันธ์ ตั้งใจจริง เฉลียวฉลาด ฯลฯ

ตารางที่ 18 ลำดับที่ของคุณลักษณะ เฉพาะ เรียงลำดับของอาชีพที่เป็นที่ต้องการ
ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะ เฉพาะ	คุณลักษณะ เฉพาะ	ความถี่
บริการ/การท่องเที่ยว	1	ออกทน	6
	2	มีมนุษยสัมพันธ์	4
	3	ซื่อสัตย์	4
	4	มีน้ำใจบริการ	4
	5	รู้เข้าใจในอาชีพ	1
	6	ทันเหตุการณ์	1
ทำสวนยาง	1	มีทุน	4
	2	มีความรู้	4
	3	มีประสบการณ์	2
	4	มีความซื่อสัตย์	2
	5	ออกทน/ขยัน	1
	6	ตั้งใจทำงาน	1
	7	สุ่มรอบคอบ	1
	8	รู้จักการวางแผนงาน	1
	9	มีเมตตา	1

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะ เฉพาะ	คุณลักษณะ เฉพาะ	ความถี่
ธุรกิจ/ค้าขาย	1	มีประสบการณ์	4
	2	ซื่อสัตย์	3
	3	มีมนุษยสัมพันธ์	2
	4	ขยัน/อดทน	2
	5	มีทุนทรัพย์	2
	6	มีความตั้งใจ	1
	7	ทันเหตุการณ์	1
	8	ช่างวิเคราะห์ช่างสังเกต	1
ช่าง/วิศวกร	1	มีความรู้ความสามารถ	2
	2	รับผิดชอบงาน	1
	3	หาความรู้เพิ่มเติม	1
	4	ขยัน/อดทน	1
ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	1	รู้เรื่องการตลาด	6
	2	มีเงินทุน	4
	3	รับผิดชอบงาน	3
	4	ตั้งใจจริง	1
ผู้ประกอบการวิชาชีพ	1	มีความรู้	12
	2	มีมนุษยสัมพันธ์	9
	3	ขยัน/อดทน	6
	4	รับผิดชอบ	4
	5	รักงาน	4
	6	ทัศนใจดี	3

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะ เฉพาะ	คุณลักษณะ เฉพาะ	ความถี่
ช่างซ่อมรถยนต์/ จักรยานยนต์	1	มีความรู้	3
	2	ซื่อสัตย์	2
	3	มีมนุษยสัมพันธ์	1
	4	ขยัน/อดทน	1
ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า	1	มีความรู้	3
	2	ซื่อสัตย์	3
	3	มีประสบการณ์	2
	4	ขยัน/อดทน	2
เจ้าหน้าที่/พนักงานใน โรงงานหรือสำนักงาน	1	มีความรู้	1
	2	รับผิดชอบงาน	1
	3	ขยัน/อดทน	1
อุตสาหกรรมแปรรูป	1	ขยัน/อดทน	4
	2	มีความคิดสร้างสรรค์	3
	3	ตั้งใจทำงาน	2
	4	มีมนุษยสัมพันธ์	2
	5	ซื่อสัตย์	2
	6	ประหยัด	1

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากการสัมภาษณ์ของจังหวัดสงขลา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลเป้าหมายของจังหวัดสงขลา พบว่าอาชีพที่มีความต้องการในอนาคต ได้แก่ การทำสวนยาง การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา การบริการ/การท่องเที่ยว ธุรกิจ/ค้าขาย ช่างก่อสร้าง/วิศวกร ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ช่างไฟฟ้า การเกษตร/ประมง ผู้อำนวยการในอาชีพ(หมอด พยาบาล พยาบาล ฯลฯ) ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์/รถยนต์ และเจ้าหน้าที่/ พนักงานในโรงงาน ซึ่งปัจจัยที่สนับสนุนที่สำคัญคือ รายได้ดี พื้นที่เหมาะสม/รัฐให้การสนับสนุน การขยายตัวของเมือง เป็นศูนย์กลางหรือเป็นเมืองหลัก ความต้องการของตลาดแรงงานสูง และทรัพยากรธรรมชาติอันอุดม ในอาชีพที่ต่างงานนั้นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในอาชีพจะต้องมีคุณลักษณะประจำตัวที่สำคัญคือ ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความอดทน มีความรู้ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความตั้งใจจริง มีความเฉลียวฉลาด มีความรับผิดชอบ มีประสบการณ์ และมีทุนทรัพย์ ซึ่งในแต่ละอาชีพต้องการคุณลักษณะประจำตัวที่แตกต่างกันไปบ้าง

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากการสัมภาษณ์ของจังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 19 ลำดับที่ของอาชีพที่ลดความสำคัญลงนับตามความถี่

ลำดับที่	อาชีพที่ลดความสำคัญลง	ความถี่
1.	การทำนา	21
2.	การประมงในทะเลสาบ	10
3.	การปลูกผัก	6
4.	การเลี้ยงสัตว์ (วัว ควาย ไช้จามทั่วไป)	5
5.	ศิลป์ในพื้นบ้าน (โนรา หนังตะลุง)	5
6.	โรงสีข้าว	3
7.	กรรมกรรับจ้าง	2
8.	การทำสวนมะพร้าว	2
9.	การทำไร่	1
10.	การเลี้ยงไก่ชนเมือง	1

จากตาราง พบว่า อาชีพของคนในจังหวัดพัทลุงที่มีความสำคัญลดลง ได้แก่ การทำนา การประมงในทะเลสาบ การปลูกผัก การเลี้ยงสัตว์ ศิลป์พื้นบ้าน ฯลฯ

ตารางที่ 20. ลำดับที่ของอาชีพที่ลดความสำคัญ จำแนกตามความถี่ของเหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่ลดความสำคัญลง	ต้นทุนสูง	เปลี่ยนอาชีพ	รายได้ต่ำ	ทรัพยากรหายาก	คนไม่นิยม
1.	การทำนา	5	5	11		
2.	การประมงในทะเลสาบ		2		8	
3.	การปลูกผัก			6		
4.	การเลี้ยงสัตว์ (วัว ควาย ใช้งานทั่วไป)				4	1
5.	ศิลป์พื้นบ้าน (โนรา หนังตะลุง)					5
6.	โรงสีข้าว				3	
7.	กรรมกรรับจ้าง		2			
8.	การทำสวนมะพร้าว			2		
9.	การทำไร่				1	
10.	การเลี้ยงไก่พื้นเมือง					1
	รวม	5	9	19	16	7

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่อาชีพบางอาชีพของจังหวัดพัทลุงมีความสำคัญลดลง เพราะรายได้ต่ำ ทรัพยากรหายาก การเปลี่ยนอาชีพ คนไม่นิยม และต้นทุนสูง

ตารางที่ 21 ลำดับที่ของอาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ แขนงนับตามความถี่

ลำดับที่	อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ	ความถี่
1.	การทำสวนยาง	24
2.	ฟาร์มโคนม	16
3.	ฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ปลา	10
4.	การทำสวนผลไม้	10
5.	ช่างซ่อมรถยนต์ และจักรยานยนต์	7
6.	ทำไร่นาสวนผสม	5
7.	การเดินรถรับจ้าง	2
8.	การค้าขายวัสดุการก่อสร้าง	2
9.	ร้านขายอาหาร	1
10.	อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร	1

จากตาราง พบว่า อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจในจังหวัดพัทลุง ได้แก่ การทำสวนยาง ฟาร์มโคนม ฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา การทำสวนผลไม้ ช่างซ่อมรถยนต์และจักรยานยนต์ ฯลฯ

ตารางที่ 22 ลำดับที่ของอาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ จำแนกตามความถี่ของเหตุผล

ลำดับ ที่	อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ	ความถี่ของเหตุผล					
		ตลาด ต้องการ	ทาง ราชการ ส่งเสริม	การขยาย ตัวของ ประชากร	รายได้ ดี	ความ นิยม สูงชัน	ความ เหมาะสม ของพื้นที่
1.	การทำสวนยาง	7	4		11		2
2.	ฟาร์มโคนม	6	7		3		
3.	ฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ปลา	3	1		2		4
4.	การทำสวนผลไม้	2			6		2
5.	ช่างซ่อมรถยนต์และจักรยานยนต์	2			3	2	
6.	การทำไร่นาสวนผสม		2		2		1
7.	การเดินรถรับจ้าง			2			
8.	การค้าขายวัสดุการก่อสร้าง			2			
9.	ร้านขายอาหาร			1			
10.	อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร				1		
	รวม	20	14	5	28	2	9

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่อาชีพบางอาชีพของจังหวัดพัทลุงกำลังได้รับความสนใจ เพราะ
รายได้ดี ตลาดต้องการ ทางราชการส่งเสริม ความเหมาะสมของพื้นที่ และการขยายตัวของประชากร

ตารางที่ 23 ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ ในช่วงปี พ.ศ. 2533-2539

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	ความถี่
1.	การทำสวนยาง	20
2.	การเลี้ยงปลา กุ้ง	19
3.	การเลี้ยงโคนม และโคเนื้อ	18
4.	การทำสวนผลไม้	17
5.	การทำนา	10
6.	การก่อสร้าง	5
7.	การเลี้ยงสุกร	4
8.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	3
9.	โรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารา	3
10.	ธุรกิจบ้านจัดสรร	2

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในจังหวัดพัทลุง ในช่วงปีพ.ศ.2533-2539 ได้แก่ การทำสวนยาง การเลี้ยงกุ้ง/ปลา การเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ การทำสวนผลไม้ การทำนา ฯลฯ

ตารางที่ 24 ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการจำแนกตามความถี่ของเหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	เหตุผล					
		รายได้ ดี	พื้นที่ เหมาะสม	ตลาด ต้องการ	ความ นิยม สูง	ทรัพยากร ลดลง	เมือง กำลัง ขยายตัว
1.	การทำสวนยาง	14	5		1		
2.	การเลี้ยงปลา กุ้ง	3		10		6	
3.	การเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ	5		7	6		
4.	การทำสวนผลไม้	4	8	5			
5.	การทำนา		6	4			
6.	การก่อสร้าง			3			2
7.	การเลี้ยงสุกร			4			
8.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์			3			
9.	โรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารา					6	
10.	ธุรกิจบ้านจัดสรร						2
	รวม	26	19	36	7	9	4

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่คาดว่าจะอาชีพบางอาชีพจะเป็นที่ต้องการเพราะ ตลาดต้องการ รายได้ดี พื้นที่เหมาะสม ทรัพยากรลดลง ความนิยมสูง

ตารางที่ ๒๕.๖ ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ จำแนกตามความถี่ของสิ่งสนับสนุน

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	สิ่งสนับสนุน			
		การคมนาคม ที่	ทางราชการ การส่งเสริม	สภาพแวดล้อม เหมาะสม	มีตลาดกลาง คอยรับซื้อ
1.	การทำสวนยาง		8	6	6
2.	การเลี้ยงปลา กุ้ง	1	7	5	6
3.	การเลี้ยงโคนม และโคเนื้อ	2	8	2	6
4.	การทำสวนผลไม้	2	1	8	5
5.	การทำนา			8	
6.	การก่อสร้าง			2	3
7.	การเลี้ยงสุกร		1	1	2
8.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	2		1	
9.	โรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารา	1	1		1
10.	ธุรกิจบ้านจัดสรร	1			1
	รวม	9	26	33	30

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการนี้มีปัจจัยสนับสนุนคือ สภาพแวดล้อมเหมาะสม มีตลาดกลางคอยรับซื้อ ทางราชการส่งเสริม และการคมนาคมที่

ตารางที่ 2 ลำดับความต้องการของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการกำลังคนมาก
ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

อาชีพ	ลำดับความต้องการ					ความถี่ รวม
	1	2	3	4	5	
1. การทำสวนยาง	10	8	5	5		28
2. การทำฟาร์มโคนม และโคเนื้อ	8	7	3	2	5	25
3. การทำฟาร์มเลี้ยงปลาและกุ้ง	1	5	9	3	3	21
4. การก่อสร้าง	1	2	6	4	3	16
5. การทำนา	10	1	11	1	1	15
6. การทำสวนผลไม้		1	6	6	2	15
7. ช่างซ่อมรถยนต์ และจักรยานยนต์	1	2	1	3		7
8. การค้าขาย	1	2	3	1		7
9. นักขยายพันธุ์สัตว์	1	2		1		4
10. การเลี้ยงปลาสัตว์		1	2	1		4

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการกำลังคนมากในช่วงปี พ.ศ. 2533-2539 ได้แก่
การทำสวนยาง การทำฟาร์มโคนมและโคเนื้อ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา การก่อสร้าง การทำนา การทำสวน
ผลไม้ ฯลฯ

ตารางที่ 27 ลำดับที่ของคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพ
ที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

ลำดับที่	คุณลักษณะทั่วไป	ความถี่
1.	ความขยัน	21
2.	ความอดทน	13
3.	ความรู้ในอาชีพ	12
4.	ความประหยัด	8
5.	ความมีมนุษยสัมพันธ์	8
6.	ความซื่อสัตย์สุจริต	8
7.	ความตั้งใจจริง ทำจริง	6
8.	ความรักและศรัทธาในอาชีพ	5
9.	ความชำนาญหรือประสบการณ์ในอาชีพ	5
10.	ทุน	4

จากตาราง พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประสบผลสำเร็จในอาชีพ ได้แก่ ความขยัน ความอดทน
ความรู้ในอาชีพ การประหยัด การมีมนุษยสัมพันธ์ ความซื่อสัตย์สุจริต ฯลฯ

ตารางที่ 28 ลำดับที่ของคุณลักษณะ เฉพาะ เรียงตามลำดับของอาชีพที่เป็นที่ทองการ
ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะ เฉพาะ	คุณลักษณะ เฉพาะ	ความถี่
การทำสวนยางพารา	1	ความขยัน	16
	2	ความรู้ในอาชีพ	5
	3	สุขภาพ	5
	4	ความรักในอาชีพ	1
	5	ความรับผิดชอบ	1
การทำฟาร์มโคนม และโคเนื้อ	1	ความรู้ด้านวิชาการเลี้ยงโคนม	12
	2	ความรักในอาชีพ	4
	3	ความขยัน	4
	4	ความรู้เรื่องการตลาด	3
	5	มนุษยสัมพันธ์	2
การฟาร์มเลี้ยงปลา และกุ้ง	1	ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงกุ้งและปลา	9
	2	ความรักในอาชีพ	5
	3	ความขยัน	4
	4	ความรู้เรื่องการตลาด	2
	5	ความอดทน	1

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะ เฉพาะ	คุณลักษณะ เฉพาะ	ความถี่
การก่อสร้าง	1	ประสบการณ์ในการทำงาน	7
	2	ความรู้ในอาชีพ	3
	3	ฝีมือในการก่อสร้าง	3
	4	ความซื่อสัตย์	2
	5	ความสามารถในการจัดการ	1
การทำนา	1	อดทน	5
	2	ขยัน	5
	3	สุขภาพ	3
	4	ประหยัด	1
	5	ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ย	
การทำสวนผลไม้	1	ความรู้ในอาชีพ	4
	2	ความขยัน	4
	3	ความรู้เรื่องการตลาด	3
	4	สุขภาพ	2
	5	ความรู้เกี่ยวกับการแปรสภาพผลผลิต	2
การซ่อมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์	1	ความชำนาญ	3
	2	ความรู้ในอาชีพ	1
	3	การตรงต่อเวลา	1
	4	ความซื่อสัตย์	1
	5	มนุษยสัมพันธ์	1

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะ เฉพาะ	คุณลักษณะ เฉพาะ	ความถี่
การค้าย	1	มนุษยสัมพันธ์	2
	2	ความซื่อสัตย์	2
	3	ความรู้เรื่องการตลาด	1
	4	ความอดทน	1
	5	ประหยัด	1
นักขายพันธุ์สัตว์	1	ความรู้ในอาชีพ	1
	2	ความรู้เรื่องการตลาด	1
	3	ความอดทน	1
	4	ขยัน	1
	5	-	-
การเลี้ยงปศุสัตว์	1	ความรักในอาชีพ	1
	2	ความรู้ในอาชีพ	1
	3	ความขยัน	1
	4	ความอดทน	1
	5	-	-

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากการสัมภาษณ์ของจังหวัดพัทลุง

จากการสัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่นของจังหวัดพัทลุง พบว่าอาชีพที่มีความต้องการในอนาคต ได้แก่ การทำสวนยาง การเลี้ยงกุ้ง/ปลา การเลี้ยงโคชนม/โคเนื้อ การทำสวนผลไม้ การทำนา การก่อสร้าง การเลี้ยงสุกร ข่างรวมเครื่องยนต์ โรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารา และธุรกิจบ้านจัดสรร ซึ่งปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญคือ การมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับอาชีพ มีตลาดกลางคอยรับซื้อ ทางราชการส่งเสริม และ การคมนาคมดี ในอาชีพต่างๆ เหล่านี้ที่ประสบผลสำเร็จในอาชีพควรมีลักษณะประจำตัวที่สำคัญคือ ความขยัน ความอดทน ความรู้ในอาชีพ ความประหยัด ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความซื่อสัตย์สุจริต ความตั้งใจจริงทำจริง ความรักและศรัทธาในอาชีพ และทุน และในแต่ละอาชีพก็ต้องการคุณลักษณะประจำตัวที่แตกต่างกันไปบ้าง

ผลการวิเคราะห์อาชีพทางการศึกษาของจังหวัดสตูล

ตารางที่ 29 ลำดับที่ของอาชีพที่มีความสำคัญสูง แง่มุมตามความถี่

ลำดับที่	อาชีพที่มีความสำคัญสูง	ความถี่
1.	การประมง	21
2.	เผาถ่าน/ทำหุ้มนถ่าน	8
3.	การทำสวนปาล์ม	6
4.	การกระหวางขายแคบ	5
5.	ทำสวนยางพารา	3
6.	การเลี้ยงปลาในกระชัง	2
7.	การเลี้ยงไก่	2
8.	ทำสวนผลไม้	2
9.	ทำนา	2
10.	การเกษตร	1
11.	ธุรกิจท่องเที่ยว	1
12.	อุตสาหกรรมปลาป่น	1
13.	การทำป่าไม้	1

จากตาราง พบว่า อาชีพที่มีความสำคัญสูงสุดในจังหวัดสตูล ได้แก่ การประมง เผาถ่าน/ทำหุ้มนถ่าน การทำปาล์ม การกระหวางขายแคบ การทำสวนยาง ฯลฯ

ตารางที่ 30 ลำดับของอาชีพที่ลดความสำคัญลงไป
จำแนกตามความดีของเหตุผล

ลำดับ	อาชีพที่ลดความสำคัญลง	ความดีของเหตุผล								
		ราคาตกต่ำ	ขาดแคลนวัตถุดิบ/ทรัพยากร	ปัญหาทางกฎหมาย/ การกวักกันของเจ้าหน้าที่	ขาดความรู้/ประสบการณ์	ต้นทุนสูง/การแข่งขันสูง	พื้นที่ไม่เหมาะสม	การตลาดไม่ดี	เปลี่ยนไปทำอาชีพอื่น	ขาดการสนับสนุนจากรัฐ
1.	การประมง	1	14	4						
2.	เตาถ่าน/ทำหลุมถ่าน		8							
3.	การทำสวนป่าอม	6								
4.	การคาระหว่างย้ายเตน			5						
5.	ทำสวนยางพารา	3							1	
6.	เลี้ยงปลาในกระชัง	2			2					
7.	การเลี้ยงไก่					2		1		
8.	ทำสวนผลไม้						1	1		
9.	ทำนา					2	2			
10.	เกษตร	1								
11.	ธุรกิจท่องเที่ยว									1
12.	อุตสาหกรรมค้าปลีก							1		
13.	การทำไม้									1
	รวม	13	22	9	2	4	3	3	1	2

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่การีทบางอาชีพในจังหวัดสุทุมมีความสำคัญลดลง เพราะ ขาดแคลน วัตถุดิบ/ทรัพยากร ราคาตกต่ำ ปัญหาทางกฎหมาย/การกวักกันของเจ้าหน้าที่ ต้นทุนสูง/การแข่งขันสูง พื้นที่ไม่เหมาะสม ฯลฯ

ตารางที่ 31 ลำดับที่ของอาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ

ลำดับที่	อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ	ความถี่
1.	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	20
2.	ทำสวนปาล์มน้ำมัน	8
3.	ทำสวนยาง	5
4.	การค้าชาย	4
5.	การท่องเที่ยว	3
6.	แปรรูปไม้ยางพารา	3
7.	การก่อสร้าง	3
8.	รับจ้างในโรงงาน	2

จากตาราง พบว่า ลำดับที่ของอาชีพที่กำลังได้รับความสนใจของจังหวัดสตูลได้แก่ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา การทำสวนปาล์ม การทำสวนยาง การค้าชาย ฯลฯ

ตารางที่ 32 ลำดับที่ของอาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ จำแนกตามความถนัดของเหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ	ความถนัดของเหตุผล								
		รายได้/ราคาดี	พื้นที่เหมาะสม	ตลาดต้องการสูง	ต้นทุนต่ำ	การขยายตัวของเศรษฐกิจ/เมือง	อัตราการเติบโต	โดดเด่นเร็ว	วิถีชีวิตสบาย	รัฐให้การสนับสนุน
1.	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	9	2					2		
2.	ทำสวนปาล์มน้ำมัน	6	3							
3.	การเลี้ยงปลาในกระชัง	4		3	1		2		1	
4.	การทำสวนยาง	5								
5.	ค้ายาย					7				
6.	การท่องเที่ยว		3						1	1
7.	แปรรูปไม้อย่างพารา			3	1					
8.	การก่อสร้าง					2				
9.	รับจ้างใช้แรงงาน			1						
	รวม	24	8	7	2	9	2	2	2	1

จากตาราง พบว่า ลำดับที่ของเหตุผลที่บางอาชีพในจังหวัดสตูลกำลังได้รับความสนใจ เพราะรายได้ดี การขยายตัวของเศรษฐกิจ/เมือง พื้นที่เหมาะสม ตลาดต้องการสูง ต้นทุนต่ำ ฯลฯ

ตารางที่ 33 ลำดับของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ ในช่วงปีพ.ศ.2533-2539

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	ความถี่
1.	ทำสวนยางพารา	15
2.	การเลี้ยงกุ้ง/ปลา	12
3.	ประมง	8
4.	บริการ/การท่องเที่ยว	7
5.	ช่างก่อสร้าง (ช่างอิฐปูน/ไม้)	6
6.	เกษตรกรรม	6
7.	ธุรกิจ/ค้าขาย	5
8.	การเลี้ยงสัตว์ (ปศุสัตว์)	4
9.	อุตสาหกรรมโรงงาน	3
10.	ช่างเชื่อมเครื่องยนต์	2
11.	แปรรูปไมยางพารา	2
12.	วิศวกรไฟฟ้า/ช่างเทคนิค	2

จากตาราง พบว่า ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการของจังหวัดสตูล ได้แก่ การทำสวนยางพารา การเลี้ยงกุ้ง/ปลา การประมง การบริการ/การท่องเที่ยว ช่างก่อสร้าง ฯลฯ

ตารางที่ 34 ลำดับที่ของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ
จำแนกตามความถี่ของเหตุผล

ลำดับที่	อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	เหตุผล				
		ราคาดี	ตลาด ต้องการ	พื้นที่ เหมาะสม/ ทรัพยากร อำนวย	รายได้ แน่นอน	การขยาย ตัวของ เศรษฐกิจ/ อุตสาหกรรม
1.	ทำสวนยาง	3	2	1	-	-
2.	การเลี้ยงกุ้ง/ปลา	8	-	2	-	-
3.	ประมง	1	1	1	-	-
4.	บริการ/การท่องเที่ยว	-	1	1	-	-
5.	ช่างก่อสร้าง	-	4	-	-	-
6.	เกษตรกรรม	1	-	1	-	-
7.	ธุรกิจ/ค้าขาย	-	-	1	2	-
8.	การเลี้ยงสัตว์	1	2	-	-	-
9.	อุตสาหกรรมโรงงาน	-	-	1	-	-
10.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	-	-	-	1	-
11.	แปรรูปไม้ยางพารา	2	-	1	-	-
12.	วิศวกรไฟฟ้า/ช่างเทคนิค	-	-	-	-	1
	รวม	16	10	9	3	1

จากตาราง พบว่า เหตุผลที่ทำให้อาชีพบางอาชีพในจังหวัดสตูลกำลังจะเป็นที่ต้องการ เพราะ
ราคาดี ตลาดต้องการ พื้นที่เหมาะสม/ทรัพยากรอำนวย รายได้แน่นอน และการขยายตัวของเศรษฐกิจ/
อุตสาหกรรม

ตารางที่ 35. ลำดับของอาชีพคาดว่าจะเป็นที่ต้องการ
จำแนกตามความถนัดของสิ่งสนับสนุน

ลำดับที่	อาชีพคาดว่าจะเป็นที่ ต้องการ	สิ่งสนับสนุน					
		เงินทุน	ความรู้ ประสบการณ์	การคมนาคม สะดวก	การสนับสนุน ของรัฐ	สภาพภูมิศาสตร์ เหมาะสม	การขยาย ตัวของ เมือง/ เศรษฐกิจ
1.	ทำสวนยาง	1	1	-	1	-	-
2.	การเลี้ยงกุ้ง/ปลา	2	-	-	2	1	-
3.	ประมง	-	2	-	1	-	-
4.	บริการ/การท่องเที่ยว	1	-	1	-	-	-
5.	ช่างก่อสร้าง	-	1	-	-	-	1
6.	เกษตรกรรม	-	1	-	-	-	-
7.	ธุรกิจ/ค้าขาย	1	1	1	-	-	-
8.	การเลี้ยงสัตว์	-	-	-	1	-	-
9.	อุตสาหกรรมโรงงาน	-	-	-	1	-	-
10.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	1	-	-	-	-	-
11.	แปรรูปไมยางพารา	1	-	-	1	-	-
12.	วิศวกรไฟฟ้า/ช่างเทคนิค	1	-	-	-	-	-
	รวม	7	5	2	7	1	1

จากตาราง พบว่า ปัจจัยสนับสนุนอาชีพที่จะเป็นที่ต้องการของจังหวัดสตูล ได้แก่ เงินทุน การสนับสนุนของรัฐ ความรู้และประสบการณ์ การคมนาคมสะดวก สภาพทางภูมิศาสตร์เหมาะสม และการขยายตัวของเมือง/เศรษฐกิจ

ตารางที่ 36 ลำดับความต้องการของอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ

อาชีพ	ลำดับความต้องการ					ความถี่
	1	2	3	4	5	
ทำส่วนยางพารา	3	4	1	1	-	9
ช่างก่อสร้าง	5	1	1	1	1	9
นายแพทย์/พยาบาล	-	3	4	2	3	12
การเลี้ยงกุ้ง/ปลา	3	3	-	1	-	7
บริการ/การท่องเที่ยว	3	-	2	2	-	7
ทำสวนป่า	1	-	4	1	-	6
ประมง	1	1	1	1	2	6
เกษตรกรรม	1	2	-	-	2	5
เลี้ยงสัตว์ (ปศุสัตว์)	1	1	2	1	-	5
ธุรกิจ/ค้าขาย	-	2	1	1	1	5
ผลิตภัณฑ์	-	-	-	2	2	4
พัฒนากร	-	-	-	1	2	3
นักขยายพันธุ์พืช	-	-	1	-	1	2
ช่างเครื่องยนต์	1	-	-	1	-	2
ทำสวนผลไม้	1	-	-	-	1	2
อุตสาหกรรมโรงงาน	-	1	-	1	-	2

จากตาราง พบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการของจังหวัดสตูลเรียงตามลำดับดังนี้ นายแพทย์/
พยาบาล การทำส่วนยางพารา ช่างก่อสร้าง การเลี้ยงกุ้ง/ปลา การบริการ/การท่องเที่ยว ฯลฯ

ตารางที่ 37 ลำดับที่ของคุณลักษณะทั่วไป ของผู้ประสบผลสำเร็จ
ในการอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในช่วงปี พ.ศ. 2533-2539

ลำดับที่	คุณลักษณะทั่วไป	ความถี่
1.	มีความรู้ในอาชีพนั้น	16
2.	ขยันอดทน	15
3.	ตั้งใจทำงานจริงจัง	9
4.	ประหยัดและออม	8
5.	มีเงินทุนสนับสนุน	7
6.	รักอาชีพและซื่อสัตย์	7
7.	มีประสบการณ์	5
8.	มีสุขภาพดี	3
9.	มีมนุษยสัมพันธ์	2
10.	มีระเบียบแบบแผนที่ดี	2
11.	กระตือรือร้นและพรั่งงาน	1
12.	มีความพร้อมและเตรียมการ	1
13.	พยายามเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	1
14.	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1
15.	เข้าใจระบบการทำงาน	1
16.	ยึดหลักการแข่งขัน	1

จากตาราง พบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประสบผลสำเร็จในอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการของ
จังหวัดสุโขทัยนั้น การมีความรู้ในอาชีพนั้นๆ ความขยันอดทน การตั้งใจทำงานจริงจัง การประหยัดและออม
การมีเงินทุนสนับสนุน ฯลฯ

ตารางที่ 38 ลำดับที่ของคุณลักษณะเฉพาะ เรียงตามลำดับของอาชีพ
ที่เป็นที่ต้องการในช่วงปี พ.ศ. 2533- 2539

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะเฉพาะ	คุณลักษณะเฉพาะ	ความถี่
ทำสวนยาง	1	มีความรู้และประสบการณ์	5
	2	มานะอดทน ชยันต์แข็ง	3
	3	มีทุนสูง	3
ประมง	1	มีความรู้และประสบการณ์	3
	2	มีความขยันอดทน	1
	3	มีทุนเพียงพอ	1
ก่อสร้าง (ช่างอูร์ช่างปูน)	1	มีความละเอียด ช่างสังเกต	2
	2	รักในอาชีพ	1
	3	มีทุน	1
บริการ/ท่องเที่ยว	1	สังคมยอมรับ เชื้อดี	3
	2	มีเงินทุน	2
	3	มีมนุษยสัมพันธ์	2
	4	ซื่อสัตย์และรักในอาชีพ	1
	5	จริงใจและยุติธรรม	1
	6	มีแผนงานที่ดีสู่จุดหมาย	1

อาชีพ	ลำดับที่ของ คุณลักษณะเฉพาะ	คุณลักษณะเฉพาะ	ความถี่
เกษตรกรกรรม (ทำนา ทำไร่)	1	มีความรู้และประสบการณ์	6
	2	ขยัน พงตนเอง	4
	3	ประหยัด	2
ธุรกิจ/ค้าขาย	1	มีความรู้และประสบการณ์	2
	2	มีเงินทุน	2
	3	มีความขยันอดทน	2
	4	มีมนุษยสัมพันธ์	2
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	1	มีความรู้ประสบการณ์	1
	2	ตั้งใจจริง ขยัน อดทน	1

ผลการวิเคราะห์อาชีพจากการสัมภาษณ์ของจังหวัดสตูล

จากการสัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่นของจังหวัดสตูล พบว่า อาชีพที่มีความต้องการในอนาคต ได้แก่ การทำสวนยางพารา การเลี้ยงกุ้ง/ปลา การประมง บริการ/การท่องเที่ยว ช่างก่อสร้าง(อิฐ ปูน ไม้) เกษตรกรรม ธุรกิจ/ค้าขาย การเลี้ยงสัตว์(ปศุสัตว์) อุตสาหกรรมโรงงาน ช่างซ่อมเครื่องยนต์ แปรรูปไม้ยางพารา และวิศวกรไฟฟ้า/ช่างเทคนิค ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญคือ การสนับสนุนของรัฐ เงินทุน ความรู้และประสบการณ์ การคมนาคมสะดวก สภาพทางภูมิศาสตร์เหมาะสม และการขยายตัวของเมือง/เศรษฐกิจ ในอาชีพเหล่านี้ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพจะต้องมีคุณลักษณะประจำตัวที่สำคัญคือ ความรู้ในอาชีพ รับผิดชอบ ตั้งใจทำอย่างจริงจัง ประหยัดและออม มีเงินทุนสนับสนุน รักอาชีพและซื่อสัตย์ มีประสบการณ์ มีสุขภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ และมีระเบียบแบบแผนที่ดี ซึ่งในแต่ละอาชีพก็ต้องการคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป

ผลการวิเคราะห์ที่สำคัญลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ของวิทยาลัยครูสงขลา

ตารางที่ 39

สรุปผลการวิเคราะห์ที่สำคัญลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา

ลำดับที่	จังหวัด	สงขลา	พัทลุง	สตูล
1.		ทำนา	ทำนา	ทำประมง
2.		ทำสวนผัก/ผลไม้	ทำประมง	เผาถ่าน/ทำหลุมถ่าน
3.		ทำประมง	ทำสวนผัก/ผลไม้	ทำสวนปาล์ม
4.		ทำสวนยาง	เลี้ยงสัตว์	ค้าขายระหว่างชายแดน
5.		ทำเหมืองแร่	สีหินพื้นบ้าน	ทำสวนยาง
6.		ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน	ทำโรงสีข้าว	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา
7.		เลี้ยงสัตว์	กรรมกรรับจ้าง	เลี้ยงสัตว์
8.		ทำป่าไม้	ทำขนมแพรว	ทำสวนผัก/ผลไม้
9.		-	ทำไร่	ทำนา
10.		-	เลี้ยงไก่	เกษตร

ตารางที่ 40 สรุปผลการวิเคราะห์หาวิธีที่ลดความสำคัญลง แลงน้ำหนักความถี่

ลำดับที่	วิธีที่ลดความสำคัญลง	ความถี่			ความถี่รวม
		สงขลา	พัทลุง	สตูล	
1.	ทำนา	21	21	2	44
2.	ประมง	8	10	21	39
3.	ทำสวนผัก/ผลไม้	9	8	2	19
4.	ปลูกสัตว์	4	6	2	12
5.	สวนยาง	7	-	3	10
6.	เผาถ่าน	-	-	8	8
7.	เหมืองแร่	6	-	-	6
8.	ทำสวนปาล์ม	-	-	6	6
9.	อุตสาหกรรมในครัวเรือน	5	-	-	5
10.	ศิลปะนันทนาการ	-	5	-	5

จากตาราง พบว่า วิธีที่ลดความสำคัญลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา คือ ทำนา ประมง ทำสวนผัก/ผลไม้ ปลูกสัตว์ ทำสวนยาง เผาถ่าน ทำเหมืองแร่ ทำสวนปาล์ม ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน และศิลปะนันทนาการ

ผลการวิเคราะห์อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจ

ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา

ตารางที่ 41 สรุปผลการวิเคราะห์อาชีพที่กำลังได้รับความสนใจในพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา

ลำดับที่	จังหวัด	สงขลา	พัทลุง	สตูล
1.		การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	การทำสวนยาง	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา
2.		ธุรกิจ/ค้าขาย	การทำฟาร์มโคเนื้อ	การทำสวนปาล์มน้ำมัน
3.		โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	การเลี้ยงปลาในกระชัง
4.		การทำสวนยาง	การทำสวนผลไม้	การทำสวนยาง
5.		การบริการ/การท่องเที่ยว	ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	การค้าขาย
6.		ช่างก่อสร้าง	การทำไร่นาสวนผสม	การท่องเที่ยว
7.		วิศวกร/ช่างเทคนิค	การเดินรถรับจ้าง	การแปรรูปไม้ยางพารา
8.		ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน	การค้าขายวัสดุก่อสร้าง	การก่อสร้าง
9.		-	การขายอาหาร	การรับจ้างใช้แรงงาน
10.		-	อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร	

ตารางที่ 42 สรุปผลการวิเคราะห์อาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจของบัณฑิตจบใหม่ตามความถี่

ลำดับที่	อาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจ	ความถี่			รวม
		สงขลา	ปัตตานี	สตูล	
1.	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	13	10	20	44
2.	ทำสวนยาง	9	24	5	38
3.	ธุรกิจ/ค้าขาย	12	3	4	19
4.	โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป	11	1	3	15
5.	บริการ/ท่องเที่ยว	8	-	3	11
6.	ทำสวนผัก/ผลไม้	-	10	-	10
7.	ช่างก่อสร้าง	7	-	3	10
8.	ทำสวนปาล์ม	-	-	8	8
9.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	-	7	-	7
10.	เกษตรกรรม (ไร่สวนผสม)	-	5	-	5

จากการพบว่า อาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา ได้แก่ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา ทำสวนยาง ทำธุรกิจ/ค้าขาย อุตสาหกรรมแปรรูป การบริการ/ท่องเที่ยว ทำสวนผัก/ผลไม้ ช่างก่อสร้าง ทำสวนปาล์ม ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และเกษตรกรรม (ไร่สวนผสม)

ผลการวิเคราะห์อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในพื้นที่รับผิดชอบ

ของวิทยาลัยครูสงขลา

ตารางที่ 43 สรุปผลการวิเคราะห์อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในปี พ.ศ. 2533 - 2539
ในพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา

จังหวัด ลำดับที่	สงขลา	พัทลุง	สตูล
1.	การทำสวนยาง	การทำสวนยาง	การทำสวนยาง
2.	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	การเลี้ยงกุ้ง/ปลา	การเลี้ยงกุ้ง/ปลา
3.	การบริการ/การท่องเที่ยว	การเลี้ยงโคเนื้อ/โคเนื้อ	การประมง
4.	ธุรกิจ/ค้าขาย	การทำสวนผลไม้	การบริการ/การท่องเที่ยว
5.	ช่างก่อสร้าง	การทำนา	ช่างก่อสร้าง (ช่างปูน/ไม้)
6.	ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ช่างไฟฟ้า	การก่อสร้าง	เกษตรกรรม
7.	การเกษตร/ประมง	การเลี้ยงสุกร	ธุรกิจ/ค้าขาย
8.	ผู้อำนวยการวิชาชีพ	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	การเลี้ยงสัตว์ (ไม่ผูกคอก)
9.	ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	โรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารา	อุตสาหกรรมโรงงาน
10.	เจ้าหน้าที่/พนักงานในโรงงาน	ธุรกิจบ้านจัดสรร	ช่างซ่อมเครื่องยนต์

ตารางที่ 44 สรุปผลการวิเคราะห์อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการของบัณฑิตตามความถี่

ลำดับที่	อาชีพที่เป็นที่ต้องการ	ความถี่			รวม
		สงขลา	พัทลุง	สตูล	
1.	ทำสวนยาง	15	20	15	50
2.	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	15	19	12	46
3.	ปศุสัตว์ (โคเนื้อ/เนื้อสุกร/ไก่/ปลา)	11	22	4	37
4.	เกษตรกรรม (ไร่นาสวนผสม)	7	10	6	23
5.	ช่างก่อสร้าง	8	5	6	19
6.	บริการ/ท่องเที่ยว	10	-	7	17
7.	ธุรกิจ/ค้าขาย	10	2	5	17
8.	ทำสวนผัก/ผลไม้	-	17	-	17
9.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	5	3	2	10
10.	ประมง	-	-	8	8

จากตารางพบว่า อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา ได้แก่ ทำสวนยาง ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา ปศุสัตว์ เกษตรกรรม ช่างก่อสร้าง บริการ/การท่องเที่ยว ธุรกิจ/ค้าขาย ทำสวนผัก/ผลไม้ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และทำประมง

ตารางที่ 45

คุณลักษณะเฉพาะของแต่ละอาชีพเรียงตามลำดับความต้องการ
ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา

ลำดับที่	ชื่ออาชีพ	คุณลักษณะอาชีพ
1.	การทำสวนยาง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความขยัน อดทน 2. มีความรู้ในอาชีพ 3. มีประสบการณ์ 4. มีทุน 5. มีความซื่อสัตย์
2.	การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยง 2. มีความรู้เรื่องการตลาด 3. มีความรักในอาชีพ 4. มีความขยัน 5. มีเงินทุน
3.	การเลี้ยงปลาสัตว์ (โคคม/โคเนื้อ/สุกร ไก่ ฯลฯ)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ในการเลี้ยง 2. มีความรักในอาชีพ 3. มีความขยัน 4. มีความรู้เรื่องการตลาด 5. มีมนุษยสัมพันธ์
4.	การเกษตรกรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความขยัน 2. มีความรู้และประสบการณ์ 3. มีความอดทน 4. มีสุขภาพดี 5. มีความประหยัด/ออม

ลำดับที่	ชื่ออาชีพ	คุณลักษณะอาชีพ
5.	ช่างก่อสร้าง/วิศวกร	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีประสบการณ์ 2. มีความรู้ในอาชีพ 3. มีความประณีตในการทำงาน 4. มีความซื่อสัตย์รับผิดชอบ 5. มีความสามารถในการจัดการ
6.	การบริการ/การท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีมนุษยสัมพันธ์ 2. มีความอดทน 3. มีความซื่อสัตย์ 4. มีน้ำใจบริการ 5. สังคมยอมรับ เชิดชู
7.	ธุรกิจ/ค้าขาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้และประสบการณ์ 2. มีมนุษยสัมพันธ์ 3. มีความซื่อสัตย์ 4. มีความขยัน 5. มีทุนทรัพย์
8.	การทำสวนผัก/ผลไม้	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ในวิชาชีพ 2. มีความขยัน ทุ่มเทตนเอง 3. มีความรู้เรื่องการตลาด 4. มีสุขภาพดี 5. มีความรู้เกี่ยวกับการแปรรูปผลผลิต

ลำดับที่	ชื่ออาชีพ	คุณลักษณะอาชีพ
9.	ช่างซ่อมเครื่องยนต์	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ความชำนาญในอาชีพ 2. มีความซื่อสัตย์ 3. มีมนุษยสัมพันธ์ 4. มีความขยันอดทน 5. ตรงต่อเวลา
10.	การทำประมง	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้เฉพาะประสบการณ์ 2. มีความขยัน อดทน 3. มีทุนทรัพย์

คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประสบผลสำเร็จในอาชีพ
 ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา
 ตารางที่ 46 สรุปคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประสบผลสำเร็จในอาชีพ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
 ของวิทยาลัยครูสงขลา

จังหวัด ลำดับที่	สงขลา	พัทลุง	สตูล
1.	ขยัน	ขยัน	มีความรู้ในอาชีพ
2.	ซื่อสัตย์	อดทน	ขยันอดทน
3.	อดทน	มีความรู้ในอาชีพ	ตั้งใจทำงานจริงจัง
4.	มีความรู้	ประหยัด	ประหยัดและออม
5.	มีมนุษยสัมพันธ์	มีมนุษยสัมพันธ์	มีเงินทุนสนับสนุน
6.	มีความตั้งใจจริง	ซื่อสัตย์สุจริต	รักอาชีพและซื่อสัตย์
7.	เฉลียวฉลาด	ตั้งใจจริง ทำจริง	มีประสบการณ์
8.	รับผิดชอบ	รักและศรัทธาในอาชีพ	มีสุขภาพดี
9.	มีประสบการณ์	มีประสบการณ์/ชำนาญ	มีมนุษยสัมพันธ์
10.	มีทุนทรัพย์	มีทุน	มีระเบียบแบบแผน

ตารางที่ 47 สรุปคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบอาชีพในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา
 แจกนับตามความถี่

ลำดับที่	คุณลักษณะทั่วไป	ความถี่			รวม
		สงขลา	พัทลุง	สตูล	
1.	มีความซื่อ	19	21	15	55
2.	มีความรู้ในอาชีพ	13	12	16	41
3.	มีความซื่อสัตย์	18	8	7	33
4.	มีความอดทน	14	13	-	27
5.	มีความตั้งใจจริง	8	6	9	23
6.	มีมนุษยสัมพันธ์	9	8	2	19
7.	มีความประหยัด/ออม	3	3	8	19
8.	มีประสบการณ์	6	5	5	16
9.	มีทุนทรัพย์	5	4	7	16
10.	มีความรับผิดชอบ	6	5	1	12

จากตารางพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบอาชีพที่จะประสบผลสำเร็จในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาลัยครูสงขลา คือ มีความซื่อ มีความรู้ในอาชีพ มีความซื่อสัตย์ มีความอดทน มีความตั้งใจจริง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความประหยัด/ออม มีประสบการณ์ มีทุนทรัพย์ และมีความรับผิดชอบ

ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่นจังหวัดสงขลา
 ตารางที่ 48 ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่นจังหวัดสงขลา เกี่ยวกับอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่
 ต้องการของท้องถิ่นในช่วง ปี พ.ศ. 2533 - 2539

อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	เห็นควย	ไม่เห็นควย	เพราะเหตุใด
ทำสวนยาง	6	-	-อาชีพบางอาชีพเป็นอาชีพที่เคียดเคือง
ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	6	-	เคยเข้ามาประกอบกับการลงทุน
บริการ/การท่องเที่ยว	6	-	น้อย
ธุรกิจ/ค้าขาย	6	-	-การคมนาคมสะดวกความเจริญของ
ช่างก่อสร้าง/วิศวกร	6	-	เมืองมีมากขึ้น สังคมขยายตัว
ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ช่างไฟฟ้า	6	-	ประชากรมีเพิ่มขึ้น
การเกษตร/ประมง	6	-	-มีแหล่งเงินทุนใหญ่ลงทุน และใช้เทคโนโลยี
ผู้อำนวยการวิชาชีพ	5	1	โนโลยีช่วย
ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์/รถยนต์	6	-	-มีท่าเรือนำลิ้มช่วยในการขนถ่าย
เจ้าหน้าที่/พนักงานในโรงงาน	6	-	สินค้าได้สะดวกขึ้น

สรุปขอเสนอแนะ รัฐควรให้ความสนใจในอาชีพที่ตัวภาคใต้ให้แก่องค์กรมากขึ้นโดยการออกกฎหมาย
 ให้ความคุ้มครอง หรือประกันราคาสินค้าบางชนิด นอกจากนั้นอาจมีโครงการลงทุนอุตสาหกรรม
 ที่ต่อเนื่องจากการทำสวนยางพารา ก็อุตสาหกรรมยางรถยนต์/จักรยานยนต์ เพราะมี
 วัตถุประสงค์พร้อม และอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการนอกเหนือจากอาชีพดังกล่าวคือ
 อุตสาหกรรมท่องเที่ยว/อาหารกระป๋อง

ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่นจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 49 ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่น จังหวัดสงขลาเกี่ยวกับลำดับที่ของความถี่ของการอาชีพ

ลำดับที่	ลำดับที่ความถี่ของการอาชีพ	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
1.	ทำสวนยาง	- การทำสวนยางเป็นอาชีพที่มีรายได้แน่นอน อัตราการเสี่ยงน้อย และอาชีพที่ตามมาคือ อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการทำสวนยาง เช่น ยางรถยนต์
2.	เจ้าหน้าที่/พนักงานในโรงงาน	
3.	บริการ/การท่องเที่ยว	
4.	ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	
5.	ธุรกิจ/ค้าขาย	- เนื่องจากการขยายตัวของเมืองทำให้อาชีพธุรกิจและค้าขายเป็นที่ต้องการเพิ่มมากขึ้น
6.	ช่างก่อสร้าง	
7.	ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ไฟฟ้า	
8.	ปศุสัตว์	
9.	ทำสวนผัก/ผลไม้	
10.	ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	

สรุป ผู้อำนวยการส่วนใหญ่ขอเสนอแนะว่าอาชีพที่ตรงความต้องการกำลังคนมากน่าจะเป็นอาชีพที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง เพราะรัฐให้การสนับสนุน/อาชีพที่ป้อนวัตถุดิบได้อย่างเพียงพอ

ตารางที่ ๑๐. ผลการพิจารณาจากผู้ชำนาญการท้องถิ่นจังหวัดสงขลา เกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประกอบอาชีพ

ที่	คุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประกอบอาชีพ	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.	1. มีความขยันหมั่นเพียร 2. มีความซื่อสัตย์ 3. มีความอดทน 4. มีความรู้ในอาชีพ 5. มีมนุษยสัมพันธ์ 6. มีความตั้งใจจริง 7. มีความเฉลียวฉลาด 8. มีความรับผิดชอบ 9. มีประสบการณ์ 10. มีทุนทรัพย์	คุณลักษณะตั้งแต่ข้อ 1 - 9 เป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนั้นผู้ประกอบอาชีพจะต้องมีคุณสมบัติในการประหยัดและชอบการตรงต่อเวลาเพิ่มขึ้นด้วย

สรุปข้อเสนอแนะ ผู้ชำนาญส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าการประกอบอาชีพต่าง ๆ จะสำเร็จต้องอาศัยผู้ประกอบอาชีพที่มีทั้งคุณธรรม และคุณภาพควบคู่กันไป

ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 55 ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการของท้องถิ่นในช่วงปี 2533 - 2539

อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เพราะเหตุใด
การทำสวนยาง	6	-	- เป็นอาชีพที่ทำอยู่แล้ว
การเลี้ยงปลา กุ้ง	6	-	- ผลผลิตตามธรรมชาติลดลง
การเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ	6	-	- คนนิยมดื่มนมเพิ่มมากขึ้น
การทำสวนผลไม้	6	-	- ราคาดี
การทำนา	6	-	- พื้นที่เหมาะสม
การก่อสร้าง	5	1	- เมืองกำลังขยายตัว
การเลี้ยงสุกร	4	2	
การซ่อมเครื่องยนต์	5	1	- ยานยนต์เพิ่มมากขึ้น
โรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารา	3	3	
ธุรกิจบ้านจัดสรร	4	2	

สรุป ผู้อำนวยการท้องถิ่นให้ความเห็นเกี่ยวกับอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่น

ตารางที่ ๑๒ ผลการพิจารณาจากผู้อำนวยการท้องถิ่นจังหวัดที่ดูแลเกี่ยวกับลำดับที่ของความต้องการของอาชีพ (เรียงตามลำดับความต้องการกำลังคน)

ที่	ลำดับที่ความต้องการอาชีพ	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
1.	การทำสวนยาง	เปลี่ยนเนื้อที่นาเป็นสวนยาง ความต้องการกำลังคนจะอยู่ลำดับ 2
2.	การทำฟาร์มโคนมและโคเนื้อ	
3.	การทำฟาร์มเลี้ยงปลากุ้ง	
4.	การก่อสร้าง	
5.	การทำนา	
6.	การทำสวนผลไม้	
7.	ช่างซ่อมรถยนต์และจักรยายนต์	
8.	การค้าขาย	
9.	นักขยายพันธุ์สัตว์	
10.	การเลี้ยงปลุสัตว์	

สรุป ความคิดเห็นของผู้ชำนาญการส่วนใหญ่ ไม่สามารถกำหนดลำดับที่ของอาชีพได้ชัดเจน แต่ให้ข้อสรุปว่า อาชีพการเกษตรยังคงเป็นอาชีพหลักและต้องการกำลังคนมากกว่าอาชีพอื่น ๆ เป็นอาชีพกำลังขยายตัวและต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 5 ผลการพิจารณาจากผู้ชำนาญการท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประกอบอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

ที่	คุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประกอบอาชีพ	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
1.	ความซื่อ	
2.	ความอดทน	
3.	ความรู้ในอาชีพ	
4.	ความประหยัด	
5.	ความมีมนุษยสัมพันธ์	
6.	ความซื่อสัตย์สุจริต	
7.	ความตั้งใจจริงทำงาน	
8.	ความรักและศรัทธาในอาชีพ	
9.	ความชำนาญหรือประสบการณ์ในอาชีพ	
10.	ทุน	ทุนน่าจะไม่ใช่คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบอาชีพ

สรุป ผู้ชำนาญการส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

ผลการพิจารณาจากผู้นำนายการท้องถิ่นจังหวัดสตูล

ตารางที่ 54 ผลการพิจารณาจากผู้นำนายการท้องถิ่น จังหวัดสตูล เกี่ยวกับอาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่
ต้องการ ในช่วงปี พ.ศ. 2533 - 2539

อาชีพที่คาดว่าจะเป็นที่ต้องการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เพราะเหตุใด
-ทำสวนยาง	5	1	-ราคายางไม่แน่นอน
-ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง/ปลา	5	1	-ตลาดเริ่มอิ่มตัวและการลงทุนสูง
-บริการ/การท่องเที่ยว	6	-	
-ธุรกิจ/ค้าขาย	6	-	
-ช่างก่อสร้าง/วิศวกร	4	2	-สตูลเป็นเมืองปิดการขายตัวของเมืองซ้ำ
-ช่างอิเล็กทรอนิกส์/ช่างไฟฟ้า	6	-	
-การเกษตร/ประมง	4	2	-สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมและพันธุ์ปลาเริ่มหมดลง
-ผู้นำนายการวิชาชีพ (หมอ ครู หนาย พยาบาล ฯลฯ)	6	-	
-ช่างซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์	6	-	
-เจ้าหน้าที่/พนักงานในโรงงาน	5	1	-การลงทุนทางด้านการอุตสาหกรรมมีน้อย

ข้อเสนอแนะ ผู้นำนายการท้องถิ่นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับอาชีพดังกล่าวแต่ถ้าจะให้การประกอบการอาชีพ
ประสบผลสำเร็จ รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายการเปิดการค้าและการสร้างทางคมนาคม
ระหว่างไทยกับมาเลเซียให้ชัดเจน

ตารางที่ ๑๑ ผลการพิจารณาจากผู้ชำนาญการท้องถิ่น จังหวัดสตูล เกี่ยวกับลำดับที่ของความต้องการอาชีพ

ที่	ลำดับที่ความต้องการของอาชีพ	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
1.	นายแพทย์/พยาบาล	สำหรับนายแพทย์/พยาบาลผู้ชำนาญการส่วนใหญ่ เห็นว่ายังขาดแคลนมากในเขตชนบท ส่วนการ บริการ/การท่องเที่ยวจะประสบผลสำเร็จมาก ขึ้นถ้าการคมนาคมระหว่างไทย-มาเลเซีย สะดวก มากขึ้น และมีการเปิดพรมแดนค้าขายระหว่าง สองประเทศ
2.	ทำสวนยางพารา	
3.	ช่างก่อสร้าง	
4.	การเลี้ยงกุ้ง/ปลา	
5.	บริการ/การท่องเที่ยว	
6.	ทำสวนปาล์ม	
7.	ประมง	
8.	เกษตรกรรม	
9.	เลี้ยงสัตว์ (ปศุสัตว์)	
10.	ธุรกิจ/ค้าขาย	

ข้อเสนอแนะ ผู้ชำนาญการท้องถิ่นส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าอาชีพการทำสวนยาง การทำสวนปาล์มควร
ได้มีการประกันราคาหรือพยุงราคา และควรสนับสนุนให้ประชาชนรวมกลุ่มกันในการประกอบ-
อาชีพบางอย่าง เช่น การเลี้ยงสัตว์ การทำสวนปาล์ม และการทำสวนยาง

ตารางที่ 56 ผลการพิจารณาจากผู้ชำนาญการท้องถิ่นจังหวัดสตูล เกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประกอบอาชีพ

ที่	คุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่จะประกอบอาชีพ	ความคิดเห็นเพิ่มเติม
1.	มีความรู้ในอาชีพนั้น	ผู้ชำนาญการส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคุณลักษณะดังกล่าวทั้งหมด
2.	ขยันอดทน	
3.	ตั้งใจทำอย่างจริงจัง	
4.	ประหยัดและออม	
5.	มีเงินทุนสนับสนุน	
6.	รักอาชีพและชื่อสัตย์	
7.	มีประสบการณ์	
8.	มีสุขภาพดี	
9.	มีมนุษยสัมพันธ์ดี	
10.	มีระเบียบแบบแผนที่ดี	

ข้อเสนอแนะ ผู้ชำนาญการอาชีพส่วนใหญ่เห็นว่า การมีความรู้และการมีประสบการณ์ในอาชีพเป็นเรื่องสำคัญเท่า ๆ กัน รองลงไปเป็นความขยันอดทน การประหยัดและออม ส่วนอื่นเป็นคุณลักษณะที่รองลงไป